

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2007/26 • 6 Temmuz 2007 • 50 YKr

**Faşizmi ve şovenizmi
kışkırtan düzen partilerine
oy vermeyelim hesap soralım!**

**Sınıfın bağımsız
devrimci adaylarını
destekleyelim!**

Terör edebiyatı yapan generaller...

**NATO terör şebekesinin bir
parçasıdır!**

**Abdullah Gül sivil silahsız siyaset belgesini
açıkladı!**

**Sermaye düzeni kirli savaşın
bütün taktiklerini devreye
sokuyor!**

**Hrant Dink'in katili sermaye
devleti!**

**Eksen Yayıncılık'tan seçimler üzerine çıkan
kitapların tanıtımı...**

**Seçimler ve
Sol Hareket**

www.kizilbayrak.net

İÇİNDEKİLER

Faşizme, şovenizme, ırkçılığa karşı;	
Yaşasın işçilerin birliği,	
halkların kardeşliği!	3
Terör edebiyatı yapan generaller.....	4
Abdullah Gül sivil silahsız siyaset	
belgesini açıkladı!	5
“Asgari ücrete zam” adı altında	
işçi ve emekçilere sefalet dayatılıyor! . .	6
Kamuda TİS süreci seçim	
sonrasına sarkıyor.	7
Boş vaatler ortalığa saçılıyor...	8
Hrant Dink’in katili sermaye devleti! . .	9
PETKİM işçisiyle dayanışmayı	
yükseltelim!	10
Lider Deri işçisiyle konuştuk.....	11
BDSP’nin bağımsız sosyalist milletvekili	
adaylarıyla konuştuk.....	12
Ankara ve Mersin’de kontrgerilla	
karargâhları..	13
BDSP’nin seçim çalışmalarından... .	14-15
<i>Eksen Yayıncılık’tan seçimler üzerine</i>	
<i>çıkan kitapların tanıtımı... Seçimler ve sol</i>	
<i>hareket (Orta sayfa)</i>	16-18
BDSP’nin 2 Temmuz eylem ve	
etkinliklerinden...	19-21
BDSP Sivas katliamını Taksim’de	
lanetledi	22
2 Temmuz eylemlerinden.....	23-24
Füze kalkanı krizi çözülemedi	25
Tahran’a doğru marş	
Mumia Abu-Jamal	26
Binali Soydan: Kısa bir özgeçmiş	27
Binali Soydan’la dayanışma	
eylemlerinden.....	28
Bir kez daha TC’nin Güney Kürdistan	
operasyonu üzerine... - M. Can Yüce. .	29
Kızıl Bayrak sitesi Haziran ayı	
rakamları...	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2007/26 ● 6 Temmuz 2007

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: kb1@tnn.net

Web: http://www.kizilbayrak.de

http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.com

Baskı: Gün Matbaacılık

İSTANBUL

Tel: 0 (212) 426 63 30

Genel Dağıtım:

YAYSAT

Kızıl Bayrak'tan

Geçtiğimiz Pazar gününden başlayarak gerçekleştirilen Sivas katliamı konulu eylem ve etkinlikler, gerek faaliyetimiz, gerekse kamuoyu açısından haftanın gündeminde önemli bir yer tuttu. Bu sayımızda bu etkinliklerin haberlerine genişçe yer vermiş bulunuyoruz.

Bu haberlerden de görüleceği gibi, BDSP, bu yılki etkinlikleri merkezi bir eylemle sınırlı tutmadı. Taksim’de Pazar günü gerçekleştirilen merkezi etkinliğin ardından, hemen her yerel faaliyet alanında eylem ve etkinlikler yapıldı. Özellikle, BDSP’nin desteklediği bağımsız, sosyalist adayların seçim büroları, Sivas katliamı üzerinden sistemin ve devletin en etkin biçimde teşhir edildiği mekanlara dönüştürüldü. Sivas anmaları, seçimlere katılma amacıyla birebir örtüşen gündemde hakettiği yeri aldı.

Seçimler ve seçim çalışmaları gündemimizde önemli bir yer tutmakla birlikte, gerek sınıf hareketi cephesindeki her gelişmeyi, gerekse düzen cephesindeki önemli gelişmeleri yeterince yansıtmayı sürdürüyoruz. Bu da, yine, seçimlere yaklaşımımızla örtüşen, bu konudaki çalışmaları güçlendiren bir tutum oluyor. Seçim çalışmalarının eksenini de düzenin en etkin teşhiriyle, devrim ve sosyalizm propagandası oluşturduğu oranda, yayın çizgimizin tümüyle bu faaliyete hizmet etmesi mümkün oluyor.

Düzen cephesinde ise, gündem, sanki tümüyle seçimlere kilitlenmiş görüntüsü sunulmaya çalışılıyor. Düzen medyası, bu amaç doğrultusunda ve en etkin biçimde kullanılıyor. Oysa seçim şalı altında işçi sınıfı ve emekçilere, Kürt halkına, komşu halklara yönelik saldırılara daha da hız verilmiş görünüyor. Kamuda TİS’ler sadaka zamlarla imzalandı. Kamu emekçileri ise, yine örgütsüz muamelesiyle, görüşmeye bile ihtiyaç duyulmadan daha düşük bir zamlarla görmezden gelindi. Grev ve TİS hakları budanmış sözde sendika yasasını kabullenmenin sonuçları giderek ağırlaşan bir faturayla kamu emekçisinin karşısına çıkarılmaya devam edilmekte. Önümüzdeki günlerin gündem konularının başında yer alacağı anlaşılan bir başka gelişme, hükümetin, giderayak meclise Güney’e yönelik bir operasyon için bir tezkere getirmeye hazırlanmasıdır. TSK tarafından, ‘siyasi irade, siyasi irade’ diye sıkıştırılan –böylece güya seçimlerde eli zayıflatılmaya

çalışılan- hükümet partisinin, bu belki de son atağı olacak. Ancak, böyle bir tezkere için ‘destek’ açıklamasında hiç zaman kaybetmeyen CHP ile sözde sistemli bir laiklik savaşı yürüttüğü AKP arasında, halk düşmanlığı konusunda zerrece fark bulunmadığını bir kez daha kanıtlamak suretiyle, sosyalistlerin seçim propagandalarına iyi bir malzeme sunacak.

Benzer gelişmeleri ve hafta boyunca gerçekleştirilecek çeşitli etkinlikleri, zaten günlük internet sitemizden izlemeye devam edeceksiniz.

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

Çıktı!..
Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

EKSEN YAYINCILIK

Düzen siyasetinde “ip dalaşı”...

Faşizme, şovenizme, ırkçılığa karşı; Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Seçim sürecinde partiler arasında dizginsiz bir vaad yarışı yaşanıyor. Sınırsız yalanlarla işçi sınıfı ve emekçi kitleler aldatılmaya çalışılıyor. Bütün bunlara, bir de son derece bayağı, adice biçim ve davranışlarla tırmanan Kürt halkına düşmanlık yarışı eklendi. Bu konuda faşist MHP başı çekiyor. MHP ile AKP arasında bu konuda yaşanan son kapışma Abdullah Öcalan’ın asılmasıyla ilgili. Biri diğerine, “*ne duruyorsun assana bu adamı*” diyor, öteki de ona, “*sen niye asmadın?*” diye çıkışıyor.

Seçim günü yaklaştıkça oy kaygısıyla AKP, MHP ve CHP gibi düzen partileri, Kürt halkı üzerinden kıyasıya bir kirli, şovenist siyaset yarışına girdi. İdam cezası yasalardan kaldırılmasına rağmen düzen güçlerinin bunu içine sindiremediği, darağacının zihinlerinde yerini koruduğu görülüyor. Hemen ilk elden şunu belirtelim ki, bu aynı zamanda demokratik hak ve özgürlükler sorununa, burjuvazi adına yöneten ve yönetmeye aday olanların konumuna ışık tutmaktadır: Sermaye egemenliği koşullarında hiçbir kazanım tam bir güvencede olamaz! Bu gerçek döne döne önümüze konmaktadır. TMY’nin yeniden ağırlaştırılarak, polislin görev ve yetki alanı genişletilerek düzenlenmesi, Kürdistan’da fiili OHAL ve politik yaşama damgasını vuran dizginsiz devlet terörü gibi sınırlı örnekler bile burjuvazinin zulüm kapasitesi hakkında yeterince fikir vermektedir.

Burjuvazinin zor günleri için “hazır kıta” misyonu gören MHP, barajı aşabilmek için yeniden cellatlığa soyundu. Ülkücü faşistleri il il gezdirerek, asker cenazeleri üzerinden politika yapan MHP, bununla yetinmeyip daha fazla oy kapabilmek için şu günlerde idam sehpasına sarılmış durumda. Bahçeli gittiği her yerde AKP’yi “Öcalan’ı korumakla” suçluyor. Öcalan üzerinden yürütülen milliyetçi-şovenist politikayı kendi cephesinden körükleyen Recep Tayyip Erdoğan ise, seçim meydanlarında “*Apo’yu niye asmadınız*” diyerek MHP’yi kışkırttı. MHP Lideri Devlet Bahçeli ise, Erdoğan’a “*Oğluna gemi alacak kadar paran var, asacak ip mi bulamıyorsun*” diye yanıt verdi ve elindeki ipi alandaki kitlenin üzerine fırlattı. Basına yansıyan bilgilere göre MHP, “idama hayır” diyen AKP’lilerin isimlerini el ilanı bastırarak seçmenlere dağıtacak. Seçim mitinglerinde yanında ipi eksik etmeyen Bahçeli, idam cezasının kaldırılmasında “evet” oyu kullanan AKP milletvekillerini böylece köşeye sıkıştırmış olacak.

“*Terör konusunun idam tartışmasına indirgenmesi çok yanlış*“ diyen CHP lideri Deniz Baykal da “indirmek yanlış da ölüm cezası değil mi?” sorusunu açıkta bırakarak tartışmaya bir köşesinden girmiş oldu. Öte yandan CHP, hükümetin hazırladığı ‘Terörle Mücadele Yasası’yla Öcalan’a af çıkarmaya çalıştığını savunarak bir başka cepheden AKP’yi köşeye sıkıştırmaya çalışıyor.

Saadet Partisi Genel İstişare Kurulu Üyesi Mücahit Yanılmaz, diğer partileri eleştirerek, “*Bugün MHP terör üzerinden, CHP laiklikten, AKP mağduriyet üzerinden siyaset yapmaktadırlar*” dedi. Bahçeli’nin miting alanında Öcalan’ın idamını simgeleyen ipi kalabalığa atmasını eleştiren Yanılmaz, “*O ip, zamanında elinde iken, kullanma cesareti ve kararlılığını gösteremedin. Bizden Bahçeli’ye bir tavsiye, o ipi millete değil,*

boynuna as” dedi.

Yaklaşan seçimler öncesi idam tartışmaları üzerinden ip dalaşına tutuşan düzen partileri bir yandan birbiriyle kavga ederlerken, öte yandan Kürt halkına düşmanlıkta birleşiyorlar. Hepsi de 80 yıllık katı imha, inkar ve asimilasyon politikalarının sürmesini istiyor. İdam cezası yasalardan kalkmasına rağmen ip politikasının ısrarlı savunuculuğunu yapıyor. Hepsi de “Öcalan’a idam” demagojisi üzerinden milliyetçiliği ve şovenizmi kışkırtarak emekçi kitleleri sersemletip yedeklemeye, bu yolla siyasi rant elde etmeye çalışıyor. Bugün düzen siyaseti, insan yaşamı üzerine akıllara durgunluk verecek seçim konuşmalarına tanıklık ediyor.

Düzen güçleri, emekçi kitleler için yakıcılaşan açlık, işsizlik, asker cenazeleri vb. sorunların kaynağı olarak büyük bir manipölasyonla Kürt halkını gösteriyor. Bütün faturayı Kürt halkına çıkararak sorunların kaynağının bizzat burjuva egemenlik sistemi olduğu gizlenmeye çalışılıyor. Böylece kitlelerin birikmiş öfkesi sorunların gerçek kaynağına değil, ezilen Kürt halkına yöneltilmiş oluyor. Kuşkusuz ki bu politika, kardeş Kürt ve Türk halklarının birlikte yaşama kültürünü zayıflatmayı, giderek ortadan kaldırmayı hedefliyor. Bununla, emperyalizmin kışkırtmasıyla Türkiye’yi çevreleyen coğrafyada sıkça tanık olduğumuz türden halklar arası gerici bir iç savaş demek olduğu açıktır. Özellikle son birkaç yıldır ordu merkezli burjuva kampın bu politikaya oynadığını, dahası geçtiğimiz günlerde bu yönde “kitlelenselektif” çağrısı yaptığı biliniyor. Genelkurmay’ın bu çağrısı, onun üniformasız askerleri tarafından karşılanmaya çalışılmış, “laiklik” teması ile başlayan mitingler serisi zayıflayarak da olsa “terör mitingleri” ile sürmüştü. Şimdi bir dizi düzen partisinin seçim meydanlarında yağlı urgan dolaştırması da aynı “refleks” çağrısına bir şekilde verilmiş bir karşılıktır. Onlar, hem milliyetçi-şovenist atmosferi besliyor, hem de bu atmosferden azami ölçüde beslenmeye gayret gösteriyorlar.

Düzen güçlerinin bugün yasalardan kalkmış olsa da, yeniden idam sehpasına sarılmasının gerisinde açıktır ki, Kürt sorununda izleyegeldikleri devekuşu politikasının iflası vardır. Onlar dönüp dolaşıp bildikleri en iyi yönteme, üstelik defalarca geri tepip hiçbir yarar elde edememelerine rağmen kirli savaş silahına sarılıyorlar. Kuşkusuz ki bu, onlar için tam bir çaresizlik halini ifade ediyor.

Düzen partileri için “ip atmaca-adam asmaca” oyununu çekici hale getiren bir diğer neden ise, hepsinin programları ve politikalarıyla birbirlerine bir hayli benzemeleri, aralarındaki farkların büyük ölçüde silinmesidir. Birbirinden farklı söyleyecek bir sözleri olmayanların darağacı ipine sarılmaları anlaşılır bir durumdur.

Emperyalizme göbekten bağlı asalak sermaye sınıfı, bu düzenin gerçek efendisidir; tüm devlet iktidarı onun tekelinde ve hizmetindedir. Yönetime yön veren halkın iradesi, istek ve ihtiyaçları değil, kapitalistlerin çıkar ve istekleridir. Seçim oyununun sonunda kim seçilirse seçilsin, onların program ve politikaları uygulanacaktır. Burjuva siyaseti, hizmetinde olduğu asalak sermaye sınıfı için, düzenin, seçim süreci, seçim kampanyalarının rant

kapısına dönüşmüştür. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler de bu gerçeğin az-çok farkında olduklarından onların bir bölümünü bir önceki genel seçimde baraj altına çekerek devre dışı bırakmıştı. Aynı şey bugün için de büyük ölçüde geçerlidir. Bu gerçeği bilen düzen partileri işçi ve emekçi kitlelerin gerçek talep ve ihtiyaçlarını demagojik sınırdan da olsa dile getirmemekte, B. Show’un “hainlerin son sığınağı milliyetçiliktir” özdeyişinde vurguladığı gibi, milliyetçiliğe sığınmaktadırlar.

Kuşkusuz ki idam sehpasına sarılarak milliyetçilik yarışın giren taraflar, Abdullah Öcalan’ı yakalayıp Türkiye’ye teslim eden ABD’ye öldürülmeyeceği yönünde kesin garanti verildiğini, bu nedenle de ABD bu konudaki fikrini değiştirmedikçe hükümete gelen hiç kimsenin Abdullah Öcalan’ı asamayacağını söyleyemiyor. Onların yapabildikleri sadece bu iğrenç “ip dalaşı” üzerinden kendi tabanlarına mesajlar vermek, gerici şoven duygular üzerinden seçimde prim yapmak.

Fakat, MHP’nin seçimdeki ağır toplarından emekli diplomat, Ankara milletvekili adayı Deniz Bölükbaşı, “Kuzey Irak’a operasyon” çıkırtkanlığı yapan MHP’nin ne kadar dayanaksız ve sırf tirübünlere dönük bir siyaset yürüttüğünü açığa vurdu. Bölükbaşı, CHP ve MHP’nin Güney Kürdistan’a askeri müdahale üzerinden blok halinde AKP’ye yüklendikleri bir dönemde yaptığı açıklamada, “*Irak’ı kontrol eden güç ABD’dir. ABD ile anlaşmadan askerî harekât yapılması hatadır. ABD ikna edilerek yapılmalı*” diyerek MHP’nin yapacaklarının sınırlarını ortaya koydu. Bahçeli’nin elinde idam ipleriyle meydanlarda dolaşacak kadar milliyetçilik gazına bastığı ve Güney Kürdistan’a yönelik sınır ötesi operasyonun hükümete karşı adeta tek koz olarak kullanıldığı bir dönemde yapılan bu açıklama, MHP’nin anti-Amerikancılığı’nın kofluğunu bir kez daha gözler önüne serdi. Bütün bunlara, MHP’nin seçim bildirgesinde ABD’ye ima düzeyinde de olsa olumsuz bir söz söylenmediğini de eklemeliyiz. Belirtmeye bile gerek yok ki, MHP’nin anti-Amerikancılığı üzerine söylediklerimiz milliyetçilik-şovenizm yarışının diğer rakipleri için de geçerlidir. Onların şovenist- milliyetçi saldırganlığının biricik hedefi, başta Kürt halkı olmak üzere tüm ezilen halklardır.

Bugün tüm düzen güçleri, açıktır ki, Öcalan’ın idamı üzerinden ırkçı-şoven histerinin yayılması ile halklar arası düşmanlık körüklemekte, halkların kardeşliğini dinamitlemeyi, işçilerin birliğini paramparça etmeyi hedeflemektedirler. Bu durum; bir yandan işçi sınıfının, emekçilerin, Kürt halkının, ilerici-sosyalist güçlerin maruz kaldığı/kalacağı tehditlere işaret ederken, öte yandan toplumun ilerici kesimlerine dönemin yüklediği ciddi sorumlulukları gösteriyor. Emperyalistlere, işbirlikçilerine, ırkçılığa, şovenizme, gericiliğe karşı net bir tutum! İşçilerin birliğini, halkların kardeşliğini pekiştirmek için azami çaba! Düzen, düzen içi çatışmalardan, düzen kurumlarından medet ummayı değil, seçim ortamının yarattığı politik atmosferi de en iyi şekilde değerlendirerek egemenlerin saldırılarına karşı anti-emperyalist, anti-kapitalist, anti-şovenist mücadeleyi yükseltmektir! Günün acil devrimci görevi budur.

Terör edebiyatı yapan generaller...

NATO terör şebekesinin bir parçasıdır!

Genelkurmay Başkanı hemen her hafta yaptığı bir konuşma ile gündeme oturuyor. Burjuva medyada enine boyuna tartışılan ve düzen partilerince konumlarına göre yanıtlanan bu konuşmaların içeriği ise hemen hemen aynı. Genelkurmay Başkanı bu konuşmalarında genel olarak, PKK eylemlerinin arttığını, bu eylemlerin kaynağının Kuzey Irak'ta kurulu Kürt bölgesi olduğunu, PKK'nin buradaki varlığını ortadan kaldırmak için ABD'nin desteğini beklediklerini, bununla birlikte bir askeri harekate hazır olduklarını fakat bunun için siyasi bir irade oluşması gerektiğini söylüyor. Bu haliyle Genelkurmay Başkanı, düzen siyasetinin dümeninde oturduğunu göstermekle kalmıyor, beraberinde gündelik politikanın aktif ve de merkezi unsuru olarak hareket ediyor.

Genelkurmay Başkanı'nın bu haftaki konuşmasına mizansen olarak, Antalya'da düzenlenen ve bu yıl sekizincisi gerçekleştirilen bir NATO toplantısı seçilmişti. TSK'nın ev sahipliğini yaptığı ve "İpek yolu-2007 Semineri" adı taşıyan toplantıya, NATO üyesi ülkelerden general ve amiral düzeyinde yaklaşık 80 asker katıldı. Gündemi "Riga Zirvesi sonuçları ve 2008 zirve hazırlıkları kapsamında NATO Ortaklık Programları'nın ve NATO'nun Temas Ülkeleri ile ilişkilerinin Geleceği" olarak belirlenen toplantının açılış konuşmasında Genelkurmay Başkanı, bir kez daha her hafta söylediklerini yineledi. Türkiye'nin PKK eylemleriyle karşı karşıya olduğunu, bu eylemlerin yurtdışından yönlendirildiğini söyleyen Büyükanıt, PKK'ye karşı mücadelesinde uluslararası bir destek bulamadığından yakındı. Büyükanıt, "terör küreselleşirken teröre karşı küresel bir işbirliği zorunlu" dedi. Atatürk'ün "Yurtta sulh cihanda sulh" sözüyle de konuşmasını bitirdi.

Büyükanıt'ın bu sözleri hangi amaçla kullandığının üzerinde durmak gerekmiyor. Zira bu sözlerin arkasındaki nedenlere dair söylenebilecekler zaten fazlasıyla söylenmiş bulunuyor. Bir kez daha kısaca belirtmek gerekirse ordu, PKK eylemleri üzerine inşa ettiği siyasetiyle, bir yandan efendisi ABD nezdinde bir pazarlık marjı oluşturmaya çalışıyor, diğer yandan bir devlet politikası olarak Kürt devletinin kurulmasına ne pahasına olursa olsun engel olmak istiyor. Devlet yönetimindeki ayrıcalıklı konumunu kimseyle paylaşmak istemiyor. Devletin yerleşik gelenekleri için zararlı gördüğü AKP'yi güçten düşürmeyi hedefliyor.

Burada üzerinde durmak istediğimiz esas konu ise, ordunun kullandığı terör edebiyatının ne denli sahte ve ikiyüzlüce olduğudur. Zira, bu haftaki çıkışlarına mizansen olarak seçtikleri NATO toplantısı, esasında terör ve terörist kavramlarının yerli yerine oturtulması için bulunmaz bir fırsat sunmaktadır. Öyle ki, Büyükanıt'ın terör üzerine yakındığı bu toplantıda biraraya gelenler dünyanın en büyük teröristlerinden başkası değildir. NATO da bu teröristlerin örgütsel zeminidir. O NATO ki, "komünist bir saldırıya karşı savunma örgütü" misyonu ile kurulmuş, işçi sınıfı ve ezilen halkların sömürü ve köleliğe karşı isyanını bastırmak üzere kirli bir savaş örgütü olarak çalışmıştır. NATO bu amaçla, başta üye ülkelerde olmak üzere birçok ülkede kontr-gerilla olarak nam salan kirli savaş çeteleri örgütlemiş, bu savaş çeteleri aracılığıyla işçi sınıfı ve emekçi halka karşı suikast, bombalama, kaçırma, kaybetme, katliam vb. biçiminde sayısız eyleme imza atmıştır. '90'lı yıllardan itibaren iyice

ipliği pazara çıkan NATO çeteleri, varlıklarını Doğu Bloku'nun yıkılmasının ardından da korumuşlardır. Ülkemizde 12 Eylül öncesindeki halka karşı düzenlenen kirli savaşın gerisinde böyle bir NATO örgütlenmesi bulunmaktadır. Yine 12 Eylül faşist askeri darbesi NATO patentlidir. Susurluk'ta patlayan da esasen bu NATO örgütlenmesidir.

Tüm bunlarla birlikte Doğu Bloku'nun yıkılmasıyla birlikte ortadan kalkmak yerine hareket sahası genişletilip dünya ölçeğinde hareket edecek bir polis örgütü haline dönüştürülen NATO'nun "terörle mücadele" adı altında yürüttüğü ilk icraatlarından biri Yugoslavya'daki savaş olmuştur. Bunu ise Afganistan izlemiştir. İşte böyle çalışan ve "terörle mücadele" adı altında dünya halklarına kan kusturan NATO'nun kendisi gerçek bir terör ve terörist odağıdır. Türk ordusu da bu terör odağının en kıdemli ve en aktif

unsurlarından biri durumundadır. Gerek dünya ölçeğindeki NATO operasyonlarına katılımıyla, gerekse de kendi halkına karşı yürüttüğü NATO operasyonlarındaki rolüyle bu konumu fazlasıyla hak etmektedir.

Bundan dolayı, Genelkurmay Başkanı'nın sözkonusu NATO zirvesinde yaptığı konuşma, dahil olduğu bu terör şebekesindeki ortaklarına yönelik bir yakınma olarak değerlendirilebilir ancak. Çünkü bir terör şebekesi olarak NATO'nun her kirli operasyonunda yer almanın karşılığında gördüğü muameleyi hak etmediğini düşünmektedir. Diğer taraftan ise, sözkonusu toplantının misyonu ve gündemi, esasen ABD'nin BOP'u çerçevesinde "küresel işbirliği" sağlamak olduğu ölçüde Büyükanıt'ın bu sözleri aynı zamanda ağacı gösterip ormanı saklama taktiği olarak da yorumlanabilir. PKK eylemleri üzerinden "teröre karşı küresel işbirliği"ne vurgu yapan Büyükanıt gerçekte, ABD'nin BOP'unun temel argümanlarından birini ifade etmektedir. Öyle ki, toplantının ana misyonu BOP çerçevesinde ABD'nin savaşına NATO üyesi olmayan ülkelerin katılımını sağlamak ve bu yolda mevcut olan sorunlara çözümler üretebilmektir. Bu nedenle toplantının katılımcıları NATO'nun "Barış İçin Ortaklık, Akdeniz Diyalogu ile İstanbul İş Birliği Girişimi"ne üye ülkelerin üst düzey askeri yetkilileri olmaktadır.

Terör edebiyatından bahsettiği her durumda bu gerçekleri generallerin yüzüne vurmak ve en önemlisi emekçi halka bu gerçekleri döne döne anlatarak gerici şoven propagandanın etkisini zayıflatmak tüm bunlardan çıkarılması gereken en önemli sonuçtur.

Urgana değil boynundaki yulara bak!

MHP'nin Erzurum, AKP'nin Kütahya mitingleri iki partinin liderinin karşılıklı atışması şeklinde geçti. "Öcalan"ı asmak" konusunda T. Erdoğan'ın Kütahya mitinginde söylediği "Milliyetçiyiz demekle milliyetçi olunmaz. Terör örgütünün başını sana hediye edecekler. Sen hapishaneyi İmralı'da döşeyeceksin faturayı AKP'ye keseceksin. Yemezler" sözlerine yönelik polemikte MHP lideri Bahçeli insanın kanını donduracak bir cevap verdi. Elindeki ipi kitleye fırlatan Bahçeli "MHP'yi 'Asmadı' diye itham edeceğine asacak ip mi bulamıyorsun al sana ip bölücü başını asabiliyorsan sen as. ...Allah'tan korkmaz adam; Öcalan'a sayın diyen, şehit ettiklerine de kelle diyen sen değil misin? Dört yıl sekiz aydır tek başına iktidarsın. Sen neden asmıyorsun" dedi.

Üzerine fazla söz söylemeye gerek bırakmayan bu sözler, seçim meydanlarına hâkim şoven havayı da somutlamış oldu.

Düzen partilerinin istisnasız tümü Kürt halkına daha fazla işkence etmeyi taahhüt ediyor hatta bunu bir seçim vaadi haline getiriyor. Ancak çaresizliklerini saklayamayacak haldeler. Birbirlerini "Öcalan"ı asamamakla" suçluyor olmaları bunun açık göstergesidir. İnsan öldürmek konusunda bu kadar hevesli ve istekli faşist MHP, meydanlarda hamasi nutuklar atarken Kürt halkının haklı mücadelesinden iliklerine kadar korktuğunu gizleyemiyor.

Bahçeli, konuşmasının tüm içeriğini Kürt halkına duyurmuş ve konuşmasını Erzurum'da

Mitingi'nde şunları söyledi:

** Utanmadan bölücüler Meclis'e davet ediyorsun. Etnik siyaseti teşvik ediyorsun. 'Derdiniz özgürlükse Meclis'e gelin' diyorsun. Biz Anadolu topraklarının her tarafını karış karış biliriz. Ama senin kardeşim, arkadaşım dediğin Barzani'yi bilmeyiz. Bu çağrısı ile Başbakan, PKK ile masaya oturma hevesini koruduğunu gösteriyor. Terörist seni bölünmeye neredeyse ikna etmiş.*

** Sıkışınca milliyetçilikten dem vuruyorsun. Korkmasaydın da askeri Kandil Dağı'na gönderebilseydin. İdam, başörtüsü, imam-hatip dürüstlük konularını istismar ettin. El Kadı'ya kefil oldun, Barzani'yle muhabbetini artırdın ama Türk milliyetçilerine husumet duyuyorsun.*

** Cumhurbaşkanlığına kendin aday olmayıp kaçtın, en yakın arkadaşını kurban ettin. Sen çözemedin dik duramadın. Bundan sonra senden hiçbir şey olmaz. Teröristleri yakalayacağına cenaze cemaatini takip ettiriyorsun. Kaçışın yok, okyanus ötesine arkadaşın Bush'un yanına da gitsen seni bulup getirip hesabını soracağım.*

Milliyetçiliği meziyet sayıp ABD'nin kucakında kardeş halklara kin kusanlar kendi aralarında "en faşist benim" diye iddialaşıyor bir yandan çok güvendikleri ordu TC'nin yasal sınırları içindeki Cudi Dağları'na TC bayrağı çizmekle övünüyor. Bu bayrağın anlamı, bu bayrağın temsil ettiği değerlerin işgalci olduğudur. Bu bir yorum değil bir realitedir. Düzen partileri dönsün kendi çaresizliklerine baksın, birilerine ip fırlatacaklarına önce boyunlarındaki emperyalizmin yularına cevap versinler.

Abdullah Gül sivil silahsız siyaset belgesini açıkladı!

Sermaye düzeni kirli savaşın bütün taktiklerini devreye sokuyor!

Son birkaç aydır AKP “teröre” karşı tutumundan dolayı sürekli eleştiriliyor, “teröre göz yummak”, “terörü çözecek adımlar atmamak” vb. suçlamalarla karşı karşıya kalıyordu. Bunun basıncıyla olsa gerek geçtiğimiz günlerde Abdullah Gül, Milli Güvenlik Kurulu’nun Şubat 2006 toplantısında kabul edilen terörle silahsız mücadele planını açıkladı. “Bölücülükle mücadele eylem planı” başlığını taşıyan gizli belge 61 maddeden oluşuyor. Henüz belgenin bütünü basına yansımış değil. Belge hakkında bilinenler Abdullah Gül’ün *Hürriyet* ile yaptığı röportaj ile sınırlı. Ancak röportajda Gül’ün, bugüne kadar atılan somut adımlara ilişkin sorulan sorulara verdiği yanıtlar belgenin ve eylem planının çerçevesini bir nebze olsun çiziyor.

Sivil silahsız siyaset belgesi nedir?

Öncelikle neyle karşı karşıya olduğumuzla başlayalım. Bölücülükle mücadele eylem planı adını taşıyan belge esasında bu ülkenin gerçek anayasası olan Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’nin belirli bir bölümünün uygulamaya geçirilmesi için hazırlanmış bir yönetmeliği çağırıyor. Yıllardır bildiğimiz psikolojik savaş taktiklerinin örgütlü, planlı ve anlaşılan sürekli kılınarak hayata geçirilmesinin güvencesi yaratılmaya çalışılıyor.

Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’nin Kürt sorununa ilişkin tutumu hatırlandığında söz konusu belgenin İmralı teslimiyetine karşın şoven-kafatasçı tutumundan, inkar ve imha politikasından ödün vermediği de hatırlanacaktır. Söz konusu belgenin Kürt sorununa ilişkin yaklaşımı “Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir” diyerek özetlenen bir inkarcılık çizgisini ifade eder. Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’nde TC’nin Kürt sorununa ilişkin genel politik yaklaşımı tanımlanmıştır. Yoksa bu belge kendince terör olarak adlandırdığı bu sorun karşısında TC’nin yürüteceği mücadelenin silahlı-silahsız araçlarını tanımlamamış, kendi ilkesel çerçevesini çizmekle yetinmiştir. Ancak doğaldır ki söz konusu belgede çizilen ilkesel çerçevenin bir de uygulaması olacaktır. Yıllar yılı Kürt halkına dönük sürdürülen kirli savaşın kendisi işte Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’nde özetlenen ilkesel çerçevenin en açık uygulamasıdır.

Bu haliyle Gül’ün ağzından duyulan “bölücülükle mücadele eylem planı” adlı ve sivil silahsız siyaset belgesi olarak da anılan planın kendisi yine Milli Güvenlik Siyaset Planı’nda çizilen eksenle uyumlu olarak ancak bu kez imha politikalarının yanında inkarı da güçlendirmek hedefiyle oluşturulmuş gibi görünüyor.

Gül’le yapılan röportaj sırasında bugüne kadar bu planın sonuç yaratıp yaratmadığı sorulduğunda, Gül, Newroz eylemlerine katılan çocuk sayısının azaldığını, bunun ise bütünüyle Kürdistan illerine spor salonları yapılması, kütüphanelerin açılması ile ilgili olduğu yanıtını vermiş. İşte TC’nin Kürt halkını silahsız olarak yenmenin yolu olarak bulduğu müthiş formül! Kürt illerine kamu hizmeti götürmek, sosyal kültürel alanlar yaratmak. Ancak aynı esnada Gül’ün söz konusu belgeyi hazırladıkları tarihlere denk gelen dönemlerde yazılı ve görsel basında kopan fırtınalar, yapılan demagojiler hatırlarımızda belirir. Bir dönem boyunca “Bölücü terör örgütünden çocuk istismarı”

haberleri ile toplumun görece demokrat kesimlerini bile “çocukları da niye götürüyorlarki oraya?” dedirtecek ölçüde doldurmuş getirebilmişlerdi. Kürt halkının akın akın katıldığı Newroz kutlamaları ekranlara taşınacağına, bu kutlamalarda yer alan çocuklar kameralara takılmıştı. Ve işte söz konusu belgenin ve bu belge çerçevesinde oluşan birimin asıl işi de anladığımız kadarıyla budur. Türkiye’deki hak ve özgürlük mücadelesi içerisinde yer alan öznelere söylem ve hedeflerini, talep ve mücadele eksenlerini kitlelere ulaştırmalarını mümkün olan bütün yöntemlerle engellerken, bir yandan da psikolojik bir savaş yürüterek bu mücadeleden etkilenebilecek kesimleri daraltmak, kendi demagojik eksenine sıkıştırmak, böylece hak ve özgürlük mücadelesi veren güçleri yalnızlaştırmak...

Düzen psikolojik savaş taktiklerini her zaman kullanmıştır!

Seçimler vesilesiyle düzen partilerinin her birinin “terör” karşısında kaplan kesildiği şu günlerde Abdullah Gül’ün Amerika’yı yeniden keşfetmiş bir edayla “belge, plan ve uygulamalar” açıklaması elbette şaşırtıcı değil. Belge yayınlanmadığı için belgenin geçmişten farklı nasıl saldırılara hazırlığın zeminini oluşturduğunu kestiremiyoruz ancak geçmişten bildiklerimizin yeniden piyasaya sürüldüğünü (bu belge açıklanmadan önce de söylediğimiz gibi) rahatlıkla ifade edebiliyoruz. Örneğin Abdullah Gül röportajında sanki ilk kez uygulanıyormuş gibi, Kürt illerinde “Türkçe okuma yazma” kampanyaları başlattıklarını anlatmış. Ancak TC tarihinde biraz geriye gidildiğinde, Adnan Menderes döneminde “Vatandaş Türkçe konuş!” başlığı altında olabildiğine şoven ve gerici, olabildiğine inkarcı bir kampanyanın bir dizi baskı ve zoru da içererek uygulandığını hatırlamak mümkün olabilecektir.

Keza Newrozlar’ı çocukların katılımı üzerinden karalamak ve buradan doğru Newroz eylem ve kutlamalarına, Newroz’un öznesi olan Kürt halkına tepkiyi örgütlemeye çalışmak da yeni bir örnek olmadığı gibi tekil bir örnek de değildir. F-tiplerine dönük tepkiyle başlayan ölüm orucu eylemlerinin toplumun çeşitli kesimlerinde yarattığı insani-politik vb. etkiyi kırabilmenin yolu olarak o zamanlar popüler bir propaganda aracı olarak “örgüt zorluyor!” söylemine başvurulmuştu. Yine aynı süreçte 19 Aralık’ta toplumun gözü önünde devlet tutsakları

öldürürken ortaya atılan “kendilerini yaktılar” söylemi sermaye düzeninin psikolojik savaş yöntemleri ile manipülasyon yapma yeteneğinin açık bir örneğidir. Bu haliyle söz konusu belgeye ve plana röportaj sınırında yüklenen misyon geçmişten beri devletin çeşitli birimlerince yürütülegelen bir misyondur. Kaldı ki burada sözü edilen tek başına hak ve özgürlükler mücadelesinin, sınıfsız toplum mücadelesinin talep, eylem ve çizgisinin çarpıtılmasından ibaret de değildir. Hiç de olmamıştır. Genelkurmay skandallarına bu yıl içerisinde eklenen andaçlarda da ifade edildiği gibi, bir yöntem olarak manipülasyonlar ve çeşitli politikaların empoze edilmesi aracılığıyla kitlelerin dönemsel ihtiyaçlar çerçevesinde harekete geçirilebilmesini sağlamak da esastır. Andaçlar da TSK tarafından bir kaç yıl önce önemine varıldığı ifade edilen bu yöntem de bize kalırsa yıllar yılı uygulanmaya çalışılmıştır. Ancak son 6 aydır gerçekten bu konuda çarpıcı örnekler çıkmıştır. Toplumun çeşitli kesimlerinin yüzü ideolojik bir bombardıman sonucu önce şeriat tehdidine çevrilmiş, geniş kitleler bunun üzerinden sokağa dökülmüş, ardından yine bir ideolojik bombardıman Kürt sorunu ve sınıf mücadelesi üzerine yürütülmüş ve bölücülük hortlağı yeniden diriltirmiştir. Şehit cenazeleri, teröre karşı sessiz yürüyüşler vb. düzenin hak ve özgürlükler mücadelemizin karşısına çıkarmaya çalıştığı sivil silahsız araçlardır.

Sivil silahsız siyaset katliamların, linçlerin, kitlesel imha planlarının zeminidir!

Sivil silahsız siyaset diye lanse edilen geçmişten beri tanıdığımız bu psikolojik hareket hiç bir dönem sivil ve silahsız kalmamıştır. Daha doğrusu düzen hiç bir zaman tek başına böyle bir yöntemi uygulamamıştır. Bu yöntem ya katliamların, kitlesel imhaların, linçlerin toplumsal zeminini yaratmanın bir aracı olarak kullanılagelmiştir ya da söz konusu devlet terörünün toplumsal alanda meşrulaştırılmasının aracı...

Bugün içinden geçtiğimiz süreç de gösteriyor ki sivil silahsız siyaset adıyla yeniden piyasaya sürülen kirli savaş taktikleri aynı anda iki amacı da gözetiyor. Hrant Dink örneği bu noktada açıklayıcıdır. Hrant Dink cinayetinin ardından bizzat düzen partilerinin liderlerince başlatılan “Hepimiz Türk’üz” çıkışları, “Hrant Dink de yazısında şöyle şöyle demiş...” açıklamaları tek başına Hrant Dink cinayetinin meşrulaştırılmasına dönüktü diyebilir miyiz? Elbette hayır. Zira bu söylemler açık bir biçimde Kürt halkına dönük tırmandırılan saldırılar karşısında toplumsal alanda bugünden bir “Türklük bilinci” yaratmak kaygısını taşıyordu.

Gelinen süreç gösteriyor ki devlet her türlü mekanizması ile ve bilinen-bilinmeyen bütün taktiklerini devreye sokarak kirli savaş tırmandırmaya hazırlanıyor. Bu coğrafyanın işçi ve emekçilerine, Kürt halkına, devrimci güçlerine düşense bugün dün olduğundan daha tok ve güçlü bir biçimde düzenin manipülasyon çabalarını boşa çıkartmak, onu her adımda teşhir etmek, onun karşısında birleşik bir güç olarak konumlanabilmektir! Şovenizm rüzgarı gittikçe sertleşerek esiyor! Bu rüzgarı ters döndürebilecek güç işçi sınıfının birlik ve beraberlik içerisinde mücadeleyi büyütmesi ile açığa çıkabilir!

“Asgari ücrete zam” adı altında işçi ve emekçilere sefalet dayatılıyor!

İMF’nin bir yetkilisi geliyor ve “Ülkenizde asgari ücret ve kıdem tazminatı çok yüksek! Bu konuda bir şeyler yapın!” direktiflerini veriyor. Hemen akabinde asgari ücrete yapılan zam %4 olarak açıklanıyor. %4, yani 16 YTL’lik bir artış, yani günde 5,4 Ykr... Yani milyonlarca işçiye hakaret etmek, onlarla dalga geçmek... Böylece Temmuz ayı itibariyle asgari ücret 419,5 YTL’ye yükselmış oluyor. Ama işçi sınıfının ve emekçilerin yaşam standartlarında bir değişiklik olmuyor!

Birleşik Metal-İş Sendikası Araştırma Dairesi’nin yaptığı bir araştırmaya göre, Temmuz ayında asgari ücrete yapılan zam sonucunda asgari ücretle çalışan bir işçi Mayıs ayı fiyatlarına göre 170 gram pirinç, 360 gram ekmeğe, 380 gram makarna, 50 gram koyun eti, 110 gram tavuk, 160 gram kuru fasulye, 180 gram nohut, 70 gram zeytin, 40 gram dana eti, 60 gram beyaz peynir, 40 gram bal, 60 gram çaydan birini tercih etmek durumunda.

Öyle başıbozuk bir düzen ki bu, hükümetin başı günün birinde televizyona çıkıyor ve diyor ki, “Üç öğün simit yiye, çay iç. Böylece ayda 50-60 YTL’lik tasarruf yapabilirsiniz!” Bunu söylerken kendisi 50-60 YTL’yi paradan saymıyor. Asgari ücret karşılığında tam tekmil sabah kahvaltısı yapıyor.

Temmuz ayı başında asgari ücrete yapılan %4’lük göstermelik artışla beraber sermaye iktidarı seçimler öncesi iki gerçeğin altını çizmiş oluyor. Birincisi, işçi ve emekçilerin içinde debelendiği açlık ve sefalet koşullarının dünya ölçeğindeki güvencesi olan IMF’ye bağlılığını. İkincisi ise bu düzenin işçi ve emekçilere reva gördüğü insanlık dışı yaşamı...

Asgari ücret uygulaması adı altında bugüne kadar işçi ve emekçilere dayatılan hep açlık ve sefalet olmuştur. Barınma, yeme-içme, ulaşım gibi giderlerin karşılanması için bile yeterli olmayan bu sefalet ücreti işçi ve emekçi ailelerin yaşam koşullarını gün geçtikçe ağırlaştırmaktadır.

Sefalet ücreti dayatması ile karşı karşıya kalan işçi ve emekçi aileler çoğu kez fabrikalarda karın tokluğuna çalışmakta, ancak buna rağmen ay sonunu getirememektedir. Sürekli bir borç batağı içinde debelenen bu kesimler adeta hayatta kalmak için çalışmakta, ücretsiz gece mesailerini, sağlıksız çalışma koşullarını, sigortasız çalışmayı kabul etmek zorundadır.

Asgari ücret uygulaması açıkça yaşama hakkının ihlalidir. Zira asgari ücret alan bir işçinin, ailesi olsun olmasın, söz konusu ücretle hayatta kalabilmesi açık ki mucizedir.

İpler IMF’nin elinde!

Seçimlerin yaklaşması ile beraber bütün düzen partileri seçim programlarını açıkladılar ve seçim meydanlarından seslenmeye başladılar. Seçim

meydanlarında işsizliği çözeceğini söyleyenlerden, yoksullukla mücadele edeceğini vaadedenlere kadar bir bütün olarak düzen partilerinin hiçbirinin programında yoksulluğun ve işsizliğin kaynağı IMF’nin yıkım programlarına karşı bir söz söylenmiyor. Aksine hepsi bu programı en iyi ben hayata geçiririm diye birbiriyle yarışıyor. Mangalda kül bırakmayan ulusalcılar da, Bahçeli’nin faşist partisi de “dışarıyı” bir tehdit olarak görüyor ve böyle lanse ediyor. Ama bu kesimler de IMF’nin karşısında el pençe divan duruyor.

Asgari ücrete yapılan %4’lük zam IMF’nin Türkiye işçi ve emekçilerine yeni bir hediyesidir. IMF Türkiye temsilcisi Hugh Bredenkamp, asgari ücret zammı açıklanmadan önce TÜSİAD ve Konrad Adenauer Stiftung tarafından ortaklaşa düzenlenen “Küresel Rekabet İçerisinde Türk Ekonomisi Konferansı”na katılmak üzere Türkiye’ye geldi. Bredenkamp, konferansta yaptığı konuşmada Türkiye’nin kıdem tazminatı, asgari ücret ve brüt ücret gibi alanlarda en yüksek rakamlara sahip OECD ülkelerinden biri olduğunu hatırlatarak, “Kıdem tazminatı yeni personel almak konusunda adeta bir vergi gibi. Yüksek SSK primleri nedeniyle Türkiye’deki brüt ücretler de OECD ülkeleri içindeki en yüksek seviyelerde. İşgücü piyasasındaki vergi oranları düşürülmeli” dedi.

Bredenkamp, tahmin edilebileceği gibi kendisinin günlük ihtiyaç ve ihtiyaç dışı giderlerinin toplamından düşük olan asgari ücreti (henüz daha Temmuz zammı yapılmamışken) yüksek bulduğunu söyledi. Bredenkamp’ın açıklamasından birkaç gün sonra ise asgari ücret zammı açıklandı.

Türkiyeli işçiler dünyadaki işçilerden çok mu kazanıyor?

“Türkiye’de asgari ücret diğer ülkelere oranla daha yüksek” manipülasyonuna karşı DİSK’in yapmış olduğu bir açıklama güncel ve anlamlı veriler içeriyor. DİSK’in açıklamasında öncelikle Doğu Avrupa ülkelerine kıyasla Türkiye’de asgari ücretin oldukça yüksek olduğu söylemine karşı Doğu Avrupa

ülkelerinde hala sosyal ücret uygulamalarının geçerli olduğunu hatırlatan DİSK, “Sağlık, eğitim, ulaşım, konut, enerji vb. gibi konularda sürmekte olan sosyal destekler, asgari ücretin dışındadır” demektedir. Bunun anlamı Türkiyeli işçi ve emekçiler asgari ücret ile hem barınmak, hem yeme-içme ihtiyaçlarını karşılamak, hem ulaşım sorununu çözmek, hem çocuklarının eğitimlerini sürdürmek zorunluluğu ile karşı karşıyayken, Doğu Avrupa ülkelerinde -elbette güllük gülistanlık koşullar olmamakla beraber- asgari ücret dışında sosyal ücret uygulamalarının sürmesi, işçi sınıfının en azından temel ve karşılanması zorunlu ihtiyaçlarının asgari ölçütlerde karşılanmasını sağlamaktadır.

Yine DİSK’in de belirttiği gibi asgari ücret uygulamasının yaygınlığı ve ortalama ücrete olan oranı da Doğu Avrupa ülkelerinde Türkiye ile farklılık taşımaktadır. “Asgari ücretin Avro bazında Türkiye’ye göre düşük olduğu Doğu Avrupa ülkelerinde, işçilerin ortalama yüzde 7’si asgari ücret ile çalışırken, Türkiye’de bu oran yüzde 36 dolayındadır. Bir başka deyişle, Doğu Avrupa ülkelerinde her 14 işçiden biri asgari ücret ile çalışırken, Türkiye’de her 3 işçiden biri asgari ücretle çalışmaktadır. Asgari ücretin bu denli yaygın uygulanmakta oluşu, ülkede hakim ücretin en az ücret olduğunu göstermektedir. Asgari ücret bu haliyle, bireysel ve toplu iş sözleşmeleriyle belirlenen ücretleri de etkilemekte, ülke genelinde ücretleri geriye çeken bir etki yaratmaktadır.” (DİSK-AR/26.06.2007)

Avrupa ülkelerindeki asgari ücret uygulamaları ile kıyas ise zaten yersiz. Zira AB’ye dahil 27 ülkenin 20’sinde asgari ücret uygulanıyor. Örneğin İngiltere’de asgari ücretle çalışan bir işçi Türkiye’deki bir işçinin 4 katından daha fazla ücret almaktadır. AB içerisinde asgari ücret uygulamasının dışında kalan ülkeler ise ücretlerini toplu iş sözleşmeleri ile belirliyorlar ki bu ülkelerde toplu iş sözleşmeleri sonucunda belirlenen en düşük ücret dahi Türkiye’dekinden yüksek!

Bu veriler ışığında ya Bredenkamp başka bir dünyada yaşıyor ya da kapitalizmin ekonomisti apaçık ortada duran verileri istediği gibi yorumluyor.

Sefalet ücretine hayır!

Asgari ücrete yapılan bu ve benzeri artışlar da sermaye düzeninin işçi sınıfı ve emekçi kesimlere nasıl bir yaşam reva gördüğünün bir kanıtı yalnızca. Temmuz ayındaki zamlarla beraber işçi ve emekçiler Tayyip’in deyimiyle günde bir simit daha fazla yiyebilecekler!

Ancak işçi sınıfı açık ki bu koşullar altında yaşamayı haketmiyor. Ve elbette dünyayı elleri ile yaratan, ilmi ilmi dokuyan, üreten işçi sınıfı böyle bir yaşamı haketmediği gibi, buna mahkum da değil. İşçi sınıfı kendisine 16 YTL’lik bir ücret artışını zam diye yutturmaya çalışanlarda, IMF karşısında diz çöken bütün soygunculardan ve uşak takımından hesap sormalıdır.

İşçi sınıfı kendisine dayatılan sefalet ücretine, köleliğe ve bu kokuşmuş düzene karşı insanca bir yaşam, sömürsüz bir dünya için örgütlü mücadeleyi büyüttüğü gün kapitalizmin köhnemiş şatoları, yalan dolu dünyası, efendilerinin ve işbirlikçilerinin başına yıkılacaktır.

Kamuda TİS süreci seçim sonrasına sarkıyor

Türk-İş yönetimi geçtiğimiz günlerde hükümetle anlaşarak kamu toplu sözleşme görüşmelerine ilişkin çerçeve protokolüne imza atmıştı. Varılan anlaşmada 900 YTL'nin altında ücret alan kamu işçilerinin ücretlerinde iyileştirme yapılması ve tüm kamu işçilerine de seyyanen 140 YTL zam verilmesi öngörülüyordu. Seçimler kapıda olduğu için hükümet esneklik dayatmasını geri çekmiş, idari maddelerin düzenlenmesi ise tek tek sendikaların işverenle yapacağı görüşmelere bırakılmıştı.

Türk-İş'e bağlı çoğu sendikanın imzalanan protokole dair bir söyleyeceği yoktu. Zaten bu konuda konuşan açıklama yapan da pek olmadı. Protokol imzalanmadan önce Türk-İş şöyle yapmalı, böyle yapmalı diyenlerin de önemli bir bölümü, varılan anlaşmayı memnuniyetle karşıladılar. Bu memnuniyetin nedeni, alınan ücret zammından ya da diğer maddelere ilişkin varılan anlaşmadan ziyade bu işin kazasız belasız bitirilmesi idi. Zira bu tip sendikacıların tek dileği, tabanda bir kaynaşma, dalgalanma olmadan, eylem ya da grev gibi süreçler yaşanmadan "meselenin tatlıya bağlanması" idi.

Bazı sendikaları ise bu genel tutumun dışında tutmak gerekiyor. Bunlardan biri Petrol-İş. Petrol-İş Başkanlar Kurulu, hükümetle protokol imzalanmadan birkaç gün önce yaptığı toplantıda bu konuyu da ele almış ve Türk-İş'e belli eleştiriler yöneltmişti. Başkanlar Kurulu sonuç bildirisinde bununla ilgili şunlar söylenmekteydi;

"Farklı sektörlerden 320 bin işçiyi ilgilendiren kamu toplu iş sözleşmeleri süreci Konfederasyonumuz tarafından iyi yönetilmemekte, doğru strateji ve politika izlenmemektedir. Başkanlar Kurulumuz, sözleşmelerde temel stratejimizi AKP'nin emekçi düşmanı politikalarının geriletilmesi, işe ilk giriş ücretlerinin düzenlenmesi, ücret dengesizliklerinin giderilmesi, her işyerinin kendine özgü sorunlarının çözümlenmesi, istek dışı işten çıkarılmayacağına ilişkin düzenlemeler yapılması, kazanımlarımızı geriye

götürecek hiçbir esneklik hükmünün sözleşmelerde yer almaması ve ücretlerde geçmiş dönem kayıplarının telafi edilmesi üzerine inşa etmiştir. Taleplerimizin 25 Haziran'da yapılacak görüşmede Hükümetçe karşılanmaması durumunda, Konfederasyonumuzun derhal grev uygulama kararlarını almasını, grev yasağı olan işyerlerinde ise eylemlilik takvimini ortaya koymasını talep ediyoruz."

Bu bildirinin kamuoyuna açıklandığı günlerde Türk-İş hükümetle anlaştı. Anlaşmanın ardından Evrensel Gazetesi'ne konuşan Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, esnek çalışmaya ilişkin hükümlerin protokolde yer almamasını, idari maddelerin sendikaların imzalayacağı toplu sözleşmelere bırakılmasını olumlu olarak değerlendirdi, "Esnek çalışmayı düşündüğümüzde sonuç olumlu" diyen Öztaşkın, 320 bin kişilik kamu işçisi kitlesinin harekete geçirilmesi ve "üretimden gelen gücün kullanılması" halinde daha iyi sonuç alınabileceğini ifade etti.

Petrol-İş Sendikası Aliğa Şube Başkanı ise hükümetle Türk-İş arasında imzalanan anlaşmanın işyerlerine özgü sorunları çözmediğini, bu sorunlar çözülmeden kendilerinin TİS imzalamalarının söz konusu olmadığını, anlaşma sağlanamaması durumunda greve çıkmaktan çekinmeyeceklerini ifade etti.

Petrol-İş'in yetkili olduğu işyerlerinde işverenlerle bir takım önemli sorunların yaşandığı ve bunların sözleşme görüşmelerinin seyrini belirleyebileceği anlaşıyor. Bununla birlikte sektördeki kamu işyerlerinde henüz TİS süreci devam ediyor ve sendikanın nasıl bir tutum izleyeceği ilerleyen süreçte ortaya çıkacak.

Türk-İş'in imzaladığı protokolün kendi başına belirleyici olmadığı sektörlerden birisi de havayolu taşımacılığı sektörü. Bu sektörde TİS görüşmeleri hükümetle Türk-İş arasında protokol imzalanmadan çok önceleri tıkanmıştı. Arabulucu sürecinde de bir anlaşma sağlanamadı. Hava-İş yönetimi, arabulucu ile yapılan son görüşmede işverenin verdiği teklifin kendi taleplerinden çok uzak olduğunu, bu koşullarda anlaşmalarının mümkün olmayacağını açıkladı. Arabulucunun raporunu Çalışma Bakanlığı'na ilettiği bildiriliyor. Yasal prosedüre göre raporun bir hafta içinde Hava-İş Sendikası'na tebliğ edilmesi, onun ardından da gene bir hafta içinde grev kararının işyerine asılması bekleniyor.

Fakat bir taraftan yasal prosedür işlerken diğer taraftan işveren her türlü ayak oyunlarını devreye sokmaktan da geri durmuyor. 4 Temmuz tarihinde sendikadan yapılan açıklamada işveren yetkilisinin 5 Temmuz için yeni bir görüşme önerisi ilettiği, fakat sendikadan yanıt almadan bu çağrıyı tüm çalışanlara bildirdiği; işverenin çalışanların direncini kırmak için bir psikolojik savaş başlattığı; bu çerçevede bir çalışanın ağzı ile kaleme alınan "çalışmak istiyorum" başlıklı bir metnin e- posta yoluyla tüm çalışanlara ulaştırıldığı; kimi yöneticilerin odaya çektiği çalışanlar üzerinde baskı kurduğu, tehditlerle sonuç almaya çalıştığı ifade ediliyor. Sendika ise buna yanıt olarak 5 Temmuz'daki görüşmenin üyeler önünde açık olarak yapılmasını talep etmiş bulunuyor. Kısacası THY'de TİS süreci kıran kırana bir mücadeleye konu oluyor. 5 Temmuz toplantısından da bir sonuç alınmazsa şayet sürecin uzayacağı görülüyor. THY işverenin greve çıkılmadan saatler önce TİS imzalama yönündeki alışkanlığı hatırlandığında buna şaşkınlık da gerekiyor.

Bunlar dışında TİS sürecinin nispeten çetin geçeceği bir diğer sektör ise harp işkolu. Harb-İş yetkilileri işverenin esnek çalışmayı, telafi ve denkleştirmeyi, bunun yanında ayrıca yemekhanelerin özelleştirilmesini, servis güzergahlarının kısaltılmasını dayattıklarını bildiriyorlar. Buna benzer sorunların yaşandığı başka sektör ya da işyerleri de söz konusu.

Bütün bunlar, hükümetle Türk-İş arasında imzalanan protokolün TİS görüşmelerini kesin kolaylaştırmaktan, sonuca bağlamaktan çok uzak kaldığını, bu anlamda da göstermelik bir metin olduğunu göstermektedir. İmzalanan protokolün bir diğer işlevi de TİS sürecini bitmiş gibi göstererek işçileri aldatmaktır.

Muhtemelen bir dizi sektörde TİS görüşmeleri seçimlerden sonraya sarkacaktır. Kimi sendikacılar TİS'lerin bazı sektörlerde Ekim-Kasım aylarında ancak imzalanabileceğini ifade etmektedirler. Seçimlerden sonra, hükümette hangi parti olursa olsun, TİS görüşmeleri yeni koşullar altında ve kesinlikle bugünküne göre çok daha çetin bir ortamda devam edecektir. Bu nedenle kamu işçisi TİS sürecinin henüz bitmediğini, asıl sıcak sürecin seçimleri takip eden dönemde yaşanacağını bilmeli, buna göre davranmalıdır.

Tayyip'in suyu çıktı!

Seçimi kazanmak için giriştikleri yalan bombardımanı düzen partilerine mantık ötesi promosyon faaliyetleri yaptırtıyor. Şeker, bulgur, un dağıtarak seçmenin oyunu satın almaya çalışan düzen partileri, çocukları bile bu şovun bir parçası haline getirmekte bir sakınca görmüyorlar. Özellikle AKP tarafından çok kullanılan bu seçim çalışması yöntemi dahilinde Tayyip gittiği her yere ortağı olduğu Ülker'in ürünleriyle gidiyor. Ülker'in ürünlerini halka dağıtan Tayyip'in son olarak suyu çıktı. AKP'nin Tokat mitingi öncesinde AKP 2. sıra milletvekili adayları Zeyid Aslan, Cumhuriyet Meydanı'nda sıcaktan bunalan seçmenlere su dağıttı. Bu özel su şişelerinin

üstünde Tayyip Erdoğan'ın ve kendisinin resmi yer alıyordu.

Düzen partilerinin bu denli aynılaştığı bir ortamda fark yaratma çabaları burjuva siyasetin içine düştüğü rezil durumu gösteriyor. Bugüne kadar yaptıkları ve yapacakları bir kenara, ne programlarında ne de söylemlerinde ayrı düşmeyen partilerin meclisten sonraki tiyatro alanı seçim meydanı oluyor. 22 Temmuz'dan sonra ortaya çıkacak meclisin karakteri de açık ki bu hummalı seçim faaliyetinin ötesinde olmayacaktır. Zira nasıl olsa seçim sırasında dağıttıkları promosyanların faturasını yine işçi ve emekçilerden çıkaracaklar!

Boş vaatler ortalığa saçılıyor...

İnsanca yaşamamanın önündeki en büyük engel kapitalizmdir!

Yıl 1950... Çok partili rejime geçilmesi ile beraber düzen içi çatışmaların “seçmen” sıfatını kazanmış vatandaşın gözünün önünde yaşanmaya başladığı yıllar... Yine bir seçim arifesinde seçim meydanlarında Adnan Menderes “her mahalleye bir milyoner” şiarı ile seçmenden oy istiyor. O zamandan bu yana geçen 57 yıl boyunca birçok başka versiyonunu duyacağımız bu şiar, Türkiye’nin çok partili döneme geçişi ile beraber söylenmiş ilk seçim yalanı olarak tarihe geçmiş bulunuyor.

Ancak aradan geçen zaman içerisinde seçim meydanlarında öylesine sözler edildi ki, “her mahalleye bir milyoner” şiarının kendisi Menderes’in takipçilerinin sarfettiği sözlerin yanında neredeyse akli başında ve ölçülü kaldı. Zaten Menderes’in söz konusu vaadi dönemin kapitalist gelişimi ile uyumlu, esasta bu gelişimin sonuçlarının vurgulandığı bir yerde durmaktaydı. Kapitalizmin gelişmesi ile beraber derinleşen servet-sefalet kutuplaşması doğallığında her mahalleye eşit bir biçimde dağılacak olmasa da azımsanmayacak sayıda milyoner yetiştirecekti.

“Dün dündür, bugün bugün” diyerek burjuva siyasetin ilkesel çerçevesini net bir biçimde çizen Demirel, ‘91 seçimlerinde “kim ne veriyorsa 5 lira fazlasını vereceğim” dediğinde seçim yalanları konusunda kolay kolay aşılamayacak bir çığır açmış oldu. Ardından gelen Çiller hem O’nun hem de Menderes’in kötü bir taklidinden ibaretti. Yine de Çiller “her mahalleye 100 trilyoner”, “her çiftçiye bir traktör” diyerek üstadlarının yolundan ilerledi.

Ecevit’in ‘70’lerde seçim meydanlarında oy dilenirken kafa tuttuğu bütün kurumların karşısında seçim sonrası el pençe divan oluşunun bir benzeri ise ‘99 seçimlerinde Mesut Yılmaz tarafından tekrarlandı. Mesut Yılmaz seçim çalışmasını Susurluk’u çözmeye iddiası üzerine kurmuştu. Aynı seçimlerde seçim propagandasını Abdullah Öcalan’ı asacağı vaadi üzerinden yürüten MHP, islami gericiliği de kendine yedeklemek amacıyla türbanı “ürkekçe değil erkekçe çezeceği”ni ilan etmişti. Erbakan ise bu seçimlerde Taksim’in simgesel anlamıyla hesaplaşır bir edayla Taksim Meydanı’na cami yapma vaadi ile seçmenin karşısına çıkmıştı.

2002’ye gelindiğinde vatandaş, artık seçim meydanlarında söylenenlerin hayata geçmeyeceğini öğrenmişti. Yıllar yılı seçim mitinglerinde söylenen sözler hep havada kalmış, sosyal yıkım saldırılarının derinleşmesi ile birlikte iş vaadleri işsizlik, aş vaadleri daha derin bir açlık ve sefalet olarak geri döndü. Ancak 3 Kasım 2002 seçimlerinde burjuva siyaset sahnesine ezberleri bütünüyle bozan bir sima katıldı.

Sözleri inandırıcılıktan uzak da olsa Genç Parti lideri Cem Uzan’ın palavraları daha önce kendisi ile aynı misyonu taşıyanlarla kıyaslandığında özgün (!) kalıyordu. Cem Uzan ÖSS’yi kaldırmayı vaadediyor, eğitimi 12 yıla çıkartacağını söylüyor ve hatta Gümrük Birliği anlaşmasını iptal edeceğini her mitinginde tekrarlıyordu. İnsanlarsa “bu adamın trilyonlarla parası var. Belki soymaya gerek duymaz. Bir de O’nu mu denesek?” diyorlardı. Yine aynı seçimlerde AKP’nin meydanlarda atıp tuttukları hatırlandığında ilk akla gelen AKP’nin İMF ile stand-by’a son vereceği iddiası oluyor. AKP’nin iktidarda kaldığı 4.5

yılda İMF ile kurulan ilişkilerin her daim güçlendirilmeye çalışılmış olması ise seçimler öncesi ve sonrasında açığa çıkan çelişkiler açısından artık kanıksadığımız bir duruma işaret ediyor.

Seçim ön çalışmalarında seçimden sonra unutulmuş vaatlerde bulunmanın kökeni ‘50’lere dayansa da açık ki 2002 yılı bu konuda Cem Uzan’ın abartılı atıp tutmalarıyla beraber seçim çalışmalarında yeni bir tarzın ortaya çıkmasının miladı olmuştur.

Lafla peynir gemisi yürümüyor!

22 Temmuz ile beraber girdiğimiz erken seçim sürecinde ortalığa saçılanlar ise “lafın ağzı torba değil ki büzesin” dedirten türden. Bütün partilerin ağzından düşürmedikleri ve hatta birbirleri ile kıyasıya rekabete girdikleri propaganda konuları ortada; her seçim dönemi kaldırılacağı ilan edilen milletvekili dokunulmazlığı, güncel gelişmelerle beraber Kuzey Irak-“terör” ve bu bağlamda Kürt halkına düşmanlık, işsizlik... Bu konulara ilişkin söz söylemeyen, bu sorunları çezeceği vaadinde bulunmayan tek bir düzen partisi yok. Ancak bu sene onları birbirinden ayırmamızı sağlayan programlarına aldıkları başka bir takım başlıklar ve beraberinde bir kısmının şoven-gerici “hassasiyetlerindeki” gözle görülür artış ve elbette başka bir kısmının ise başımıza “demokrat” kesilmesi...

AKP ile MHP, Abdullah Öcalan’ın asılması-asılmaması üzerinden söz düellosuna girerken, sözde sosyal demokrat tarafı ifade eden CHP her ikisinden de şoven ve düşmanca politikalar ve savaş çıkırtkanlığı ile Kuzey Irak deyip duruyor. Eli kanlı katil Ağar’ın ise “tek derdim demokrasi” derken yüzü dahi kızarmıyor.

Seçim meydanlarında neler vaadedilmiyor ki! Bedava elektrik, sınavsız üniversite, ev kadınlarına aylık bağlanması, çocuk doğurana çocuk ikramiyesi ve bu sene seçimlerin kilit vaadine dönüşmüş olan mazot fiyatının 1 YTL’den 2 YTL’ye çıkarılması... Cem Uzan

ve Haydar Baş’ın başı çektiği bu furyaya bütün düzen partileri kendi kulvarlarından katılmış durumda.

Cem Uzan’ın tarzından etkilenmekle beraber yine de AKP’nin seçim propaganda yöntemi diğerlerinden büyük ölçüde farklı! Hükümet partisi olmanın basıncından kaynaklanan bir külhanbeyi edası göze çarpıyor. “Yaptıklarım yapacaklarımin taahhüdüdür” içeriğinde bir çalışma yürüten AKP’nin diğer siyasal partilerin seçim propagandalarına verdiği yanıt, onlarla girdiği çatışmada kullandığı yöntem ise hep aynı oluyor; “ben yapamadıysam, zaten yapılamayacağı içindir!” vurgusu temele konuluyor. Elbette söz konusu AKP olunca bu vurgu olabildiğine kabadayı bir biçimde ifade ediliyor. Tayyip seçim meydanlarından “bekara karı boşamak kolay” diye haykırıyor. Tabii bu arada daha ilginç itiraflar da yaşanıyor. “ABD’ye Apo konusunda verilen teminat” açıktan ifade edilirken, “Kuzey Irak’a giriş ABD vizesine bakar” söylemi de inceden inceye işleniyor. Kısacası AKP’nin bu seçimlerdeki farkı, bağımlılık ilişkilerinin sınırlarında bir seçim programı ile yetinmesi ve bu haliyle yalanlarını da bir ölçülülük içinde sarfetmesidir.

Sermaye düzeni vizyonunu yenilemiş, insanları vaatleri ile bir ölçüde yeniden kendine bağlamış ve içinde debelendiği krizi çezebilmüş olmanın derdiyle 22 Temmuz’a kadar büyük ihtimalle çok çalışacak. Ancak erken seçim sürecinin yarattığı bu curcuna hali 22 Temmuz ile beraber geçecek ve havada uçan vaatlere takılmaksızın herşey eskisi devam edecek! Çünkü peynir gemisi lafla yürümüyor!

Düzen partilerinin piyasa ekonomisine bağımlılıkları düşünüldüğünde, seçim meydanlarında dile getirdikleri bu vaatlerin ne ölçüde havada kaldığı da görülecektir. Zira eksiksiz tüm düzen partilerinin piyasa ekonomisi diye kutsadıkları kapitalizm, oy dilenirken vaadettikleri yalanlarının gerçeğe dönüşmesinin önündeki temel engeldir. Ve kapitalizmin sadık hizmetkarları bu gerçeği herkesten iyi bilmektedir.

Hrant Dink'in katili sermaye devleti!

Şoven histerinin yükseltilmeye çalışıldığı bir süreçten geçiyoruz! “Kürt halkına özgürlük” talebi coplarla karşılanıyor, “Hepimiz Ermeniyiz!” söylemi küfür ve hakaretlerle bastırılmak isteniyor. Sermaye düzeni tarafından sistemli bir politikanın ürünü olarak yaratılan bu şovenist atmosfer, “milliyetçi hassasiyetler” denerek topluma mal edilmek isteniyor.

Hrant Dink'in katledilmesi ile beraber hem düzenin halkları birbirine düşürme politikasının boyutları açığa çıkmış oldu, hem de adına milliyetçi hassasiyet koydukları kafatasçı zihniyetin nasıl devlet eliyle biçimlendirildiği... Daha önce Susurluk'ta, Şemdinli'de olduğu gibi Hrant Dink cinayetinde de oklar sermaye düzenine işaret etti, şimşek hızıyla yakalanan Ogün Samast devletin elinden damlayan kanı gizlemeye yetmedi. Kısa bir süre içerisinde Hrant Dink cinayetinin ardından bir dizi kirli ilişki deşifre oldu. JİTEM'in adı dilden dile dolaşmaya başladı, Emniyet Müdürleri'nden, istihbaratçılara birçok kişinin tezgahlanan sürecin açık birer parçaları olduğu hiç olmadığı kadar açık görüldü. İlk bir kaç günün açıklamaları “milliyetçi hassasiyet taşıyan bir grup gencin” gözden çıkartıldığını işaret ediyordu. Ancak bu ikna edicilikten fazlaca uzak olunca “devlet kurumları içerisine de yine benzer hassasiyetlerle sızanların olabileceği” yarım ağızla kabul edilir oldu. Tablo o ölçüde yalın açığa çıktı ki devlet “ellerine sağlık” demek istediği tetikçilerini yargılamak, bir takım kurumlarındaki kilit isimleri ise soruşturmak zorunluluğu ile karşı karşıya kaldı. Ancak Rakel Dink daha cenaze günü söylemişti. Mesele tetiği kimin çektiği, planı kimin yaptığı değildi, mesele Hrant Dink'in öldürülmesini de içine alan bu karanlığın kaynağında idi.

Sanık ifadeleri devleti teşhir ediyor!

Hrant Dink cinayetine ilişkin açılan davanın ilk duruşması 2 Temmuz günü yapıldı. Düzenin kendi

sivil tetikçilerinin ağzından teşhir edildiği, faşist milliyetçi zihniyetin mahkemeye bir kaç dakika kala dahi halkların kardeşliği talebine kan kustuğu ve dahası sermaye düzeni kendi pisliliğini örtmeye kalktıkça yenilerinin ortaya çıktığı bir dava sürecine girilmiş oldu.

Düzenin sözde “bağımsız adalet mekanizması” soruşturma süreci boyunca delillerin üstünü örtmenin, cinayetin devlet kurumları ile kurduğu açık ilişkiyi görmezden gelerek dava sürecinin dışında bırakmanın bir aracına dönüştü. Samsun ve Trabzon'da cinayet ile çok açık ilişkileri olduğu tam da sanıkların ifadeleri ile tespit edilen Emniyet ve jandarma mensupları dava sürecinin dışında bırakıldılar, Samsun'da Ogün Samastla sarmaş dolaş olup, onu yere göğe sıdıramayanlar dava sürecinin dışında bırakıldılar. Her adımda ismi geçen Celaleddin Cerrah dava sürecinin dışında bırakıldı. “Yüce Türk adaleti”, Hrant Dink cinayetinin faturasını gerçek sahibine kesmemekte inat etti ve bugün de hala bunun yoğun çabasını harcıyor.

Yasin Hayal'in kaplan kesilmiş olan avukatı müvekkilinin kullanıldığını avaz avaz bağıyor. Ancak kendisine emniyete kızgın olup olmadığı

sorulduğunda; “Haşa” diyor. “Bir kaç kişidir emniyettekiler. Emniyetin tamamına kızgın değilim” Mahkeme salonunda Yasin Hayal'in avukatı olarak oturan bu zat-ı muhterem, Fuat Turgut, salona girerken Rakel Dink'i alkışlayanlara “Hepiniz Ermenisiniz zaten” deyip küfürler savuran türden biridir. Daha önce Abdullah Öcalan'ın yargılama sürecinde “şehit aileleri”nin avukatlığını yapan ve provakatif tutumları ile tanınan Fuat Turgut, ne ilginçtir ki şu günlerde aynı zamanda Muzaffer Tekin'in de avukatıdır. Yasin Hayal'in kullanıldığını, Emniyet içinde bir kaç kişilik bir çete olduğunu ifade edip duran Tekin, esasında devlet adını taşıyan koca bir çetenin avukatıdır.

Ancak Yasin Hayal'in açıklamaları oldukça net, o lafi avukatı gibi dolandırmıyor! Yasin Hayal; Hrant Dink cinayetini ve daha önceki eylemlerinin her birini “devlet görevi” olarak adlandırıyor. Hakkındaki iddianamenin hazırlanmasının ardından savcıya yazdığı ve daha sonra mahkemede de kabul ettiği mektupta bu ifade açıkça yer alıyor: *“Sayın savcım, ben bu derin devlet, derin millet kavramlarını pek kavrayabilmiş değilim. Ama ortada kesin olan birşey var ki, o da Emniyet içinde legal mi illegal mi bilmiyorum, bir grup bizi kumanda etti. Bu aşikârdır. Siz bunu gördüğünüz halde bizim hakkımızı muhafaza etmediniz. Şimdi soruyorum, eğer biz devlet görevlerinde kullanıldıysak bizim haklarımızı korumak devlete düşmez mi?”*

Yargı organları yeni cinayetlere zemin hazırlıyor!

“Bu vatan için ölmek de öldürmek de şerefli” diyerek yola çıkan ve şoven zehre devlet eliyle batırılıp çıkartılmış gençlerin yargılaması sürerken, devlet kurumları içerisindeki asıl suçlular aklanmaya çalışılıyor. Samsun'da karakolda yaşanan çay ocağında ağırlamalar, fotoğraf çekimleri üzerine ilgili güvenlik mensuplarına ilişkin başlatılan soruşturmadaki müfettiş raporu bu açıdan bütün bu söylenenleri destekleyen bir nitelik taşıyor. Müfettişler hazırladıkları raporda, görüntülerde ve fotoğraflarda Ogün Samast'a sempatik duygular beslendiğini kabul ediyor ancak ekliyor ancak bu duygularda suç unsuru görmüyor ve bunların ancak idari bir tahkikat ve dolayısıyla kınama, uyarı vb. bir disiplin cezasına çarptırılabilceğini ifade ediyor. İdari soruşturmanın sonucunda hakkında yargılama süreci başlatılabilen 2 kişiden biri ise “görüntüleri basına sızdıran” kişi oluyor.

Yine Samsun'da hüküm verilmeden önce yazılan gerekçe bölümünde uzun uzadıya Hrant Dink'e 301'den açılan dava anlatılıyor ve bunun toplumun milliyetçi duygularına halel getirdiği ve bu çerçevede milliyetçi hassasiyetleri tetiklediği ifade ediliyor! Bu bölümün gerekçede yazılmış olması ise açıkça şu anlama geliyor; “sempati duymaları doğaldır!” İdari yargı organı da olsa bir yargı organının bu tür ifadeler kullanmasının anlamı ise açık ki yeni cinayetlere, katliamlara bugünden kılıf hazırlamak ve keza savunmak oluyor.

Gelinen yerde 2 Temmuz günü gerçekleşen duruşmada 4 sanık beraat etti. Henüz çapraz sorgulama aşamasına dahi geçilmeden böylesi bir karar verilmesi yarı organlarının bu davaya yaklaşımlarının açık göstergesidir.

Bugünden sonra işlenebilecek her türlü cinayetten, bütün olası toplumsal linç vakalarından, katliamlardan açık ki mahkeme salonunda hakim-savcı cübbesiyle oturanlar da sorumludur. Bu sorumluluklarını üç beş tetikçiye keserek üzerlerinden atabilmeleri ise açık ki imkansızdır!

Bu ‘Girdap’a dikkat!..

Kontracıların vatanseviciliği ölüsevicilikten farksız

Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi Derneği (VKGH) Genel Başkanı Taner Ünal ve daha 18 ‘vatansever’ bir operasyonla gözaltına alındı. 40 farklı suçla itham edilen sanıklardan bir kısmının tutuklandığı operasyona ‘Girdap’ adının konması ise, isabetten ziyade ‘derin’bir ironi oluşturuyor.

Bilindiği gibi girdap, sizi suyun yüzeyinden alıp ‘derin’lere çeker. Girdap operasyonu ile derdest edilen bu vatansever güruhun sayılan suçlarına bakıldığında ise, oldukça derin ilişkilere sahip oldukları görülmektedir. Evet, yine ordu, yine kontrgerilla, yine kanlı işlerle kirli işler bir arada. Yine kontracılıkla mafyacılık, yine sözde ‘vatani’ görevle şahsi çıkar işleri içiçe...

Vatansever bayların kendini ‘ennnn’ vatansever kurum ilan eden orduyla pek yakın ve derin ilişkileri var. Polisin dinleme ve takibi sonucu açığa çıkarılanların yanısıra, ‘eleman’ların 1 numara tabir ettiği ilişki hakkında ise tek kelime konuşmadıkları belirtilmiş. Anlayacağımız baylar sorguda direnir. Konuşmama haklarını kullanıyorlar. Arkalarını koskoca orduya dayamış, direnirler tabii. Nasıl olsa, şu yada bu biçimde kurtarılacaklarını biliyorlar. Asker kimlikleri sahte olmasa sorgudan çekilip alınacaklarını da biz biliyoruz. Sorgu ve tutuklanmaktan kurtulamadıysa da, daha sırada cezadan kurtulma aşaması var. Eh artık düzenin yargı mekanizması da üstüne düşeni yapıp, sanıkları aklamının bir yolunu bulmalıdır. Askeri talimatların ne yönde olacağı, girdabın diplerinde dolaşanların o girdaptan nasıl çekilip alınacağı yakında görülecek, dolayısıyla kontracıbaşı TSK'nın bu kontra grubuyla ilişkisi daha somut hale gelecektir.

Bu yapılanmanın kontrgerilla ile ilişkisi zaten son derece açıktı. Bu nedenle işin bu yanıyla ilgili bilgiler sürpriz de olmadı. Asıl dikkat çekici, asıl vahim olan yan, böylelerinin böyle kirli işleri legal bir dernek çatısı altında yürütecek cürete erişmiş olmalarıdır. Bu cüreti, kuşkusuz, bir süredir ‘özel harp dairesi’ vb. adlar altında kontrgerilla yapılanmasının yasallığını savunup duran TSK'dan alıyorlar. İki günde bir açığa çıkan bir çete içindeki TSK mensuplarından ve onların üniformal dokunulmazlığından alıyorlar.

Bu vatansatıcılarının, bu CİA beslemelerinin, bu halk düşmanlarının dokunulmazlığı, bataklığından beslendikleri sermaye düzeni tarafından sağlanıyor kuşkusuz. Demek ki, dokunulmazlıklarının ömrü sermaye düzeninin ömrü kadar olacaktır. Bir başka ifade ile, sermayenin kontracı düzeni ayakta kaldığı sürece bu tür çeteleri ve pislüklerini daha çok izleyeceğiz.

Toplumu çetelerden arındırmak için çeteci düzen bataklığını kurutmak zorundayız. Baska yolu yok.

PETKİM işçisiyle dayanışmayı yükseltelim!

AKP hükümeti, seçimler öncesinde sermayeden bir aferin daha alabilmek için, özelleştirme siciline PETKİM’i de eklemek üzere harekete geçmiş bulunuyor. PETKİM’in devlet elindeki yüzde 51’lik hissesinin blok satış yöntemiyle özelleştirilmesi için açılan ihalede teklif verme süresi geçtiğimiz günlerde tamamlandı. 8 yağmacı şirket PETKİM’i almak üzere teklif verdi.

Özelleştirmeye ilgili devlet bürokratları, ihalenin önümüzdeki günlerde yapılacağını ve bu işin tamamlanacağını büyük bir gururla söylemekteler.

Geçtiğimiz günlerde toplanan Petrol-İş Başkanlar Kurulu, PETKİM’in yağmacılara teslim edilmesine karşı mücadele edeceğini açıkladı. PETKİM satış ihalesinin iptalini, bunun yerine yarım kalan proje yatırımlarının tamamlanması talebini ileri sürdü ve destek çağrısında bulundu. Bu çağrının asıl sahibi PETKİM işçisiydi. Nitekim son bir hafta içerisinde PETKİM işçileri özelleştirme yağmasına karşı seslerini giderek daha gür biçimde yükseltiyorlar. Yürüyüşler, iş bırakma eylemleri, basın açıklamaları yaparak PETKİM’i yağmacılara yem etmeyeceklerini haykırıyorlar.

PETKİM’de son iş bırakma eylemi 3 Temmuz günü gerçekleştirildi. Sabah saat 11.00’e kadar işbaşı yapmayan yaklaşık 3 bin işçiye hitaben bir konuşma yapan Petrol-İş Şube Başkanı İbrahim Doğangül şunları söyledi:

“PETKİM’e sahip çıkmak bize düşmektedir. Bu

sorumluluğun bilinciyle davranmaya çalışıyoruz. Çünkü petrokimya sektörü gibi son derece önemli bir sanayi dalında üretim yapan tek şirket olan PETKİM satılırsa, ülke ekonomisi açısından ciddi sıkıntılar doğabilir. Alelacele ve yatırım, üretim, istihdam gibi konularda hiçbir şart aranmadan yapılan bu ihale, ilerde PETKİM’in yok olmasına yol açabilir.

Bizler, günlerdir bunu anlatmaya çalışıyoruz; sesimiz kısılincaya kadar da anlatacağız.

Bu ihale derhal iptal edilmelidir. Siyasi ömrünü tamamlamış olan mevcut hükümetin bunu yapmaya hakkı yoktur, yapılan siyaseten ahlâki değildir.

Bunları anlattıkça görüyoruz ki yalnız değiliz. AKP hükümetinin uygulamalarından sıkıntı çekenlerin sesleri, bizim seslerimizle birleşerek gürleşiyor. Petkim’in gerçek sahibi olan halkımız bizim yanımıza

geliyor, gücümüz artıyor. Dolayısı ile yükümüz de azalıyor.

Bir kez daha sesleniyoruz:

Bu ihale derhal iptal edilsin!

Eğer bizi ciddiye almıyorsanız, günah bizden gidecek.

PETKİM’i sadece bizler düşünüyor, ona sadece bizler sahip çıkıyorsak, bu sorumluluğun getirdiği yetki de bize aittir. Yani bundan böyle PETKİM bize emanet ve bizden sorulur! Yarından itibaren duruma el koyuyoruz, bu satışın durdurulması için ne gerekiyorsa yapacağız!”

PETKİM işçisi bu açıklamayla mücadele kararlılığını net biçimde ortaya koymuş oldu. Aynı gün bir açıklama yapan Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu da işçilerin kararlı tutumunu destekledi ve protesto eylemlerinin süreceğini duyurdu.

Geçmiş deneyimler, bu işin yükünün tek başına PETKİM işçilerinin sırtına kalması durumunda yapılabileceklerin son derece sınırlı olduğunu defalarca göstermiştir. O nedenle başta Petrol-İş üyeleri olmak üzere tüm kamu işçileri ve onun da ötesinde bütün işçi ve emekçiler PETKİM’in özelleştirilmesine karşı mücadelede tutum almak durumundadır. Çünkü PETKİM’in özelleştirilmesi, yağmaya açılması tüm işçi ve emekçileri vuran bir saldırı niteliğindedir. Enerji sektöründe yapılması planlanan kapsamlı özelleştirmelerin önünü kesmenin, seçim sonrası dönemde hayata geçirilecek saldırı dalgasını önlemenin yolu şimdiden sınıf dayanışmasını ve birleşik mücadeleyi örgütlemekten geçmektedir.

O halde PETKİM işçisiyle sınıf dayanışmasını yükseltmenin, bunu her çeşit eylem ve etkinlikle ortaya koymanın tam zamanıdır.

“PETKİM bizden sorulur! Duruma el koyuyoruz!”

3 Temmuz 2007 günü yapılan iş bırakma eylemi sırasında Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül’ün yaptığı konuşmadan...

“Petkim’e sahip çıkmak bize düşmektedir. Bu sorumluluğun bilinciyle davranmaya çalışıyoruz. Çünkü petrokimya sektörü gibi son derece önemli bir sanayi dalında üretim yapan tek şirket olan Petkim satılırsa, ülke ekonomisi açısından ciddi sıkıntılar doğabilir. Alelacele ve yatırım, üretim, istihdam gibi konularda hiçbir şart aranmadan yapılan bu ihale, ilerde Petkim’in yok olmasına yol açabilir.

Bizler, günlerdir bunu anlatmaya çalışıyoruz; sesimiz kısılincaya kadar da anlatacağız.

Bu ihale derhal iptal edilmelidir. Siyasi ömrünü tamamlamış olan mevcut hükümetin bunu yapmaya hakkı yoktur, yapılan siyaseten ahlâki değildir.

Bunları anlattıkça görüyoruz ki yalnız değiliz. AKP Hükümetinin uygulamalarından sıkıntı çekenlerin sesleri, bizim seslerimizle birleşerek gürleşiyor. Petkim’in gerçek sahibi olan halkımız bizim yanımıza geliyor, gücümüz artıyor. Dolayısı ile yükümüz de azalıyor.

Bir kez daha sesleniyoruz:

Bu ihale derhal iptal edilsin!

Eğer bizi ciddiye almıyorsanız, günah bizden gidecek.

Petkim’i sadece bizler düşünüyor, ona sadece bizler sahip çıkıyorsak, bu sorumluluğun getirdiği yetki de bize aittir. Yani bundan böyle Petkim bize emanet ve bizden sorulur! Yarından itibaren duruma el koyuyoruz, bu satışın durdurulması için ne gerekiyorsa yapacağız!”

“Sağlık ocakları seçim oyuncağı değil!”

TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy 3 Temmuz günü öğle saatlerinde İstanbul Tabip Odası’nda yaptığı basın toplantısı ile “Sağlık ocaklarının seçim oyuncağı haline getirilmemesini” istedi. Gürsoy yaptığı açıklamada AKP’nin 1 Temmuz’dan itibaren sağlık

ocaklarını ve diğer birinci basamak sağlık hizmetlerini ücretsiz hale getirdiğini, her an kaldırılabilirliği bir “genelgeyle” ilan ederek kendi yaptıklarının ve gerçeklerin üzerine örttüğünü söyledi.

Bu uygulamanın AKP’nin seçim öncesinde yaptığı popülist bir yatırım olduğunu belirten TTB Başkanı, “AKP iktidarının seçim öncesi taktik bir anlayışla kendi başlattığı uygulamayı, kaldırmakla övünmesi, indirim öncesi zam yapıp, ardından fiyatları düşüren, basit bir ‘manifaturacı tüccar’ anlayışından ibarettir” dedi.

Açıklama TTB’nin insan sağlığının “seçim malzemesi” yapılmasına izin vermeyeceğinin altının çizilmesiyle son buldu.

Toplantıya; TTB Merkez Konsey Üyesi Dr. Erkan Kapaklı ve Pratisyen Hekimlik Derneği Başkanı Dr. Erdoğan Mazmanoğlu da katıldı. Gencay Gürsoy’un yaptığı sözlü açıklamanın ardından basın metnini Erkan Kapaklı okudu.

Radikal’de işten atmalar

Radikal

Burjuvazinin demokrat sesi “Radikal” gazetesinden ve yine Doğan Grubu’na ait Fanatik gazetesinden basın emekçilerinin toptan işten çıkarılması protesto edilerek kınandı. Türkiye Gazeteciler Sendikası, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Basın meslek örgütlerince oluşturulan G-9 Platformu (Çağdaş Gazeteciler Derneği, Diploması Muhabirleri Derneği, Ekonomi Muhabirleri Derneği, Foto Muhabirleri Derneği, Parlamento Muhabirleri Derneği, Profesyonel Haber Kameramanları Derneği, Radyo Televizyon Gazetecileri Derneği, Avrupa Gazeteciler Birliği Türkiye Temsilciliği, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Ankara Temsilciliği, Türkiye Gazeteciler Sendikası ve Haber-Sen) üyeleri bir bildiri yayınladılar.

Türkiye’nin en büyük holdinglerinden biri olan Doğan Holding’e bağlı olan gazete ve dergilerde süren işten çıkartmalar ve bu yönlü tehditler, burjuvazi için basın özgürlüğünün anlamını tanımlıyor.

Milliyet Gazetesi’nde çalışanların da işten çıkarılma tehdidi altında tedirgin bir bekleyiş içerisinde olduğu dile getirilen açıklamada, “Doğan medya grubunda hakim olan bu kıyım anlayışını ve emek düşmanlığını kınıyoruz” denildi.

Açıklamada, şu ifadeler yer verildi:

“Ekonomik gerekçeler ileri sürülerek işçi çıkarılmasının vicdani ve ahlaki hiçbir izahı yoktur. ...Aslında içinde bulunulan durum, basın emekçilerinin örgütsüzlüğünün acı bir sonucudur. 17 yıl önce medyada sendikalaştırmanın öncülüğünü yapan Doğan grubu, şimdi de büyük bir işçi kıyımı başlatarak bir ayıba daha imza atmıştır.”

41 gazetecinin işten atılması TGC (Türkiye Gazeteciler Cemiyeti) tarafından da yayınlanan bir bildiri ile kınandı: “Radikal Gazetesinde 41 kişinin çıkarılmasıyla ‘toplu işten çıkarma’ya dönüşen bu uygulama, basın çalışanlarının üzerinde Demokles’in asılı kılıcı gibi baskı oluşturmaktadır. Radikal’dan başlayarak, tüm Doğan Grubu ve Sabah Grubundaki işten çıkarmaların gözden geçirilerek durdurulmasını talep ediyor, basın çalışanlarının iş güvencesini ortadan kaldıran bu tutumu protesto ediyoruz.”

Basın özgürlüğünden dem vuran ancak devletin her türlü sansürüne boyun eğip işçi kıyımına imza atan ve çalışanlarının örgütlenmesine izin vermeyen solcu “Radikal” gazetesinin de böylece maskesi düşmüş oluyor.

Lider Deri işçisiyle konuştuk...

“Haklarımız için direnmeye devam edeceğiz!”

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi’nde 260 kişinin çalıştığı Lider Deri Fabrikası’nda sendikalaştıkları için işten atılan 26 işçi fabrika önünde direnişe geçti. Deri-İş’e üye işçilerle yaşadıkları üzerine konuştuk...

- Ne zamandır direniştesiniz?

23 Haziran’dan beri direnişteyiz. Önce 22 Haziran’da 11 arkadaşımız çıkarıldı. 27 Haziran’da 13, 28 Haziran’da 1, 2 Temmuz’da ise 1 arkadaşımız işten çıkarıldı.

- Sendikal faaliyetiniz nedeniyle işten çıkartıldınız. Neden sendikalaştınız?

2007 Mart ayında ilk hareketlenmeler başladı. Öncelikli sebeplerimizden bir tanesi aldığımız ücretlerin kesintiye uğraması. Normalde bizler parça başı çalışan işçileriz. Bu da aylık 1200-1500 Ytl arası ediyor. Ama bizlere bunun çok altında bir ücret vermeye başlandı. Bunun dışında işyerinde ustaların kötü davranması, sağlık koşullarına uygun çalışma ortamı olmaması. Yemeklerin kötü olması, tuvaletin yeterince hijyen olmaması gibi sebeplerden dolayı sendikada örgütlenmeye karar verdik. Bu esnada 8 arkadaşımızı işten çıkarmaya başladılar. Sebebi ise arkadaşlarımızın haklarını araması. Bu yüzden sendikal örgütlenme sürecini hızlandırdık. Patron 1 ay sonra bu faaliyetimizi duydu. İlk tepkisi de bizleri işten çıkarmak oldu.

- Kaç yıldır bu fabrikada çalışıyorsunuz?

Aramızda, yani şu an direnişte olan arkadaşlarımız arasında en az 1 yıllık, en fazla 25 yıllık işçiler var. Bunun altında da çalışan yok çıkarılanlar arasında. Patron tazminatlarımızı vereceğini söyledi ama biz kabul etmedik. Patron küçültmeye gittiği için işten çıkarttığını iddia ediyor.

- Bundan sonrası için direnişinizi büyütmek için ne gibi çalışmalar yapmayı düşünüyorsunuz? Üyesi olduğunuz Deri-İş Sendikası neler yapacak?

Şu anda mahkeme dava açılmadı. Sadece fabrika

önünde beklemeye devam ediyoruz. Sabah 08:00’den akşam 19:30’a kadar buralardayız. Amacımız sendikalı olarak çalışmak. 4 Temmuz’da bir basın açıklaması olacak. Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya gelecek. Türk-İş’ten Mustafa Kundakçı gelecek. Bunlar işverenle görüşmeye gelecek. Geçen hafta sendikayla patron görüştüler ama bir sonuç çıkmadı. Eğer uzlaşma çıkmazsa yasal haklarımızı kullanacağız. Sendikanın girip yetki almasından başka bir isteğimiz yok.

Peki direnişe geçtiğiniz günden beri patronun ne gibi tavırları oldu?

Tabii ki patron boş durmuyor. İçerde 100 kişilik sendikaya üye olmuş işçi arkadaşlarımız var. Patron sendikadan istifa etmeleri için ücretlerine zam yapıyor, fabrikada çalışma ortamını düzeltmeye çalışıyor, havuz ve bilardo masası yaptırmaya vaadlerde bulunuyor, ustalar işçilere hanımefendi, beyefendi diye hitap ediyor.

- Son olarak söylemek veya eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Biz çoğunluğu sağlayamadan işten çıkarıldık ama içerde örgütlenme faaliyetleri devam ediyor. Sendikanın yetki almasını bekliyoruz. Haklarımız almak için tüm olanaklarımızı kullanıp direnmeye devam edeceğiz.

Sanovel direnişiyle ilgili işçilerle konuştuk...

“Sonuna kadar devam edeceğiz!”

Petrol-İş Sendikası Şube Başkanı Tekin Akın:

Sanovel Fabrikası’nda 300 kişi çalışıyordu. Sendikal mücadelenin başladığı tarihten bugüne 190 kişi üye oldu. İçeride temizlik işçileri ile birlikte 10 kişi kaldı. Bundan kaynaklı üretim durdu. Şu an içeride sadece şefler ve mühendisler var. Mücadelemiz iki eksensli yürüyor: %51 çoğunluğa karşın patronun aldığı tavır bir yerde duruyor.

Hem yasaya hem patrona karşı mücadele veriyoruz. Yolumuzdan dönmeyeceğiz. Kazanana kadar buradayız!

Adem Rakipoğlu (3 hafta önce işe başladı, sonra işten ayrılıp direnişe katıldı): 190 kişi dışarıdayken biz içeride olamazdık. Biz işe onların ekmeğini çalmaya girmedik.

Sanovel’e girmeden önce 5 aydır işsizdim. İmkansızlıktan girdim. Sonrasında arkadaşlar iş bıraktı. Hem onların konuşmaları hem de burada olmaları beni etkiledi. Söz verdim onlara ve işi bıraktım. İçerideki herkesin burada olması gerekir. Garipsenecek bir olay değil. Ben doğru olanı yaptım. Herkesin buraya destek vermesi gerekir.

Direnisteki bir Sanovel işçisi: Zam yapılmıyordu. Şubat ayı Zaman Gazetesi’nde yazı yazıyordum.

arabaları yenileniverdi. Nisan ayında 190 kişi sendikaya üye olduk. 5 kişi işten atıldı. Bundan sonra biz de 3 Nisan’da şalter indirdik. Sendika görüşmelere geldi. Taslak hazırlandı. Bu süre boyunca bize “işten çıkarılma olmayacak” dendi. Daha fazla ürettik. Çok daha fazla çalıştık, depo yaptırdılar. Haziran ayının başında sendikanın gelmesini reddettiler. Sonra 1 hafta boyunca fabrikanın hijyen koşullarına uymadık tepki olarak. Sakal traşı olmadık mesela. 6 Haziran’da 1 kişi işten çıkartıldı. Arkadaşımız işten çıkarılınca biz de işi bırakıp buraya geldik. 190 kişi dışarıdayız şimdi. Sendika gelene kadar buradayız.

Direnisteki Sanovel işçisi Sefa Güler: 8 yıldır 600 milyon ücretle çalışıyorum. Baştan sendikayı kabul ettiler. 2. ay döneminden sonra sendikayı ve taslağı kabul etmiyoruz dediler. 1 hafta sakal bırakma eylemi yaptık. Bunun için bizi uyardılar ve işten atarız dediler. İşimize son verdiler. Biz sadece insanca yaşamaya yeten ücret istedik. Ücretlerimiz çok düşük. Hiçbir sosyal hakımız yok. Sadece öğle yemeği, kahvaltı ve bayram şekeri. Bugün direnişimizin 25. günü. Bizler sonuna kadar devam edeceğiz.

BDSP'nin bağımsız sosyalist milletvekili adaylarıyla konuştuk...

“Sınıfın devrimci programını yükseltmek için aday olduk!”

- Kendinizi tanıtır mısınız?

Evrin Erdoğan (Ankara 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): “Gündüzlerinde sömürilmeyen gecesinde aç yatılmayan bir dünya” kavgasında yerini alan bir sıra neferiyim. Üniversitede öğrenci olduğum dönemde özgürlüğün, kardeşliğin, eşitliğin, insanca paylaşımın yalnızca sosyalizmde olduğunun bilincine vardım. Milyonların açlığı, sefaleti ve sömürüsü üzerine kurulu kapitalist üretim ilişkileri toplum yaşamını şekillendirirken, sosyal yaşamdan, politikaya kadar herşey kapitalizmin yasaları tarafından belirleniyor. Kurulu düzenin temellerine yönelmeyen hiçbir karşıtlık bu sınırların dışına çıkamaz. Çevre sorunundan kadın sorununa, mahalli sorunlardan gençlik sorununa, kültürel sorunlara kadar bu böyledir. İşte bu düşünceyle etrafımıza örülen sınırların dışına çıkarak gerçek anlamda özgürlüğü yani kavgayı seçtim. Toplumsal kurtuluşun değil bireyciliğin, bencilliğin bir yaşam biçimi olarak kabul edildiği bir dönemde sınıf devrimcisi olarak yaşanılabilir bir yarını bugünden örmek iddiasıyla örgütlü bir yaşam içerisinde yer almaktayım. Sömürünün olmadığı bir dünya hedefiyle, tepeden tırnağa örgütlü burjuva iktidara karşı her işçi ve emekçinin, kadının, gencin yapabileceği bir şeyi yaptım ve örgütlülüğü seçtim. Bu çerçevede geleceğin toplumunun nüvelerini bugünden oluşturan Mamak İşçi kültür Evleri çalışanı olarak kavgada yer aldım.

Asalak burjuvazinin, çürümüş kültürünü ve yaşam biçimini ezilenler üzerinde egemen kılmak için çevirdiği oyunun da, uydurduğu yalanların da sonu yok. İktisadi, siyasi, sosyal ve kültürel açıdan işçi sınıfı ve emekçi kitleler soluk alamaz hale getirilmeye çalışılıyor. Bu atmosferde sınıfsız, sömürsüz ve özgür bir dünyayı kendi elleriyle yaratacak olan işçi sınıfının devrimci eylemini örgütlemek ve bu eylemin yapıcılarından biri olmak büyük bir önem taşıyor. Ben, işçi sınıfı ve emekçilere kurtuluşun kendi ellerimizde olduğunu, devrimde ve sosyalizmde olduğunu daha güür haykıracağımız böylesi bir dönemde, BDSP'nin bağımsız sosyalist adaylarından biri olmaktan büyük bir mutluluk ve onur duyuyorum.

Sinan Yürekli (İzmir 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): 11 yaşımdan beri metal işkolunda çalışıyorum. Dünyanın nihai kurtuluşunun ancak sosyalizmle mümkün olacağını bilen ve bu sorumlulukla hareket eden sınıf bilinçli bir işçiyim. Bu sorumluluk sınıf mücadelesine hizmet edecek her koşulu en iyi şekilde değerlendirmeyi zorunlu kılıyor. Önümüzde ise bir seçim var. Düzenin kendi sömürü programının yürütücüsü olacak sözcüleri (hükümet) belirleme seçimi...

Seçim dönemleri genel olarak herkesin politikaya açık olduğu, sermaye iktidarı tarafından yıllar yılı kanı emilen işçi ve emekçilerin her türlü oyunla, yalanla, hatta terörle düzene bağlanmaya çalışıldığı dönemlerdir. Böyle dönemlerde sınıf devrimcilerine büyük görevler düşüyor. Bu görevlerin başında yıllardır işçi ve emekçilere sömürü, kan ve gözyaşı dışında bir şey vermeyen çürümüş düzeni teşhir etmek geliyor.

Ben işçi ve emekçileri kendi kaderini ellerine

Evrin Erdoğan

almaya çağırmak için aday oldum. “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” şiarını haykırmak ve emekçi kitlelere anlatmak için aday oldum. İşçi ve emekçileri işçi sınıfının devrimci programı etrafında örgütlenmeye, birleşmeye ve haklarına sahip çıkmaya çağırmak için aday oldum.

Sınıf mücadelesinin de öğrettiği gibi bugün en ufak bir hakkı kazanmak dahi dışı dış bir mücadele vermekten geçiyor. Kazanılmış hakları korumak, yeni haklar elde etmek bunların her biri ısrarlı ve sürekli bir mücadeleden geçiyor. Buradan hareketle bütün işçi-emekçileri, sınıf kardeşlerimi mücadele bayrağını yükseltmeye çağırıyorum.

22 Temmuz'da gerçekleşecek seçimlerde de yine iki sınıf karşı karşıya geliyor. Bir yanda işçi sınıfı ve temsilcileri olan sınıf devrimcileri, diğer yanda bir avuç asalak burjuvazi ve onlara hizmet eden gönüllü uşakları. Ortaya konulan programlar bunun en açık örneğidir. Bir tarafta işçi ve emekçilerin kurtuluşunu temsil eden devrimci program dururken, diğer tarafta işçi ve emekçileri sefaletle sürükleyen, onları ücretli bir köle haline getiren sermayenin sömürü programı durmaktadır. Bu sömürü programı bütün düzen partileri için tek ve aynıdır. Ve seçim denilen oyun bu programın onaylatılmasından başka bir şey değildir. İşte bu oyunu bozmak, çürümüş düzenin tüm kurumlarıyla kirli ve kanlı yüzünü teşhir etmek, işçi ve emekçiler için meclisin çözüm olmadığını anlatmak için aday oldum.

Ahmet Subaşı (İzmir 2. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): 1976 Artvin-Şavşat doğumluyum ve Gürcü halkına mensup bir işçi ailenin çocuğuyum. Genç yaşlardan itibaren sınıf devrimcisi olarak mücadelenin içerisinde yer almaktayım. Bugün insanlık, tarihinin en karanlık dönemini yaşamakta. Bahsettiğimiz bu karanlık, insanlığın başına musallat olmuş emperyalist-kapitalist dünya düzeninden kaynaklanmaktadır. Tarihin bugüne kadar belleğine kaydetmiş olduğu bu en karanlık çağ aynı zamanda teknolojinin, bilimin muazzam ölçülerde geliştiği bir döneme de denk gelmektedir. Ancak tüm bu gelişmeler bugün dünya üzerindeki bir avuç sömürücünün çıkarlarına hizmette kullanılıyor. Teknoloji emperyalist-kapitalist sistemin elinde adeta bir yıkım ve ölüm makinesine dönüşüyor. Yine emperyalistlerin çıkarlarına hizmette kullanılıyor

dünya halkları çevresel felaketlere kurban ediliyor, kapitalizm, insanlıkla birlikte dünyanın da sonunu hazırlıyor.

Ben de insanın insan tarafından sömürüldüğü, bir avuç sömürücünün çıkarı için milyonlarca işçi ve emekçinin açlık ve yoksulluk sınırının altında yaşamaya mahkum edildiği, mazlum halkların imha ve inkar politikasına tabi tutulduğu bu kapitalist sömürü düzeninde tek gerçek alternatifin devrim ve sosyalizm olduğunun bilinciyle mücadeleye katıldım. Safımı yeryüzündeki bütün nimetleri üreten ancak karşılığında açlığa ve yoksulluğa mahkum edilen işçi sınıfının, emekçilerin ve ezilen halkların haklı davasından yana belirledim.

- Neden aday oldunuz?

Evrin Erdoğan (Ankara 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): Çünkü milyonların emeği üzerinden iktidarda duran bir avuç asalak burjuvanın karşısında, emekçi kitleleri örgütlü bir güç olarak harekete geçirebilecek olan müdahalemizin bu süreçte daha belirgin bir hale gelmesi gerekiyor. Seçimler bir oyun diyoruz ve bu oyunda herkes kendi sınıf tutumuyla sahnedeki yerini alıyor. Ancak her sınıfın çıkar ve ihtiyaçları üzerinden şekillenen bu oyunda ezberi, sınıf devrimcilerinin bozması gerekiyor. İşçi sınıfının birleşik, siyasi, militan mücadele hattını örgütleyebilecek tek irade bizim siyasal çizgimizdir. Biz de Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun adayları olarak devrimci sınıf mücadelesini güçlendirebilmek hedefiyle aday olduk. Bizler meclisin dışında bir çözüm olmadığı yanılsamasını parçalayacak, gerçek kurtuluş yolunu binlerce, onbinlerce işçiye, emekçiye anlatacak ve onları taraflaştıracağız. Sermaye devletinin bütün kurumlarıyla işçi-emekçi düşmanı olduğunu, burjuvazinin bu örgütlü iktidarına karşı sosyalist işçi-emekçi iktidarından başka bir alternatif olmadığını anlatacağız.

Ahmet Subaşı (İzmir 2. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): Sırtımızdan geçinen bir avuç para babasının kendi sömürü düzenini sürdürebilmesi için baskı ve zorun yanı sıra, yalanlara da ihtiyacı vardır. Bizleri sömürücü zorbalar karşısında güçsüz düşüren, aramızda güvensizlik yaratan ve örgütsüzlüğümüze neden olan inandığımız bu yalanlardır.

Emperyalist-kapitalist barbarlık düzeninin Türkiye sahnesinde sergilenen 2007 seçim oyununda yine aynı piyonlar, aynı figüran ve kuklalar sahneye çıkarak kendilerine ezberletilen rolleri oynayacaklar. Ve perdenin arkasında yine alinterimiz, emeğimiz bu senaryonun yazarlarınca, yani İMF, Dünya Bankası, emperyalist tekeller ve ülkemizdeki yerli işbirlikçileri tarafından çalınmaya devam edilecek. Yine mazlum halklara kan kusturacaklar.

Bir kez daha bu seçim oyununda bizlere seyirci rolü verilecek. Ne trajiktir ki en çok yalan söyleyene, en iyi kandırana “milletin vekili” ödülünü, senaryoda aslında bir kurban olan seyircilere verdirecekler. Yani işçi ve emekçilere kendi cellatlarını seçme özgürlüğünü bir kez daha “bahşedecekler”. Ancak karşılarında devrimci sosyalist adayları bulacaklar, yani maskelerini düşürecekler.

Ayrıca bu sömürü düzeni yıkılmadan işçi sınıfının bir takım kalıcı hak ve özgürlükleri elde edebileceğini söylemenin de bu yalanlara ortak olmak anlamına geldiğini düşünüyorum.

Kısacası asıl olan bu düzenin ve onun bütün kurumlarının ortadan kaldırılması ve yerine işçi sınıfı ve emekçilerin sosyalist iktidarının kurulmasıdır. İşçi sınıfı ve emekçilerin tek kurtuluş yolu budur.

- *Nasıl bir çalışma yürütüyorsunuz?*

Evrin Erdoğan (Ankara 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): Öncelikle çalışma alanlarında bulunan işçi ve emekçilerin karşı karşıya olduğu sorunlar ve duyarlılıklarını gözeterek bir çalışma planı ile çalışmamıza başladık. Ankara 1. bölge oldukça geniş bir alanı kapsamakta. Sincan'da Organize Sanayi, Balgat'ta tekstil fabrikaları, Dikmen, Mamak, Seyran Bağları gibi emekçilerin yaşadığı semtleri de içinde barındıran bir alan. Biz çalışmamıza haftalar önce başladık. 2 seçim büromuzu açmış bulunmaktayız. Bunun dışında bölgede bulunan üç kurumumuzu seçim gündemi üzerinden işletmekteyiz. 2 Temmuz Sivas katliamının yıldönümünü sermaye düzeninin katliamcı yüzünü teşhir edebilmek açısından gündemleştirdik. 2 Temmuz gündemini seçim gündemiyle birlikte işleyerek sermaye düzeninin ve düzen partilerinin güçlü bir teşhirini yapmaya devam ediyoruz. Sermaye düzeninden ve onun temsilcisi olan düzen partilerinden hesap sorma vurgusunu öne çıkartıyoruz. Anma etkinliklerini de bu bakış açısıyla örgütleyeceğiz.

Bürolarda kitle etkinlikleri, aday tanıtım toplantıları, açık hava etkinlikleri ile siyasal gündemi güncel gelişmelerle birlikte işleyen bir çalışma üzerinden ilerlemekteyiz. Düzenin yarattığı faşist-şoven etki alanını kırabilecek bütünlüklü bir çalışma planlamaya çalışıyoruz. *Ankara İşçiden İşçiye Bülteni*'ni yerel araç olarak bu gündemde değerlendireceğiz, işçilerin karşı karşıya olduğu somut sorunları ve talepleri işleyeceğiz.

Sinan Yürekli (İzmir 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): Aday olduğum kent yüz binlerce işçiyi barındıran bir kent. Ülkenin en büyük organize sanayilerinden biri bu bölgede bulunuyor. Sömürü cehennemi konumundaki fabrikalar ve buralarda her türlü saldırıya açık örgütsüz yığınlar... Ağır çalışma koşullarının yaşandığı, iş kazalarının kanıksandığı bir kentten aday oldum.

Burada elbetteki başarılı bir çalışma yürütmek, ihtiyaç olan her türlü yol ve yöntemi uygun araçlarla kullanmayı gerektiriyor. Ancak doğaldır ki burada sözünü ettiğim çalışma sadece seçim dönemi ile sınırlı bir çalışma değildir. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak biz zaten süreklilik taşıyan bir çalışma yürütüyoruz. Her dönemde işçi sınıfına insanca bir yaşam için, her türlü hakkı için mücadele ve örgütlenme çağrısı yapıyoruz. Seçim vesilesi ile bu çalışmada bir yoğunlaşma söz konudur. Ev toplantıları, fabrika ziyaretleri, sohbetler kullanılan belli başlı araçların başında gelmektedir. Söyleşiler, etkinlikler, bildiri afiş vb. kullanılmaktadır. Planlamalarımız içerisinde kahve toplantıları da yer almaktadır. Düzen partileri işçi ve emekçi kesimleri boş vaatlerle kandırmak, sömürü ve talan düzenini sürdürmek için nasıl çaba harcıyorlarsa, bizler de bu düzenin ve onun Amerikancı kukla partilerinin teşhirini yapmak, işçi ve emekçi kesimlere devrimci alternatifi anlatmak çerçevesinde elimizden gelen bütün çabayı harcayacağız.

Ahmet Subaşı (İzmir 2. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı): Doğaldır ki seçim dönemi önceliğimizi değiştirmiyor. Her zaman olduğu gibi önceliğimizde işçi sınıfı var. İzmir'de 2. bölge kapsamına giren yerlerde özellikle sanayi bölgelerine yoğunlaştık. Fabrikalara yakın bölgelerde ve semtlerdeki işçi ve emekçilere seçim çalışmamızı götürüyoruz. Bu kapsamda Yamanlar ve Menemen'de seçim bürolarını güçlü bir ön hazırlıkla açtık. Ayrıca var olan kurumlarımızı ihtiyaçlar doğrultusunda değerlendiriyoruz. Merkezi ve yerel propaganda araçlarını, gazetemizi etkin bir şekilde kullanmaya çalışıyoruz. Çalışmamızın bundan sonraki aşamasında ev ve kahve toplantıları, açık kitle etkinlikleri planlıyoruz. Yüzümüzü her zamankinden daha fazla emekçilere döndüğümüz böylesi yoğun bir kampanya döneminin ardından mücadele bir adım daha ileriden devam ediyor olacak.

Sonuç olarak seçim dönemi faaliyetimiz siyasal sınıf çalışmamıza önemli katkılar sunacak. Çabalarımızın karşılığını alacağımıza inanıyorum.

Ankara ve Mersin'de kontrgerilla karargâhları

Ümraniye'deki bir evde 27 el bombasının yakalanmasıyla başlayan çete operasyonu sürüyor. Emekli Yüzbaşı Muzaffer Tekin'le birlikte 8 kişinin tutuklanması ve Eskişehir'de ortaya çıkarılan evin ardından Ankara'da yeni bir operasyon yapıldı. Danıştay'a yönelik saldırıyla gündeme gelen kontra bir örgüt olan Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi Derneği'nin Genel Başkanı Taner Ünal ile Mersin İl Başkanı'nın da aralarında olduğu 18 kişi polis tarafından gözaltına alındı. Bu çete bozuntuları, çek-senet tahsilatı yapmak, adam yaralamak, tehdit, şantaj, adam kaçırma ve haraç toplamakla suçlanıyor. Dernek merkezinin yanı sıra birçok ev ve işyerinde yapılan aramada, çok sayıda silah, mermi ve askeri mühimmat, bilgisayar, CD, belge ve dokümanlara el konuldu.

Danıştay saldırısı davasında "azmettirici" olarak adı geçen Muzaffer Tekin'in Kadıköy'deki evinden çıkan belgeler, Vatansever Kuvvetler'i kamuoyunun gündemine taşımıştı. Faşist katil Alparslan Arslan adına düzenlenen derneğe ait kimlik kartı, Tekin'in evinde bulunmuştu. Arslan yakalandığında da üzerinden derneğin Beykoz ilçe başkanı Ercan Cin'e ait kartvizit çıkmıştı. Bu gelişmenin ardından saldırıyla dernek arasında bağ olduğu şüpheleri yoğunlaşmış, fakat ordunun devreye girmesiyle serbest kalmışlardı.

Birçok emekli subay, işveren ile emekli yargı mensubunun üye olduğu, Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi'ne yönelik operasyonda, aralarında VKGB Başkanı Taner Ünal, Mersin İl Başkanı ve VKGB Genel Sekreteri Mesut Sezer başta olmak üzere derneğin üst düzey yönetici ve üyesi konumundaki 18 kişi gözaltına alındı. Taner Ünal'ın birçok suçtan sabıka kaydı ve davası bulunuyor. VKGB hakkındaki "yolsuzluk" iddiaları üzerine 2006'da soruşturma başlatılmıştı. Dernekteki sahte imzalı işlemler, kayıt dışı gelir ve giderler ile şube açılışları ve çok sayıda kapsamlı faaliyetin, yayınlanan dergi ve kitapların hangi kaynaktan finanse edildiğine ilişkin kayıtların tutulmadığına ve 1,5 trilyonluk yolsuzluk yapıldığı raporla saptanmıştı. Fakat Şubat 2006'da tamamlanan ve kamuoyuna da yansıyan raporun ardından dava açılmamıştı.

Cumhuriyet'e bomba atılması ve Danıştay saldırısı zanlılarının isimlerinin Susurluk'tan Şemdinli'ye, Sedat Peker ve adamlarına yönelik Kelebek ve Akın Birdal suikastinden, Sauna, Atabeyler Operasyonu örgütlenmelerine kadar birçok olayda açığa

çıkması, bu operasyonlarda ele geçen patlayıcı ve silahların Ümraniye'de gecekondu bulunan çok sayıda patlayıcı madde ile benzerlik göstermesi ve yakalananların ifadelerinde yine aynı isimlerin geçmesi, operasyonda kilit isim haline gelen Muzaffer Tekin'in, Susurluk olayına adı karışan İbrahim Şahin ve Veli Küçük ile birlikte fotoğraflarının yayımlanması, Sedat Peker'in adamlarıyla sık sık telefon görüşmeleri yaptığının ortaya çıkması, Sauna ve Yüksekova çete liderleriyle ilişkisinin olduğu gerçeğini son Eskişehir, Ankara ve Mersin operasyonu gözler önüne seriyor.

Dikkat çekici nokta, her taşın altından kontrgerillanın çıkması. Çoğu emekli asker olan çete üyelerinin rütbeleri emekli olduktan sonra da devam ediyor. Çete mensupları bu sıkı hiyerarşi içinde silah ve bombaların saklı olduğu evlerde gizli toplantılar yapıyor. Yakalanan cephanelerin belli bir merkezden alındığı, bu malzemenin belli illere dağıtıldığı polis tarafından da belirlenmiş bulunuyor. Bütün kanıtlar açık bir biçimde orduyu işaret ediyor. Genelkurmay ise, bu gerçeği karartmak ve güya kendisinin gelişmelerle herhangi bir ilişkisi yokmuş izlenimi yaratmak için, yürütülen soruşturmada gözaltına alınan ve tutuklanan emekli askeri personel hakkında "ele geçirilen silah ve patlayıcı maddelerle ilgili olarak askeri yargının görev alanı kapsamında" soruşturma başlattı.

AKP hükümeti, kontra çetelere dönük operasyonla, ordunun hükümete yönelik basıncını dengelemeye çalışıyor, daha ötesi değil. Atabeyler çetesinden Ümraniye, Eskişehir, Ankara ve Mersin'deki ev baskınlarına uzanan ilişkiler ağı hala kalın bir sis perdesinin arkasında duruyor. Zira bütün bunların arkasında ordunun olduğu açık. Oraya kadar uzanmayan hiçbir operasyon, sis perdesini sıyrıp atamaz. Elbette bunu da mevcut düzen kurumlarından beklemek, ölüden gözyaşı beklemekle eşdeğerdir. Komünistlerin döne döne vurguladığı gibi, "Bu pisliği devrim temizler!"

BDSP'nin seçim çalışmalarından...

İstanbul: Samandıra'da bildirge dağıtımı

Samandıra Akpınar Mahallesi'nde seçim büromuzun açılışıyla birlikte faaliyetimize devam ediyoruz. 29 Haziran Cuma günü mahalle pazarına seçim bildirgelerimizi dağıtmak üzere çıktığımızda AKP'li belediye başkanının orada olduğunu gördük. Biz dağıtımımıza başladığımız sırada bu sermaye uşağı da “AKP iktidarına 23 gün kaldı!” propagandasıyla pazarda işçi ve emekçilere boş vaatlerini sıralıyordu. Etkin bir ajitasyonla biz de düzen partilerinin teşhirini yapmaya, işçi ve emekçileri hesap sormaya çağırdık.

Dağıtımımız sırasında emekçilerden olumlu tepkiler aldık. Seçim platformumuzun etkin bir tanıtımını yapma olanağı bulduk. Peşi sıra teşhirini yaptığımız AKP'linin, Pazar yerinin sonuna geldiğinde, 1,5 YTL'ye kandırdığı 5-10 yaş arası çocuklar dışında etrafında kimse kalmamıştı.

Samandıra BDSP

Pendik ve Topselvi seçim çalışmalarından

Yaklaşık bir ay önce başlayan seçim çalışmalarımız seçim büromuzun açılışı ve adayımızın tanıtım toplantısıyla birlikte önemli bir aşamasını geride bırakmış bulunuyor.

İlk elden seçim komisyonlarının oluşturulması çevremizdeki güçlerin çalışmaya yönlendirilmesiyle başlayan seçim süreci, bir süre önce pratik ve kitle çalışmasının da başlamasıyla önemli bir olgunluk kazanmış bulunuyor. Oldukça geniş sayılabilecek bir alana yayılan seçim çalışmamızın ilk temel etkinliği geçtiğimiz gün yaptığımız aday tanıtım toplantısı oldu. Toplantının çalışması yaklaşık bir haftalık bir zamana yayılmıştı. Büronun tutulmasının ve teknik ihtiyaçlarının karşılanmasının kaybettirdiği zamanı saymazsak bir hafta boyunca çalışmamızın yüzü esas olarak kitlelere dönük bir biçimde şekillendi.

Aday tanıtım toplantısını duyuran 30 ozaliti ve 100 A3 afişi mahallenin merkezi cadde ve sokaklarına astık. Çalışmanın asıl ayağı ise BDSP seçim bildirgesiyle birlikte dağıttığımız davetiyelerimiz oldu. Hem seçim çalışmasının genel yönelimi itibarıyla hem de devrimci faaliyete alışık olmayan bir alan olması nedeniyle emekçilere birebir seslenmek kendi cephemizden özel bir ihtiyaçtı. 1000'e yakın seçim bildirgesi ve davetiyeyi birebir sohbetlerle dağıttık.

Pazar dağıtımları ve kahve konuşmalarının ardından aday tanıtımı etkinliğimizi gerçekleştirdik. Bir hafta boyunca mahallede yürütülen çalışmaya rağmen mahalleden etkinliğimize sınırlı bir katılım oldu.

Toplamda 30 kişinin katıldığı etkinliğimiz bir yoldaşımızın sunuş konuşması ile başladı. Ardından BDSP'nin seçim platformunu anlatan sinevizyon gösterildi. Düzen partilerini oldukça etkili bir biçimde teşhir eden sinevizyon gösterimi aynı zamanda seçim oyununu ve parlamentonun işlevsizliğini teşhir etti. Ardından BDSP temsilcisi ve devrimci sosyalist aday Şafak Özdoğan'ın konuşmaları ile etkinliğimiz devam etti. Konuşmalardan sonra etkinliğe katılan dostlarımızla sohbe devam ettik.

Ayrıca Pendik'te Kurtköy sanayi güzergâhına bildirgemizi dağıttık.

Pendik-Topselvi Seçim Komisyonu

Ümraniye seçim çalışmaları

Seçim platformumuzu işçi ve emekçilere anlatmaya devam ediyoruz. Geçtiğimiz hafta içerisinde de yaygın bir şekilde bildirgelerimizi dağıttık. 1 Mayıs Mahallesi'nde ve Dudullu'da semt pazarlarında, Sarıgazi'de, Kemerdere'de, Esenşehir'de sokak sokak, kapı kapı dolaşarak dağıtım yaptık.

Dudullu semt pazarında stand açan Saadet Partisi ajitasyon konuşmaları eşliğinde yaptığımız dağıtımlarımız başlar başlamaz standını toplayarak uzaklaşmak durumunda kaldı.

Sanayi havzalarına dönük propagandamız da sürüyor. İMES ve çevresindeki fabrikalarda, OSB'de, Tepeüstü ve İstanbul Çarşısı'nda bildirgelerimizi işçilerle buluşturduk.

Ajitasyon konuşmaları eşliğinde gerçekleştirdiğimiz dağıtımlarda “Düzen partilerine oy verme, hesap sor!” , “ABD’ci, IMF’ci düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!”, “Çözüm ne seçimde, ne mecliste, çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” şiarlarını işçi ve emekçilere taşıdık.

Dağıtımlarda 6 bin bildirgeyi işçi ve emekçilere ulaştırdık.

Ümraniye BDSP

Sosyalist aday Fatma Ünsal işçilerle buluştu!

Gazi Mahallesi ve GOP Merkez'de gerçekleştirdiğimiz aday tanıtım toplantılarına bir yenisini Karadeniz Mahallesi'nde ekledik.

Etkinliğe bir hafta boyunca yaygın bir propaganda çalışması ile hazırlandık. Yüzlerce afiş ve el ilanı ile aday tanıtım toplantısı duyurusunu yoğun bir kitle çalışmasına çevirdik.

Aday tanıtım toplantımız 1 Haziran günü Karadeniz Mahallesi'nde GOP İşçi Derneği'nde gerçekleştirildi. Toplantı programının sunumunun ardından BDSP'nin seçimlere yaklaşımını anlatan sinevizyonun gösterimi ile devam etti. Daha sonra GOP İşçi Derneği temsilcisi ve BDSP'nin 2. bölgeden bağımsız sosyalist milletvekili adayı Fatma Ünsal işçi sınıfının seçimlerde nasıl bir tutum alması gerektiğini ve sınıfın bağımsız devrimci adaylarının seçim platformunu anlattı.

Bugün işçi ve emekçilerin mahallelerde ne yapması gerektiğinin tartışıldığı toplantıda ağırlıklı olarak çalışmanın pratik sorunları ele alındı. Ne yapmalı?

sorusuna yanıt veren Ünsal, “her alanda örgütlenmeli ve emekçilerinin sorunlarını düzen siyasetinin karşısına çıkartmalıyız”, “bugün sendikasz sigortasz çalışmaya karşı örgütlenmeli ve mücadele etmeliyiz, mahallelerimizdeki yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı örgütlenmeli ve mücadele etmeliyiz” dedi.

Toplantıya katılan arkadaşlardan birisinin “Bir yandan Karadeniz Mahallesi'ndeki yozlaşma ve çeteleşme sorununa karşı, diğer yandan da GOP İşçi Platformu'nun işçi ve emekçilere sınıfın bağımsız devrimci seçim platformunu taşımaya çalışırken hangi araç ve yöntemleri kullanmalıyız, nasıl örgütlenmeliyiz bugün bu toplantıda ağırlıklı olarak tartışılması gereken başlıklar bunlar olmalıdır” sözleri üzerine tartışma bu iki başlık üzerinden sürdürüldü. Yozlaşma ve çeteleşmeye karşı emekçilerin birleşik mücadelesine vurgu yapıldı, sorunun tekil bir sorun olmadığı sistemin sorunu olduğu vurgulandı.

GOP İşçi Derneği temsilcisi, GOP-DER'in mahallenin sorunlarına çözüm oluşturmak için örgütlediği çalışmaları ve hedeflerini anlattı.

Toplantı, GOP İşçi Platformu'nun fabrikalarda, atölyelerde nasıl bir çalışma yürütmesi gerektiği üzerine yürütülen tartışmalarla devam etti. Bugüne kadar 10'un üzerindeki fabrikada örgütlenme faaliyeti yürütüldüğü ve anlamlı sonuçlar elde edildiği ifade edildi. Kazanımların bölgede daha yaygın bir fabrika ağı üzerinden yürütülen bir çalışma haline getirilmesi gerektiği dile getirildi. Çalışmaların yerel komite veya komisyonlara dayandırılması gerektiği vurgulandı.

Bir arkadaşımızın seslendirdiği türkülerle etkinlik devam etti. Yaklaşık 2.5 saat süren etkinliğimize 30'un üzerinde bir katılım oldu. Toplantı boyunca süren canlı tartışmaların ortaya çıkardığı pratik sorunlar ve sonuçlar anlamlıydı.

BDSP Gaziosmanpaşa

GOP Merkez'de seçim çalışması...

Gaziosmanpaşa Merkez'deki çalışmamız yaygın bir biçimde sürüyor. Ağırlıklı olarak fabrika ve atölyelere yönelen çalışmamız kapsamında seçim bildirgemizi bugüne kadar binlerce işçi ve emekçiye ulaştırdık. GOP Merkez, Topçular ve Rami bölgesinde sınıfın bağımsız devrimci seçim platformunu işçi ve emekçilere ulaştırmaya çalışıyoruz. İşçi ve emekçilerin yoğun olarak bulunduğu büfe, yemekhane vb. alanlarda öğle saatlerinde dağıtımlar örgütleyerek işçilerle tartışma ve sohbet etme imkanı yakalıyoruz.

Bugüne kadar Topcular, Rami, Bereç, Elmabahçesi bölgesinde yaygın bildirge dağıtımı gerçekleştirdik. Diğer yandan Yayla Tekstil, İlbec Tekstil, Yiğit Tekstil, Seneteks, Sadık Metal, Özcan Avize, Sabri Giyim gibi fabrikalara ve atölyelere yüzlerce bildirge dağıttık.

Seçim büromuzu daha etkin hale getirmek için haftalık bir etkinlik programı oluşturduk.

BDSP/Gaziosmanpaşa

Bursa: Bursa'da seçim büromuzu açtık!

Bursa'da Esenevler'deki seçim bürosunun hazırlıkları kapsamında bildirge, davetiye dağıttık. Cuma günleri mahallede kurulan pazarda etkinlik davetiyelerini dağıttık.

Seçim bürosu olarak açtığımız çadırımızın içine ve çevresine pano ve sergi hazırladık. Pankartlarımızı uygun bir biçimde astık. Sabah saatlerinde henüz

insanların gelmediği saatlerde bu hazırlıklarımızı bitirdik. Ayrıca propaganda faaliyetimizi etkinleştirmek adına yaygın bir afiş çalışması yaptık.

Seçim büromuzun açılış etkinliğini 1 Temmuz günü akşam saat 20.00’de gerçekleştirdik. Etkinliğimiz açılış konuşması ile başladı. Açılış konuşmasında, Bursa BDSP çalışması açısından her türlü olanaksızlığın üzerine giderek bir seçim irtibat bürosu açabilmenin önemine değinildi. Ve “bu açılış etkinliği faaliyetimiz açısından bir dönüm noktası olmalıdır. Artık daha sistematik ve daha güçlü bir faaliyet sürecine gireceğiz. Oldukça yoğun bir süreç bizi bekliyor” denildi. Ardından BDSP’nin seçimlerle ilgili hazırladığı sinevizyonun gösterimine geçtik. Ancak teknik bir arızadan dolayı sinevizyonun son bölümlerinin gösterimini tamamlayamadık. Bunun üzerine seçim platformumuzun ve bu çerçevede Bursa bağımsız sosyalist milletvekili adayımızın tanıtımını hedefleyen tartışma bölümüne geçtik.

Açılış konuşmasını BDSP temsilcisi yaptı. Konuşmasına seçimlere nasıl bir atmosferde girildiğini tanımlayarak başladı. Meclisin işçi sınıfının sorunlarını çözemeyeceğinin, sorunların çözümünün işçi sınıfının örgütlü mücadelesinde olduğunu ifade etti.

Ardından sözü Bursa bağımsız sosyalist milletvekili aday Rıdvan Türker aldı. Türker, konuşmasına kendini tanıtarak başladı. “Kendimi bildim bileli işçilik yapıyorum” diyerek sözlerine başlayan Türker, işçi sınıfının dünya üzerindeki her şeyde emeğinin, dolayısıyla hakkının olduğunu vurguladı. Kendi yaşamından da örnekler vererek işçi sınıfının içinde yaşadığı koşulları tanımlayan Türker, “Bu koşulları yaratanlara yine de oy vermek, ısrarla onları seçmek kendi emeğimize saygısızlıktır. Alternatifimiz bu partilerden ibaret değil. Biz dünya üzerinde yaşamın sürmesinin güvencesiyiz. Bize hep onlara muhtaç olduğumuz fikri aşılanıyor. Ama biz değil, asıl onlar bize muhtaç” dedi.

Neden aday olduğunu çok yönlü bir biçimde tanımlayan Türker, bağımsız devrimci sınıf çizgisinin ne anlam ifade ettiğini anlattı ve bu çizginin işçi sınıfının kurtuluşu olduğunun bilincinde olduğu için aday olduğunu söyledi.

Konuşmasının bütününde işçi sınıfının karşı karşıya kaldığı saldırılara ve bu saldırıların kaynağına değinen Türker, işçi sınıfını ve emekçileri “kötünün iyisini” seçme alışkanlığını terketmeye davet etti.

Daha sonra soru-cevap bölümüne geçildi. Diğer bağımsız adaylar ve neden birleşilmiyor kapsamında sorulan sorular politik yaklaşımlar üzerinden yanıtlılandı.

Etkinliğin canlı tartışmalara konu olması anlamlıydı. Bursa seçim çalışmamız artık bir ivme kazanarak devam edecek.

Mahallesi’nde, Gümüşpala’da bildirilerimizle emekçilerin kapısını çalıyoruz. Soğukkuyu’da, Serinkuyu ve Dedebaşı’nda servis bekleme noktalarında bildirilerimizi işçilere ulaştırıyoruz.

Dağıtımlarımız sırasında emekçilerle yüzyüze gelerek seçim politikamızı anlatıyoruz. Bağımsız devrimci sosyalist milletvekili adayımız Ahmet Subaşı şahsında işçi ve emekçilerden gerçek kurtuluşları olan sosyalizmden yana saf tutmalarını istiyoruz. Yapılan sohbetlerde, düzen partilerine verilecek her oyun sadece kendi cellatlarımızı seçmek olduğunu, bağımsız devrimci sosyalist milletvekili adayımız Ahmet Subaşı’ya verilecek oyların ise devrime ve sosyalizme verilen destek olacağını söylüyoruz. Tüm ezilenlerin, sömürülenlerin saflarını belli etmeleri gerektiğini ifade ediyoruz.

Güzeltepe’de seçim çalışmamız sırasında yoldaşlarımıza yönelik faşist saldırı gerçekleşti, engelleme girişimi oldu. Bu saldırılar devrimci seçim çalışmamızı hiçbir şekilde engelleyemez. Devrimin ve sosyalizmin kızıl bayrağını dostun düşmanın gözü önünde daha da yukarıya taşıyacağız!

BDSP İzmir

2 Temmuz söyleşisi

1 Temmuz Pazar günü, Sivas katliamının 14. yıldönümü nedeniyle İşçi Kültür Sanat Evi’nde bir etkinlik düzenlendi.

Etkinlikte, 2 Temmuz Sivas katliamı, sermaye diktatörlüğü ve seçim aldatmacası tartışıldı.

Açılış konuşmasından sonra saygı duruşuyla başlayan etkinlik, “Gayrimuayyen” adlı sinevizyon gösterimiyle devam etti. Sinevizyon gösteriminden sonra İzmir 2. bölge bağımsız devrimci sosyalist aday Ahmet Subaşı’nın söyleşisine geçildi.

Ahmet Subaşı, bu topraklarda çok sık aralıklarla katliamlar yaşandığını ve unutturulmak istendiğini söyledi. Katliamları unutmamak, unutturmamak için işçi ve emekçileri mücadeleye çağırdı. Düzenin yarattığı şeriat- laiklik sahte kutuplaşmasından bahseden Ahmet Subaşı, katliamcı düzenin ve onun partilerinin maskelerini indirmek gerektiğini söyledi. Subaşı, Denizler’in, Mahirler’in, İbrahimler’in yolundan gidilmesi gerektiğine vurgu yaptı. Devrim ve sosyalizm için mücadeleye çağrı ile konuşmasını sonlandırdı.

Kızıl Bayrak/İzmir

Çiğli’de ev ziyaretleri

Devrimci seçim çalışmamızı Çiğli Organize Sanayi Bölgesi’ne taşıdık. Gerçekleştirdiğimiz dağıtımlarla Çiğli Organize işçilerine seçim bildirgelerimizi fabrika fabrika ulaştırmaya başladık. Bildiri dağıtımları sırasında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

işçilerle konuşarak, çözümün ne seçimde, ne mecliste, ne de düzen partilerinde olduğunu vurguladık.

Devrimci seçim çalışması kapsamında bağımsız devrimci sosyalist milletvekili adayımız Ahmet Subaşı ise Çiğli’nin Güzeltepe Mahallesi’nde ev ziyaretlerine başladı. Bir emekçinin evinde sohbet ederek, BDSP’nin seçimlere bakışını ve kendi adaylığının ne anlama geldiğini anlattı.

BDSP İzmir

Adana: Meydan Mahallesi’nde emekçilere ulaşıyoruz

Adana Meydan Mahallesi’nde yürüttüğümüz seçim çalışmalarımız kesintisiz devam ediyor. Yaklaşık bir aydır sürdürdüğümüz açılış etkinlikleri, eylemler, materyal kullanımı, gazete satışları her geçen gün daha da genişleyerek sürüyor. Çalışmamızın etkisiyle emekçilerle ilişkilerimiz daha da güçleniyor. İşçi sınıfının devrimci programını her geçen gün işçi ve emekçi kitlelerinin geniş kesimlerine ulaştırıyoruz.

2 Temmuz gününden itibaren mahallemizde ve çevre bölgelerde bildirgelerimizin dağıtımına hız verdik. Şimdiye kadar binlerce bildiriye işçi ve emekçilere ulaştırdık. Emekçilere toplantılarla, film gösterimleriyle, ziyaretlerle, etkinliklerle, dağıtımlarla seslenmeye devam edeceğiz.

Meydan Mahallesi Seçim Komisyonu

Ankara: Tuzluca’yı’da faşist partilere yanıt

Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte sermayenin eli kanlı faşist partilerinin de seçim çalışmaları yoğunlaşmış bulunuyor. Devrimci çalışmanın güçlü olduğu Tuzluca’yı Mahallesi’ne gündüz gelmeye cesaret edemeyen faşist partiler gece gelerek flama ve bayrak asma girişiminde bulunmayı tercih ediyorlar.

Faşist BTP’liler 3 Temmuz gece saat 01.00 sularında Tuzluca’yı’a geldiler. Ara sokaklarda bayrak asmak için dolaşan BTP’liler mahalledeki emekçilerin müdahalesiyle kan revan içinde canlarını zor kurtardılar. Komünistler “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganlarıyla Tuzluca’yı emekçilerini faşizme karşı mücadeleye çağırdılar. Faşistlerin kovulmasının ardından BTP flamaları ve bayrakları emekçiler tarafından sökülüp yakıldı. Olay yerine gelen polis ekipleri ise daha çok kenarda durmayı tercih etti.

Mamak’tan komünistler

Dikmen’de faaliyetimize polis saldırısı!

1 Temmuz günü Sinan Sokak’ta 2 Temmuz Sivas katliamını lanetlemek için afiş yapan 3 BDSP çalışanını polis gözaltına almaya çalıştı. “Afiş asılamayacağını, yasak olduğunu ve karakola götürüleceklerini” söyleyen polisin karşısında net tutum alan yoldaşlarımıza biber gazı kullanmaya yeltendiler. Bir arkadaşımızın kollarını bükerek zorla götürmeye çalıştılar. Ancak başarılı olamadılar. Kısa süreli yaşanan arbedenin ardından polis gözaltına almaktan vazgeçmek zorunda kaldı ve defolup gitti. Saldırı sırasında Dikmen Halkevi’nden dostlarımızda yanımıza gelerek bizi sahiplendiler.

Devrimci faaliyetimiz engellenemez. Baskılar bizi yıldıramaz.

BDSP Dikmen

İzmir: Ahmet Subaşı işçilere sesleniyor!

İzmir 2. bölgede yaygın bir seçim çalışması yürütüyoruz. Karşıyaka’nın, Çiğli’nin, Menemen’in emekçi semtlerinde, fabrikalarda, işçi servis güzergahlarında bildiri dağıtımlarımız devam ediyor. Karşıyaka’nın emekçi semtlerinden Yamanlar’da, Onur

Eksen Yayıncılık'tan seçimler üzerine çıkan kitapların tanıtımı

Seçimler ve

Önsöz

Okura *Seçimler ve Sol Hareket* kitabıyla birlikte sunulan ve onunla ayrılmaz bir bütün oluşturan bu kitabın sol hareket üzerine en temel mesajı, bu önsözü izleyen “*Sunuş Yerine*” metninde verilmiştir. Bu metnin temel fikri ise bir bakıma başlığında özetlenmiştir: “*Tasfiyeci Çürümenin Son Aşaması: Burjuva Parlamentarizmi.*” Bu, yaklaşık olarak kitabın da başlığıdır.

“*Tasfiyecilik*”, der Lenin, “*kökü derinlerde olan toplumsal bir olgudur, liberal burjuvazinin karşı-devrimci ruh haliyle, demokratik küçük-burjuvazideki dağılma ve parçalanmayla ayrılmaz biçimde bağlıdır.*” Solda tasfiyeciliğin 12 Eylül karşı-devrimi ile birlikte dizginlerinden boşalması, bu bilimsel tanımın ışığında tüm anlamını bulmaktadır. 12 Eylül karşı-devriminin en dolaysız toplumsal-siyasal sonucu, tam da “demokratik küçük-burjuvazideki dağılma ve parçalanma” oldu. ‘70’li yılların ikinci yarısı, ufku demokrasi ve bağımsızlığı aşmayan demokratik küçük-burjuvazinin devrime coşkulu bir katılımı dönemi idi. 12 Eylül karşı-devrimi süreci, bu aynı kesimde devrimden yüz çevirme, devrimci mücadeleden ve örgütten kitlesel kaçışa sahne oldu. Ve bu, geleneksel sol hareketin o günden bugüne bütün bir evrimini dolaysız olarak belirledi.

Bu çerçevede geleneksel sol hareketin 12 Eylül karşı-devrimini izleyen bütün bir tarihi bir bakıma tasfiyeciliğin tarihidir. Marksist ilkelere ve ideolojik bakışa artık tümünden yabancılaşmış olanlara ilk bakışta pek sert, hatta belki de inkarcı görünebilen bu yargıyı kanıtlamak, gerçekte bugün artık herhangi bir güçlük taşımamaktadır. Bunun için kapsamlı ideolojik çözümlemelere de gerek yoktur. Kaldı ki komünistler bunu zamanında, denebilir ki tasfiyeci süreçlerin kendini dışa vurduğu belli başlı aşamalarda, ideolojik eleştiri yoluyla zaten yapmış da bulunmaktadırlar. Fakat geline yerde artık bu türden uzun boylu çabalara gerek yoktur. Sıradan bir kimsenin çıplak gözle yapabileceği basit kıyaslamalar bile gerçeğin ne olduğunu bütün açıklığı ile ortaya koymaya yeter, üstelik fazlasıyla.

Bugünün ÖDP’sini alınız ve faşist askeri darbenin gerçekleştiği sıradaki Devrimci Yol hareketi ile karşılaştırınız. Aynısını bugünün EMEP’i ile 12 Eylül öncesinin TDKP’si ve bugünün SDP’si ile geçmiş dönemin KSD’si arasında yapınız. Bunu, bu aynı kıyaslamayı, dönemin nispeten büyükçe sayılabilen öteki bazı akımları (TKEP vb.) üzerinden de yapabilirsiniz. Bununla da kalmaz, aynı şeyi Kürt soluna genişletebilir, başta PKK olmak üzere dünün, ‘80 öncesinin devrimci-demokrat Kürt akımları ile onlardan bugün geriye kalan ne varsa onunla kıyaslama içinde de yapabilirsiniz. Bütün bu kıyaslamalar size nereden nereye geldiği, dolayısıyla ideolojik ve örgütsel tasfiyeciliğin bugünkü aşamadaki çıplak bilançosunu verir. Dünün devrimci akımları bugünün düzen içi sol akımlarına dönüşmüşlerdir, bugünün çıplak gerçeği artık budur. Bu akımların devrimle artık

hiçbir bağı kalmamış, sosyalizmle ilişkileri en iyi durumda içi boş bir duygusal söylem derekesine inmiştir.

Fakat sorun bundan da ibaret değildir. Tasfiyeci dalga ‘90’lı yılların ikinci yarısında yeni biçimler kazandı ve geleneksel solun herşeye rağmen devrimde ısrar eden kesimlerinde yeni tahribatlara yolaçtı. Dolayısıyla benzer kıyaslamalar bu dönem

için de yapılabilir. Örneğin 1994 yılında partileşen MLKP’nin kuruluşuna temel oluşturan en temel ilkeleri ve görüşleri, bunları içeren belgeleri alınız ve bugün izlemekte olduğu çizgi ile karşılaştırınız, arada konum ve kimlik değişimi anlamına gelebilecek temel önemde farklar olduğunu görmekte güçlük çekmezsiniz. (Elinizdeki kitabın ilgili bölümlerinde bu, yer yer ayrıntılara da inilerek,

Solda tasfiyeci çürüme, parlam

Merkezden yerele burjuva iktidar ilişkileri

(...)

Burada kilit kavram “yerel iktidar”dır ve biz bunu reformist kullanımdan aldığımız için hep tırnak içinde verdik. Gerçekte, belediye seçimlerinde başarı sağlamakla “yerel iktidar” kavramı arasında hiçbir biçimde bağlantı kurulamaz, bunlar tümüyle iki ayrı şeydir. Burjuva propagandası kasıtlı olarak bunları birbirine karıştırır. Yerel planda ya da ülke düzeyinde, seçimler yoluyla halkın kendi özgür iradesini ortaya koyduğunu, yerel ya da ulusal düzeyde kendi temsilcilerini seçtiğini ve böylece desteklediği partiyi yerel ya da ulusal düzeyde “iktidar” yaptığını iddia eder, buna ilişkin yanılsamalarla kitleleri aldatır, bilincini bulandırır. Devrimci bir partinin görevi her zaman, fakat özellikle de seçimler döneminde, buna ilişkin yanılsamalara karşı sistematik bir mücadele yürütmek, burjuva düzen koşullarındaki gerçek iktidar ilişkilerine açıklık getirmek ve bu çerçevede seçimlerin ve parlamenter kurumların gerçek işlevini kitleler önünde ortaya koymaktır. Oysa bütün kesimleriyle reformist sol, burjuva propagandasının kasıtlı olarak yarattığı düşünsel kargaşayı aynen benimsemekte ve kitlelere yönelik çalışmasında yineleyip durmaktadır. Üstelik de bu konuda en büyük hassasiyet gerektiren bir seçim ortamında.

İktidar sınıfsal bir kavramdır; bir sınıfsal egemenlik ilişkisini anlatır. İktidar olmak, sınıf olarak iktisadi ve politik gücü elinde bulundurmak ve buna dayanarak kendi dışındaki sınıf ya da sınıflara hükmetmek, buna uygun bir siyasal, hukuksal ve idari yapı kurmak, bunu merkezden yerele ve toplumsal yaşamın tüm alanlarına yaymak anlamına gelir. Buradan bakıldığında iktidar bir bütündür ve merkezidir. Dolayısıyla, merkezi iktidar koşullarında bir “yerel iktidar” kavramı tümüyle temelsizdir, bir burjuva aldatmacası ve liberal küçük-burjuva yanılsamasıdır. “Yerel iktidar” ancak merkezi iktidarın sözkonusu yerel alandaki varlığının felce uğratıldığı, kurumsal yapısının ve otoritesinin yıkıldığı, yerine yeni türden bir sınıfsal-siyasal iktidarın kurulduğu bir durumda sözkonusu olabilir. Bu ise tümüyle geçici bir durum örneği olabilir ancak. Böyle bir durumda ya yerel iktidar adım adım merkezi iktidarı ele geçirmeye doğru genişler ve büyür, ya da merkezi iktidar tarafından çok geçmeden ezilir, varlığına son verilir.

Bilindiği gibi parlamento anayasal tanıma göre yasama organıdır. Parlamentonun içinden çıkan ve parlamento tarafından denetlenen hükümet yürütme organıdır. Buna rağmen hiçbir marksist parlamento burjuvazinin gerçek

iktidar odağı olarak görmez. Her gerçek marksist bilir ki, parlamento ve hükümet, burjuvazinin gerçek iktidarının parlamenter örtülerinden ve araçlarından öte bir şey değildirler. Burjuvazinin gerçek iktidar organları ordu ve bürokrasidir. Burjuvazi bunları bin bir bağla kendine bağlar, egemenliğini güvence altına alır, işleri yürütür ve elbette hükümet ve parlamentoyu da bunlarla uyumlu halde kullanır. Bu uyumun bozulduğu yerde ya da hükümet ve parlamentonun imkan olmaktan çok engele dönüştüğü durumlarda nelerin yaşandığını ise biz bu ülkenin kendi yakın dönem deneyimlerinden bile iyi biliyoruz.

Bunları hatırlatmamız boşuna değil. Tümüyle siyasal kurumlar olmakla kalmayan, anayasal esaslara göre yasama ve yürütme yetkilerini de elinde tutan parlamento ve hükümetin bile kapitalist düzende gerçek iktidar odağı sayılmadığı gerçeği orta yerdeyken, yeni dönem liberalleri hiçbir siyasal yetkisi olmayan, gerçek devlet idaresinde de hiçbir yer tutmayan belediyeleri, yerel iktidar alanları ve organları olarak görebilmektedirler. Bu, toplumsal gerçeklerden ne denli koptuklarının da bir göstergesidir.

Burjuva devleti, illeri ve ilçeleri, belediye başkanları ile değil, fakat kendi dolaysız uzantısı olan ve yereldeki devlet otoritesinin temsilcileri durumunda bulunan kurumlarla yönetir. Vilayet, emniyet, askeriye, jandarma, istihbarat, yargı, defterdarlık ve çeşitli bakanlıkların tüm öteki uzantılarından oluşur bu kurumlar ve vali tarafından koordine edilen etkinlikleriyle hep birlikte ili (ilçede kaymakam yönetiminde ilçeyi) yönetirler. Elbette belediye başkanlığı da bu yönetim aygıtının bir parçasıdır, fakat tam olarak tabi olmak ve uyum sağlamak koşuluyla. Eksik bırakmamak için eklemiş olalım ki, ilin “en yüksek mülki amiri” olarak valinin (ilçede kaymakamın) görev ve yetkileri arasında, belediye işlerinin dolaysız denetimi ve yerine göre yönetimi de vardır.

Mevcut düzende yereldeki gerçek güç ve iktidar odağı işte böyle oluşmuştur, bu şekilde işlemektedir. Dolayısıyla “yerel iktidarlaşma”dan sözede bilmek için, öncelikle bu odağın tüm güç ve otoritesinin boşa çıkarılması, dayandığı aygıtların parçalanması ve dağıtılması gerekir. Bu da, her sıradan devrimcinin çok iyi bilebileceği gibi, belediye seçimlerindeki başarılarla değil fakat gerçek bir devrimle olanaklıdır ancak. Gerisi liberal safsatadan öte bir şey değildir.

(...)

(“Yerel iktidarlaşma” hayalleri ve yerel yönetim gerçeği’nden..., s.110-113)

ml...

sol hareket

devrimci eleştiri yoluyla somut olarak kanıtlanmış bulunmaktadır.)

3 Kasım 2002 seçimleri ise geleneksel solun toplam tarihinde kelimenin tam anlamıyla gerçek bir dönüm noktası oldu. Neredeyse tamamı ‘71 Devrimci Çıkışı’ndan kök alan irili ufaklı bir dizi grup, bu seçimler evresinde en bayağı bir parlametarizm anlayışı ve hayaliyle ortaya çıktılar

ve o günden bugüne buna yeni boyutlar kazandırdılar. ‘71 Devrimci Çıkışı tüm tarihsel anlamını, düzen kurumlarına bel bağlamaktan, bu çerçevede parlamenter hayallerden koparak devrim yolunu tutmakta bulmuştu. Her kesimiyle tasfiyeci sol devrim yolundan kopuşunu sonunda en bayağısından bir parlamentarizme vardırarak, tarihi kopuş öncesi noktaya döndü. Parlamentarizmden

koparak devrimcileşenler, ona dönerek böylece devrimci dönemlerinden geriye hiçbir iz bırakmamış oldular. Ama temel önemde bir farkla; ‘60’lı yılların parlametarizmi dönemin modern sosyal uyanış ortamında yeniden doğuş halindeki bir solun ilk saf ve ham, dolayısıyla masumiyet yüklü aşamasını temsil ediyordu, oysa bugünün parlamentarizmi bir çürüme ve tükeniş sürecinin tepe noktasını...

Seçimler ve Sol Hareket kitabıyla birlikte elinizdeki kitap, geleneksel sol harekette 12 Eylül karşı-devrimi ile başlayan köklü bir konum ve kimlik değişimi sürecinin bu son aşamasını ele alıyor.

parlamentarizm ve yerel iktidar sorunu

“Belediye sosyalizmi” ve burjuva parlamentarizmi

Burjuva parlamentarizmi ile “belediye sosyalizmi” temelde ortak bir mantığa sahiptirler. İkisi de devlet ve iktidar sorunlarını es geçerek, burjuvazinin temel iktidar aygıtları sorununa dokunmazlar. İlki, burjuva parlamentarizmi, seçimler yoluyla parlamentoda çoğunluk elde etmenin ve böylece hükümet olmanın emekçiler için iktidar olmak anlamına geldiğini iddia eder. İkincisi, belediye sosyalizmi, burjuvazinin merkezi iktidarını yerele de sağlam bir biçimde yaydığı gerçeğinin üzerinden atlayarak, seçimler yoluyla salt belediye yönetimleri elde etmenin, emekçiler payına “yerel iktidarlaşıma” anlamına geldiğini iddia eder. Böylece her ikisi de kitleleri en kaba bir biçimde aldatırlar, onlarda en tehlikeli türden hayaller yaratırlar. Bu yolla gerçek iktidar gücü olan burjuvaziye en büyük hizmeti sağlarlar.

Burjuva parlamentarizmi ile “belediye sosyalizmi” arasında siyasal iktidar sorununa ilişkin bu mantıksal aynılık kendini iktisadi güç ve ilişkilere ilişkin sorunlarda da aynen gösterir. Her ikisi de gerçek sınıf ilişkilerini, bunun temellerini oluşturan üretim ilişkilerini es geçer, böylece burjuva mülkiyet düzeninin temellerine dokunmaz. Bu, burjuvazinin sınıf egemenliğinin iktisadi temellerine dokunmamakla aynı anlama gelir ve siyasal planda burjuvazinin gerçek iktidar aygıtlarına dokunmamakla mantıksal bir bütünlük ve tutarlılık oluşturur.

Belediye sosyalizminin bu konudaki tutumunu görmüş bulunuyoruz: Kapitalist özel mülkiyet düzenine dokunmaksızın, burjuvazinin elindeki kaynaklara ve birikmiş zenginliklere el koymaksızın, salt “kırmıtlar”dan oluşan belediye bütçesi yoluyla, yerel alanda birikmiş devasa “temel sorunlara çözüm” getirilmesi ve bunun hizmetlerin adil dağılımı ile birleştirmesi iddiası. Aynı tutumu burjuva parlamentarizmi, hükümet olmak yoluyla merkezi bütçenin kontrolü ve kullanımına dayalı daha adil bölüşüm politikaları iddiası üzerinden gösterir. İktidarın dizginlerini ordu ve öteki temel iktidar aygıtları sayesinde sımsıkı elinde tutan burjuvazinin buna ne denli izin vereceği ve ne kadar katlanacağı gerçeğini şimdilik bir yana bırakıyoruz. Burada bizim için önemli olan, her iki durumda da üretim ilişkilerine dokunulmaması, böylece kapitalist özel mülkiyetin tartışma dışı tutulması ve salt devlet gelirlerinin daha adil kullanımı üzerinden kitlelerin yaşamının iyileştirilmesi düşüncesidir. Bu, belediye sosyalizmi ile burjuva parlamentarizminin iktisadi sorunda birleştiği temel önemde noktadır.

Geçmeden belirtelim ki modern tarihin her döneminde ve dünyanın her yerinde, burjuva reformist sol akımın temel felsefesi ve programı tamı tamına bu olmuştur. İşçi aristokrasisine dayandıkları ve böylece burjuva işçi partileri özelliklerini korudukları sürece Avrupalı sosyal-demokrat partilerin felsefesi ve programı buydu. Devrimci sınıf partilerinin zaman içerisinde sosyal-demokratlaşması ile ortaya çıkan euro-komünist partilerin felsefesi ve programı da bu oldu. Bu bizi, bugünün dünyasında ve Türkiye’inde, tabelasındaki resmi sıfat üzerinden değil de gerçek program ve politikalarından bakıldığında, sosyal-demokrat felsefe ve programın gerçekte kimler, hangi partiler tarafından temsil edildiği sorununa getirmektedir. Mevcut kavram kargaşasının giderilmesine de yardım edecek bu çok önemli ve aydınlatıcı sorunu şimdilik daha sonraya bırakıyoruz.

Sonuç olarak; burjuvazinin temel iktidar aygıtlarına ve tam da bu nedenle, onun sınıf egemenliğinin gerçek temeli olan kapitalist mülkiyet ilişkilerine dokunmamaya dayalı bir “iktidar” iddiası, burjuva parlamentarizmi ile “belediye sosyalizmi”nin ortak eksenidir. Fakat yanlışlığı yol açmamak için hemen belirtelim ki, burada sözkonusu olan iki ayrı akımın yakın benzerliği değil, gerçekte bir ve aynı olan burjuva reformist sol akımın genel ve yerel iktidarlaşıma sorunlarına bakışıdır. Yerel seçimlerde kendini “belediye sosyalizmi” olarak gösteren çizgi, genel seçimlerde burjuva parlamentarizmi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu, dünya sol hareketi tarihinde hep böyleydi ve günümüz Türkiye’inde de yine böyledir. Nitekim burada “belediye sosyalizmi” kavramı içinde incelediğimiz akımın dönüp dönüne baktığımızda karşımıza 3 Kasım’daki DEHAP Bloku, yani bildiğimiz o parlamenter avanaklık cephesi çıkmaktadır.

Dönüp düne bakmak yalnızca akımın aynılığını ve eğilimin artık süreklilik kazanmış halini görmek için gereklidir. Bunun ötesinde buna gerek yoktur; zira yerelde kendini belediye sosyalizmi olarak gösteren şeyin geneldeki parlamenter çehresi, bizzat yerel seçim açıklamaları ve pratiği üzerinden tüm görkemiyle zaten duruyor karşımızda. Örneğin EMEP başkanı Levent Tüzel, “yerel seçimlerde sağlanacak bir başarının, ülkenin demokratikleşmesi ve halkçı bir iktidarın kurulmasının yolunu açacağını” söylerken bunu yeterli bir açıklıkta ortaya koyuyordu. “Güçbirliği” deklarasyonu ise “bugün için yerelerde, yarın ise genelde iktidar olmak” formülüyle bunun bize kulağa da hoş gelen veciz bir ifadesini sunuyordu.

(...)

(*Parlamenter avanaklığın dipsiz kuyusu’ndan..., s. 121-124*)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Aynı konu ve sürecin iki ayrı kitap halinde verilmesi, bir bakıma eldeki materyalin hacminden gelen bir zorunluluk olmuştur. Fakat buna rağmen kitaplardan her birinin içeriği kendi içinde belli bir mantığa da oturmaktadır. **Seçimler ve Sol Hareket** kitabı daha çok seçim süreçlerini genel politikalarının değerlendirilmesi ve eleştirisiyle ile birleştiren metinleri içerirken, **Tasfiyeci Sürecin Son Aşaması: Parlametarizm** kitabının ağırlığını sol hareketin belli kesimleriyle ideolojik polemikler oluşturuyor. Bununla birlikte sola ilişkin değerlendirmeler hakkında bütünsel bir fikir sahibi olmak isteyen okurun iki kitabı birarada incelemesi gerekir. Daha çok sol hareket konulu değerlendirmelere ilgi duyacak olan okura, bu kitabın yanısıra hiç değilse **Seçimler ve Sol Hareket** kitabının sol hareket konulu metinlerini incelemesini öneriyoruz.

Elinizdeki kitapta metinler kronolojik olarak değil, fakat kitabın temel amacına uygun bir mantık içinde sunulmuşlardır. Konusuna göre birbirinden ara bölümler halinde ve birer iç kapakla ayrılan kitabın her bir bölümü, ötekilerden bağımsız olarak, kendi başına da incelenebilir. Belki bir tek ilk bölüm (**Marksizm ve Burjuva Temsili Kurumlar**) ile **Ciddiyet ve Samimiyet Bunalımı** başlıklı ara bölüm bunun dışında tutulabilir. İlki kitaptaki eleştiri ve değerlendirmelerin ilkesel çerçevesini ve sonuncusu sola ilişkin tüm bu değerlendirme ve tartışmaların bir bilançosunu, bu anlamda ‘son söz’ünü vermektedir.

Gündemdeki 22 Temmuz seçimleri vesilesiyle kaleme alınan bir yazının belirli bir bölümünü oluşturan ilk metin, **Marksizm ve Burjuva Temsili Kurumlar**, başlığının da kolayca akla getirebileceği gibi, burjuva temsili kurumlara ilişkin marksist ilke ve görüşlerin özet bir sunumudur. Bu sunum tasfiyeci liberal solun ilke yoksunu parlamentarizmi kadar, her şeye rağmen devrimcilikte ısrar eden fakat birçok temel meselede olduğu gibi burjuva temsili kurumlara yaklaşım konusunda da Marksizm’in bir hayli uzağında bulunan devrimci-demokrat akımların yanlışlarına da bu vesileyle işaret etmektedir.

2006 baharı sonunda beklenmedik biçimde gündeme gelen ve çok geçmeden de geride kalan

erken seçim tartışmaları esnasında liberal solda yaşanan tartışmaları konu alan **Reformist Solda “Zeytin Dalı” Tartışması** başlıklı dizi yazı, o güne özgü geçici bir tartışma temasını vesile ederek, bir kez daha tasfiyeci solun liberal ve parlamentarist görüşlerini irdelemektedir. Dizi yazıdaki eleştiride de önemle belirtildiği gibi, bu tür tartışmalarda liberal solun iki temel davranış özelliği özellikle öne çıkmaktadır. İlk birlik, ittifak, solun başarısı vb. üzerine tüm bu tartışmalar hep de seçimler vesilesiyle gündeme gelmekte ve seçim konusu gündemden çıkar çıkmaz da hızla geride kalmaktadır. Liberal solun siyaset ve mücadele ufkunun parlamentarizm eksenli olduğunun dikkate değer bir başka işaretidir bu. İkinci olarak, bu tartışmaların ekseninde hep de Kürt hareketi durmakta, tartışmanın ana temasını ve çerçevesini her zaman kendi başına o belirlemektedir. “Zeytin Dalı” tartışması üzerinden son bir önceki örneğini gördüğümüz bu olgu, şimdi, 22 Temmuz seçimleri vesilesiyle, bu kez kendini “bağımsız aday” politikası üzerinden göstermektedir. 28 Mart seçimleri esnasında aynı şey Karayalçın liderliği ve “SHP çatısı”, onu önceleyen seçimlerde ise “DEHAP Bloku” üzerinden yaşanmıştı. 3 Kasım 2002 seçimleriyle birlikte süreklileşen bu davranış çizgisi, liberal solun parlamentarizmi ancak kuyrukçu bir çizgide yaşayabildiğinin dolaysız bir göstergesidir. **Reformist Solda “Zeytin Dalı” Tartışması** ortak başlıklı makaleler serisi bu liberal tutarsızlıkları değişik yönleriyle irdelemekte ve bunu Kürt sorununda bağımsız devrimci sınıf politikasının ilkesel anlamı ve çerçevesi gibi temel önemde bir sorunla birleştirmektedir.

Kitabın bir sonraki bölümünü oluşturan **“Liberal Solun Yerel Seçim Perişanlığı”** başlıklı metin 28 Mart 2004 seçimleri vesilesiyle kaleme alınmıştır ve parlamentarizmin EMEP eksenli bir eleştirisidir. Fakat konu, ilkin yerel yönetimler sorununu genel çerçevesiyle ve Türkiye’deki durumuyla ele alarak ve ikinci olarak da, liberal solun “SHP çatısı” politikasını hedefleyerek, EMEP’e yönelik sınırlı bir eleştiri olma özelliğini aşmaktadır. Dahası eleştirideki asıl kapsam ve kalıcı yön de budur. Buna rağmen konu EMEP üzerinden ele alınmışsa eğer, bunun gerisinde 3 Kasım 2002 seçimlerinde “İktidara yürüyoruz!” diyebilen bu reformist çevrenin, bu aynı parlamenter avanaklığı, 28 Mart 2004 yerel seçimleri vesilesiyle, yerel seçimlerde “yerel iktidarlaşma” ve bunu geleceğin genel seçimlerinde “genel iktidarlaşma”ya bağlama söylemine vardırabilmiş olmasıdır.

Bir sonraki ara bölüm, **Ciddiyetsizliğin Son Perdesi** başlıklı 8 bölümlük dizi yazı, bütünüyle bir MLKP eleştirisidir. İlk bakışta bu nispeten kapsamlı metnin liberal solun parlamentarizmini ele alan bir kitapta yer alması şaşırtıcı görünebilir. Oysa eleştiri incelendiğinde ve bu, MLKP’nin sonraki süreci ve birbirini izleyen son üç seçim dönemindeki görüş ve davranışlarıyla birleştirildiğinde, bu metnin yerinin tam da burası olduğu açıklıkla görülebilecektir. Liberal solla davranış birliği ve bu temelde liberalleşmiş Kürt hareketinin kuyruğunda sürüklenme, uzun yıllardan, fakat özellikle de 3 Kasım

3 Kasım 2002 seçimleri ise geleneksel solun toplam tarihinde kelimenin tam anlamıyla gerçek bir dönüm noktası oldu. Neredeyse tamamı ‘71 Devrimci Çıkışı’ndan kök alan irili ufaklı bir dizi grup, bu seçimler evresinde en bayağı bir parlametarizm anlayışı ve hayaliyle ortaya çıktılar ve o günden bugüne buna yeni boyutlar kazandırdılar. ‘71 Devrimci Çıkışı tüm tarihsel anlamını, düzen kurumlarına bel bağlamaktan, bu çerçevede parlamenter hayallerden koparak devrim yolunu tutmakta bulmuştu. Her kesimiyle tasfiyeci sol devrim yolundan kopuşunu sonunda en bayağısından bir parlamentarizme vardırıarak, tarihi kopuş öncesi noktaya döndü. Parlamenterizmden koparak devrimcileşenler, ona dönerek böylece devrimci dönemlerinden geriye hiçbir iz bırakmamış oldular.

seçimlerinden beri, MLKP’nin izlediği çizginin en belirgin özelliğidir. Eleştirinin 3 Kasım seçimlerinin ardından kaleme alınması da bu açıdan şaşırtıcı değildir.

İmralı teslimiyetini izleyen 3 Kasım seçimleri iki şeyi birarada gösterdi. İlk solda onyılları bulan bir evrimin en önemli kazanımlarından biri olan devrimci-reformist ayrışmasının gelinen yerde MLKP açısından artık ilkesel ve politik anlamını yitirdiğini; ve ikinci olarak, ki temelde ilkinin mantıksal ve bütünsel bir uzantısıdır bu, İmralı teslimiyeti ertesinde eski kuyrukçu çizgiye yöneltilen yarım yamalak özeleştirel tutumun terkedildiğini, liberalleşmiş biçimiyle Kürt hareketinin kuyruğunda sürüklenme çizgisine geri döndüğünü. Bu ikisi birarada MLKP’nin tasfiyeci bir çizgiye kaydığını kesinleştirmiş ve doğal olarak onu komünistlerin ideolojik hedefi haline getirmiştir.

3 Kasım seçimleri sürecinde en akıl almaz parlamenter hayallerle biraraya yığılan liberal solun saflarında MLKP de yer alabilmiştir. İlkesel ve

ideolojik değil fakat tümüyle pratik nedenlerle (“seçilebilir yerlerden” kendisine aday kontejanı açılmaması!) sonuçta “blok”un dışında kalışı bu gerçeği değiştirmemektedir. (Olayların buna ilişkin seyri buradaki eleştiri içinde ayrıntıları ile gösterilmiştir.) Fakat iş bununla da kalmadı, MLKP aynı tasfiyeci oportünist tutumu ve tutarsızlıkları 28 Mart ve gündemdeki 22 Temmuz seçimleri vesilesiyle ve neredeyse aynı biçimlerde yineledi. Bu yinelemeler olmasaydı, dahası bu tasfiyeci oportünizm kendini şu son seçim vesilesiyle en kaba biçimde ortaya koymasaydı, bu metne yine de liberal solu hedef alan bu kitapta yer verilmezdi. Fakat olup bitenler bize bir tercih imkanı bırakmamıştır. Yılları bulan ve giderek de oturan çizgi, MLKP’nin ciddi bir konum ve kimlik değişimi yaşadığını artık giderek daha açık hale getirmiştir. Burada okura sunulan eleştiri, bunu açık ve somut kanıtlara dayanarak yıllar öncesinden ortaya koymuştur. Aradan geçen yıllar bu eleştiriye sınımış ve yazık ki tümüyle doğrulamıştır.

Solda Ciddiyet ve Samimiyet Bunalımı

başlıklı metin Temmuz 2003 tarihlidir ve bir bakıma 3 Kasım dönemecinin ardından devrimci ve reformist kanatlarıyla geleneksel solun bir bilançosunu ortaya koymaktadır. Bu özelliği nedeniyle, tarih olarak bu kitaptaki bazı temel metinleri öncelese de, burada onlara bir “son söz” olarak okunmalıdır.

Kitabımızın iki de ek bölümü var. Bunlardan ilki, **Liberal Solda Durum**, 3 Kasım seçimlerini önceleyen döneme ilişkin sol hareket konulu bazı değerlendirmelerdir. Liberal solun düzen içi çatlaklarda kendine politik yaşam alanı bulmaya yönelik görüş ve tutumlarını alan birleştirilmiş üç yazı ile ÖDP’deki bunalım ve bölünmeyi konu alan birleştirilmiş iki yazı, bu bölümün esas içeriğini oluşturmaktadır. Bunları, 1988 yılına ait olup da solun o günden bugüne olan evrimi bakımından bizce fazlasıyla aydınlatıcı olan bir yazı tamamlamaktadır.

İkinci ek bölüm, **Güç ve Eylem Birliği Tartışmaları**, 1996 yılına ait dört temel metinden oluşmaktadır. İçeriği incelendiğinde, bu tartışmaların bugün hala güncelliğini koruduğu görülecektir. Seçim dönemleri her seferinde hararetli birlik ve ittifak tartışmalarına sahne olduğuna göre, bu metinler seçimleri konu alan bir derlemeyi dolaysız olarak ilgilendirmekte ve kendi yönünden tamamlamaktadır.

Seçimler ve Sol Hareket kitabıyla birlikte incelenmesi önerisini özellikle yineleyerek, **Solda Tasfiyeciliğin Son Aşaması: Parlamenterizm** kitabının soldaki okurun, özellikle de devrimi ve devrimci ilkeleri önemseyen okurun ilgisini çekeceğine ve incelemekte gerekli dikkat ve sabrı gösterirse gerekli yararı fazlasıyla elde edeceğine inanıyoruz.

20 Haziran 2007

H. Fırat Seçimler ve sol hareket

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BDSP'nin 2 Temmuz eylem ve etkinliklerinden...

"Sivas'ın katili sermaye devleti!"

Esenyurt

Gazi

Buca: Sivas'ı unutma!

Buca Kuruçeşme seçim büromuzda Sivas katliamını anma etkinliği düzenledik.

Etkinliğin olduğu güne kadar Sivas şehitlerinin fotoğraflarının bulunduğu pankartımızın önünde, emekçileri, Sivas'ın karanlığına karşı mum yakmaya çağırdık. Çağrımız karşılığını birinci günden itibaren buldu. Şehitlerin şiirleri ve ezgileriyle yaptığımız dinletiler etkinlik akşamına kadar sürdü.

Etkinliğe çağrı amaçlı düzenlediğimiz "Düzen partilerine verilen her oy Sivas'ı unutmaktır! Unutma!" şiarlı afişlerimizi semtin her yerine yaygın bir şekilde yaptık, el ilanlarımızı kapı kapı dolaşarak dağıttık.

Etkinlik 2 Temmuz Pazartesi akşamı saat 20.30'da başladı. Sivas ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşunun ardından bağımsız devrimci sosyalist milletvekili adayı Sinan Yürekli söz aldı. Yürekli, yaptığı konuşmada Sivas'ın, Maraş'ın, Çorum'un, Ulucanlar'ın asıl sorumlusunun sermaye devleti olduğunu söyledi. Katliamlara verilecek oyumuzun olmadığını ifade etti. Katliamlara işçi ve emekçilerin mücadelesinin son vereceğini vurguladı.

Daha sonra "Ateşte semah dönenler" adlı şiirden oyunlaştırdığımız drama sahnelendi. Sivas katliamında hayatını kaybedenlerin yaşamından birer kesit sunan oyun ilgiyle izlendi. Ardından Hasret Gültekin'in annesine ve oğluna yazdığı mektup okundu.

Etkinliğe 60 kişi katıldı.

Buca BDSP

Gazi Mahallesi'nde Sivas anması...

Gazi Mahallesi'nde yaygın bir kitle çalışması ile örgütlediğimiz Sivas anması 2 Temmuz gecesi saat 20.30'da başladı. Anma öncesinde Gazi Mahallesi'nde binlerce emekçiye el ilanları dağıttık. Afişler, ozalitler, pankartlar, pazar ve kahve konuşmaları ile emekçilere ulaşmaya çalışmıştık. Yaygın çalışmamızı anma öncesinde seçim büromuzun bulunduğu caddede etkili bir görsel düzenleme ile sürdürdük. Sivas katliamında şehit düşenlerin fotoğraflarından ve Sivas'ı anlatan haber

ve şiirlerden oluşan duvar gazetemiz gün boyu cadde üzerinden geçen işçi ve emekçiler tarafından ilgi ile okundu.

Anma öncelikle etkinlik programının sunulduğu kısa bir konuşma ve ardından da "Sivas'ta yakılan aydınlarımız ve tüm devrim şehitleri için" saygı duruşu ile başlatıldı. Saygı duruşunun ardından Sivas katliamının devlet adına ne kadar sistematik ve planlı bir katliam olduğunun anlatıldığı bir konuşma yapıldı.

Ardından Hasan Sağlam sahneye çıktı. Sivas üzerine bir şiir okuyarak kısa bir konuşma ile başlattığı müzik dinletisi oldukça coşkulu bir atmosfer yarattı. Kürtçe-Türkçe halk müzikleri ve Alevi halk türkülerinden oluşan müzik dinletisinde özellikle Çav Bella'nın söylendiği sırada yakılan meşaleler Sivas'ın ve gecenin karanlığını aydınlattı. Meşalelerin yakılması ile beraber kitle de alkışlarla daha coşkulu ve gür bir biçimde türküllere ve marşlara eşlik etmeye başladı.

Ardından sinevizyon gösterimine geçildi. Meşalelerimizle aydınlattığımız sokakta gerçekleştirilen sinevizyon gösterimi Gazi emekçilerinin yoğun ilgisi ile karşılandı. Sinevizyon gösterimi sonrasında coşkulu alkışlarla başlayan atmosfer "Sivas'ın katili sermaye düzeni!", "Sivas'ın hesabını emekçiler soracak!", "Sivas'ı unutma, unutturma!" sloganlarının coşkulu ve gür bir biçimde atılması ile güçlü ve kitlesel bir tepkiye dönüşmüş oldu.

Etkinliğin son konuşması GOP BDSP temsilcisi arkadaşımız tarafından gerçekleştirildi. Genelde etkinliğin son kısmında yaşanan dağılma uzun ve coşkulu konuşma sırasında neredeyse hiç yaşanmadı hatta çevrede biriken yeni insanlar konuşmayı ilgi ile dinlediler.

Sivas vb. tüm katliamları gerçekleştiren düzen partilerine oy vermeme çağrısı yapan yoldaşımız Gazi emekçilerini mücadeleye çağırdı.

Gazi emekçileri, coşkulu alkışları ile konuşmada ifadesini bulan sözlere destek olduklarını ifade ettiler.

"Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "İşçi sınıfı savaştık sosyalizm kazanacak!", "Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" sloganları ile sonlandırılan etkinliğimize 300 emekçi katıldı.

Gaziosmanpaşa/BDSP

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yamanlar'da Sivas

anması...

2 Temmuz Sivas katliamını anmak, bu çürümüş düzenin teşhirini yapmak için 2 Temmuz akşamı Yamanlar seçim büromuzda bir anma gerçekleştirdik.

Ön hazırlık sürecini yaygın el ilanı dağıtımı ve afişlerle yaptığımız etkinliğimiz vesilesiyle işçi ve emekçilerle, Yamanlar halkıyla sohbet imkanı yakaladık. Anma etkinliğinden iki gün öncesinde büromuzun camına astığımız "Çorum'u, Gazi'yi, Sivas'ı unutma!", "Şeriatçılar yaktı, sözde laikler izledi! Hesabını emekçiler soracak!" şiarlı ve katledilenlerin resimlerinin bulunduğu pankartımızı astık. Mumlar ve karanfillerle donattığımız büromuz oldukça ilgi gördü. Anma etkinliğimiz saygı duruşuyla başladı. Açılış konuşmasının ardından "Gayrimuayyen" adlı sinevizyon gösterimiyle devam edildi. Şiir dinletisinin ardından sohbet edildi.

Yamanlar/BDSP

Şeriatçılar yaktı, "laikler" izledi!

Karlıktepe gibi Aleviler'in yoğunlukta olduğu ve düzen solunun büyük oy topladığı bir alanda 2 Temmuz çalışmamızın eksenine "Şeriatçılar yaktı, sözde laikler izledi!" şiarını koyduk. Etkinliği aynı başlıkla örgütledik. Etkinliğe çağrı amacıyla afişler yaptık, el ilanları dağıttık. Mahalle pazarında dağıtım yaptık. Anma saati geldiğinde yapılan dağıtım ve çağrılar karşılığını gördük. Anmaya 100 kişi katıldı.

Etkinlik BDSP temsilcisinin konuşması ile başladı. Sinevizyon gösterimi ile devam etti. İlgiyle izlenen sinevizyonun ardından kısa bir şiir dinletisi sunuldu. Çalışmalarını Karlıktepe Mahallesi'nde sürdüren Grup Mevsim sahneye çıktı. Etkinlik seçim bürosunda etkinliklerin süreceği duyurusu ve mücadeleyi büyütme çağrısıyla sona erdi. Anma bittikten sonra birçok emekçi kalarak bizimle sohbet etti.

Kartal Karlıktepe/BDSP

Maraş’tan Sivas’a hesap soralım!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak, 2 Temmuz günü Sivas katliamının 14. yıl dönümünde Küçükçekmece İnönü Mahallesi’nde bir yürüyüş gerçekleştirdik. İki gün boyunca İnönü Mahallesi’nde hazırladığımız el ilanlarını yaygın bir şekilde dağıttık. Sokaklarda, dernek ve kahvelerde, parklarda Sivas katliamını teşhir eden ajitasyon konuşmaları yaparak işçi ve emekçileri yürüyüşe çağırdık. Son olarak Pazartesi pazarında megafonla yaptığımız konuşmaların ardından saat 20.00’de pazarın önünden yürüyüşümüzü başlattık. Sloganlarla yolu trafiğe kaparak İnönü Postanesi’nin önüne kadar yürüdük.

Postane önünde okunan basın açıklamasında katliamcı devlet teşhir edildi. Emekçilerin ilgiyle dinlediği açıklama mücadele çağrısıyla sona erdi.

Küçükçekmece/BDSP

Sivas’ta katledilenler mezarları başında anıldı

Komünistler olarak çeşitli eylem ve etkinliklerle bir süredir çalışmasını yürüttüğümüz Sivas anmasını 2 Temmuz günü Karşıyaka Mezarlığı’nda gerçekleştirdik.

Çeşitli yerlerden kaldırdığımız otobüslerle Karşıyaka Mezarlığı’na gelen kitle 1. kapı önünde kortej oluşturarak yürüyüşe geçti. “Faşist katliamların hesabını işçi-emekçiler soracak!/ BDSP” şiarlı pankartın taşındığı yürüyüş Sivas şehitleri için yapılan anıt mezarlığa kadar sürdü. Anıt mezarlığa gelindiğinde saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşu esnasında Madımak’ta yaşamını yitirenlerin isimleri okundu, “Yaşıyor!” sloganları haykırıldı.

BDSP adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada devletin katliamcı kimliği teşhir edildi. Sivas’ta yaşamını yitirenlerin anısına türküler söylendi, şiirler okundu.

Programın devamında Ankara 1. bölge bağımsız devrimci sosyalist milletvekili adayı Evrim Erdoğan bir konuşma gerçekleştirdi. Düzenin seçim oyununa kanmamak gerektiğine değinen Erdoğan, “tüm düzen partileri açlığın sömürünün, yoksulluğun, baskının ve katliamların devamı için, sömürü düzeninin sürekliliğini sağlamak için birbirleri ile yarışıyorlar” dedi. “Dolayısıyla bu partilere oy vermek daha çok açlık, yoksulluk ve sefalet demektir” diyen sosyalist aday, “sermaye partilerine verilecek oyların aynı şekilde yeni katliamların kapılarını aralamak anlamına geldiğini” söyledi. Seçimlerin ve parlamentonun emekçilerin sorunlarına çözüm olamayacağını söyleyen Erdoğan, gerçek anlamda çözümün devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu ifade etti. Sosyalist aday konuşmasının sonunda emekçileri düzene karşı devrim mücadelesine çağırdı.

Şiirlerle devam eden anma programının ardından İşçi Kültür Evleri temsilcisi bir arkadaş konuşma yaptı.

Anma sonrası katliamda yaşamını yitirenlerin mezarlarına karanfiller bırakıldı. Burada biten anma etkinliğinin ardından devrim tarihimizin üç yiğit neferinin, Denizler’in mezarları başına kadar yürüyüş gerçekleştirildi. Denizler’in mezarı başında devrim şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından kısa bir konuşma yapıldı. Konuşmanın ardından kitle hep birlikte “Akın var güneşe akın” şiirini okudu.

Ankara’dan komünistler

Kartal/Karlıktepe

Avcılar’da sinevizyon gösterimi

Sivas’ta karanlığa meşale olan 35 canımızı anmak için 1 Temmuz Pazar akşamı saat 21:00’de Avcılar Yeşilkent Mahallesi’nde “Sivas katliamını unutmadık, unutturmayacağız!” isimli sinevizyonun gösterimini gerçekleştirdik.

Sinevizyon gösteriminin ardından bir sohbet gerçekleştirdik.

Yeşilkent Mahallesi’nde ilk defa bir etkinlik gerçekleştirdik. Ön çalışmasını iyi öremediğimiz bu çalışmanın katılımı çevre çeper güçlerimizin tanıdıklarının katılımıyla sınırlı kaldı. Sinevizyon gösterimini balkonlarından veya evlerinin bahçesinde oturup izleyen emekçiler de sonrasında gerçekleştirdiğimiz sohbete katıldılar.

Etkinliğimize 30 kişi katıldı.

Esenyurt BDSP

Esenyurt İKE’de anma

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak, 1 Temmuz Pazar günü Sivas katliamının 14. yıl dönümünde Esenyurt İşçi Kültür Evi’nde bir anma etkinliği gerçekleştirdik.

Etkinliğin ön çalışması boyunca çok çeşitli araçlarla yaygın bir kitle çalışması örgütledik.

Etkinliğimiz, Sivas katliamı’nda yitirdiklerimiz şahsında tüm devrim ve sosyalizm şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından yapılan konuşmada devletin katliamcı niteliği teşhir edildi ve katliamların işçi sınıfı ve emekçilerin mücadelesini hiçbir şekilde engelleyemeyeceği vurgulandı. Daha sonra Can Dündar’ın hazırladığı “O Gün” belgeseli gösterildi. Belgesel gösteriminin sonrasında İşçi Kültür Evi’nden arkadaşların hazırladığı şiir dinletisiyle etkinliğimiz devam etti. Etkinliğimiz son olarak Gölgedekiler Müzik Grubu’nun söylediği türkü ve marşlarla son buldu.

Etkinliğimizin sonunda katliamların bu topraklarda sınırsız, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya yaratma mücadelesini engelleyemeyeceği vurgusuyla sona erdi.

Etkinliğimize yaklaşık 50 kişi katıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <http://www.Emekyurt.org> **Esenyurt BDSP**

Samandıra’da belgesel gösterimi

Samandıra BDSP olarak 30 Haziran akşamı Sivas katliamını anlatan belgesel gösterimi gerçekleştirdik. Etkinlik öncesi katliamı lanetleyen, eylem ve etkinliklere çağrı yapan bildiriler ve el ilanları dağıttık.

Etkinlik BDSP adına yapılan kısa bir açılış konuşması ile başladı. Katliamı düzenleyen devletin provokasyonları teşhir edildi. Gösterim başlamadan önce yaşlı kadınlar katliama duydukları öfkeyi dile getirdiler.

Konuşmanın ardından Can Dündar’ın hazırladığı ve Sivas katliamını konu alan “O gün” isimli belgesel gösterildi. Katliam görüntüleri kitlenin öfkesini daha da artırdı. Kitleden “Bilerek yaptılar!”, “Devlet katletti!” benzeri yorumları yüksek sesle dile getirilmeye başlandı.

Gösterimin ardından Sivas katliamı ve seçimler gündemi üzerinden bir söyleşi gerçekleştirildi. Katliama ortak olan CHP’nin şimdi şeriata karşı emekçilerden oy istemesi üzerine başlayan tartışmada bir Kürt emekçi “CHP, MHP’den daha da milliyetçidir. Bizim bunlara kanmamamız gerekir!” diyerek sermaye partilerinin tekleşen kimliğini vurgulamış oldu.

Bir emekçinin mahallede böyle etkinlikleri gerçekleştiren ve emekçilere gerçek çözüm yolunu gösteren BDSP’ye teşekkür etmesinin ardından etkinlik 3 Temmuz akşamı yapılacak anma etkinliğine çağrı ile sonlandırıldı.

Samandıra BDSP

“Sivas’ın hesabı sorulacak!”

Sivas’ta katledilen 35 insanımızı Şakirpaşa Uçak Mahallesi muhtarlığı yanında açık havada düzenlediğimiz bir etkinlikte andık.

Etkinlik öncesinde binlerce el ilanını kapı kapı dolaşarak, işçi ve emekçilerle sohbet ederek dağıttık, etkinliğimize çağrı yaptık. Ayrıca etkinliğe çağrı yapan afişler ve ozalitler kullandık. Etkinlik günü Şakirpaşa’nın sokaklarını dolaşarak ajitasyon konuşmaları eşliğinde devletin katliamcı yüzünü teşhir

ederek emekçileri etkinliğe çağırdık.

1 Temmuz günü gerçekleştirdiğimiz etkinlik alanına “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “İşçi sınıfının devrimci programı altında birleşelim savaşalım!”, “Düzen partilerine verilen her oy Sivas’ı unutmaktır, unutturmayacağız!” yazılı pankartlarımızı astık.

Yoğun bir faaliyetle ve güçlü bir ön hazırlıkla gerçekleştirdiğimiz etkinliğimiz “Merhaba” şiiiriyle başladı. Ardından Sivas’ta katledilen 35 aydınımız ve iki gün önce yaşama veda eden eski DEP milletvekili Kürt aydını Orhan Doğan şahsında saygı duruşunda bulunuldu.

BDSP adına yapılan konuşmada Maraş’tan Çorum’a, Pir Sultan’dan Madımak’a tüm katliamların gerçek sorumlusunun devlet olduğu, halkların, işçi ve emekçilerin gelecek ve özgürlük mücadelesini engelleyebilmek için sermaye devletin işkence ve katliamlara başvurduğu belirtildi. Bağımsız sosyalist milletvekili aday Serpil Yıldız’ın rahatsızlığı nedeniyle konuşmasını yapamadığı etkinliğimiz Şakirpaşa İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu’nun “Yeniden doğarız ölümlerden” isimli oyunuyla devam etti. Oyun sırasında etkinliğimize katılan emekçilerin sayısı arttı. İlgiyle izlenen oyunun ardından Pir Sultan Abdal Derneği’nin hazırlamış olduğu 2 Temmuz belgesi izlendi. Sinevizyon sırasında katledilen aydınlarımızın adları anılırken “Sivas’ın hesabı sorulacak!” sloganı yükseldi.

Sinevizyonun ardından Şakirpaşa İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu yeniden sahne alarak “Herşey ortada” isimli oyunu sahneledi. Toplumsal sorunlara değinen oyunun sonunda birlik ve mücadele çağrısı yapıldı. Emekçiler çağrımızı ayağa kalkarak “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganıyla yanıtladı. Etkinliğin coşkusu giderek arttı. Etkinlik Şakirpaşa İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu’nun türkü ve marşlarıyla sona erdi.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı etkinlik coşkusu ve kitleselliğiyle 2 Temmuz’un anlamına ve önemine uygun bir şekilde gerçekleşmiş oldu.

Şakirpaşa Seçim Komisyonu

Sultanbeyli’de Sivas anması

Anmanın ön hazırlık sürecinde, Başaran ve Teferuç Mahalleleri’ne yüzlerce BDSP bildirisini ve davetiyeyi kapı kapı dolaşarak dağıttık. İki mahalleye “Pir Sultan’dan Sivas’a asan da yakan da devlettir!” yazılı el ilanlarımızı dağıttık.

Anma etkinliği teknik sebeplerden kaynaklı bir saat geç başladı. Sivas’ta katledilenler şahsında tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunun ardında programa geçildi.

Açılış konuşmasını yapan yoldaşımız, devrimci muhalefetin yükseldiği dönemlerde sermaye devletin bu tür katliamlara başvurduğunu belirterek, Maraş, Çorum ve Gazi olaylarına değindi.

Daha sonra kürsüye çıkan şiir grubumuz, kendi hazırladıkları ve katliamı saat saat anlatan metni şiirsel bir dille aktardılar. Daha sonra BDSP’nin hazırlamış olduğu, “Sivas katliamını unutmadık, unutturmayacağız!” adlı sinevizyon gösterimine geçildi. Sinevizyon gösterimi sırasında kitlenin katliama duyduğu öfke gözlerden okunabiliyordu.

Son olarak 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı N. Şafak Özdoğan söz aldı. “Sermaye sisteminin kokuşmuşluğunu bu katliamdan daha iyi ne anlatabilir ki” diyerek söze başlayan Özdoğan, katliamların hesabını sormak için mücadele çağrısı yaptı Etkinliğe 40 kişi katıldı.

Sultanbeyli BDSP

Adana

Batıkent BDSP’den 2 Temmuz anması

Etkinliğimiz Batıkent’in merkezinde bulunan Hasan Ali Yücel Parkında saat 20:30’da başladı. Devrim ve sosyalizmin sesinin Batıkent’te yankılanmasına tahammül edemeyen devlet anma etkinliğini engellemeye çalıştı. Etkinlik öncesi ve etkinlik sırasında parkın civarı resmi ve sivil polisler tarafından adeta ablukaya alındı. Polis, parkı terörize etmek ve etkinliği baltalamak için bir taraftan kamera ile etkinliğe katılan insanları çekti, öte taraftan başvurusu olmadığı gerekçesi ile etkinliği engellemek istedi. Bunun karşısında “her koşulda etkinliği gerçekleştireceğimizi, daha önce yapılan hiçbir etkinlikte başvuruda bulunmadığımızı, tamamen keyfi bir şekilde etkinliğin engellenmeye çalışıldığını” söyleyerek etkinliğimizi başlattık. Bu tutumumuz karşısında polis önce parkın civarından uzaklaştı ve daha sonra tamamen çekildi.

Anma etkinliğimiz Batıkent BDSP adına yapılan açılış konuşması ile başladı. Devletin katliamcı kimliğini teşhir eden açılış konuşmasının ardından “Gayrimuayyen” isimli belgesel gösterildi. Belgesel gösteriminin ardından kapanış konuşması yapıldı.

Batıkent BDSP

“Sivas katliamını unutmadık!”

30 Haziran günü Sivas katliamının 14. yıldönümü nedeniyle belgesel filmi gösterdik.

Anmaya çağrı ilanlarını sohbetler eşliğinde dağıttık, devleti ve seçimleri teşhir ettik.

Etkinliğimiz bir arkadaşımızın katliamı anlatan kısa konuşmasıyla başladı. Ardından devletin Maraş’tan Çorum’a, Gazi’den Ümraniye’ye kadar gerçekleştirdiği bütün katliamları anlatan “Gayrimuayyen” isimli belgeseli izledik. Belgeselin ardından bir arkadaşımız katliamın gerçek yüzünü anlatan bir yazı okudu.

Arkadaşımızın konuşmasından sonra etkinliğimize katılanlar arasında bir Arslan Devletipsi bu kadar

insanları ezmekten başka bir şey yapmadığını, asgari ücretle geçinmenin zor olduğunu anlattı. Zenginlerin çocuklarının hiçbir sorun yaşamadığını ama kendi çocuklarının her yerde ezildiğini söyleyerek hiçbir partiye oy vermeyeceğini söyledi.

Küçükçekmece BDSP

Coşkulu 2 Temmuz etkinliği

Esenyurt Depo’da yaygın bir çalışmaya konu ettiğimiz etkinlik 30 Haziran günü saat 21.00’de Sivas’ta yitirdiklerimiz anısına tüm devrim ve sosyalizm şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından bir konuşma yapıldı. Konuşmada devletin katliamcı geleneğine vurgu yapılarak Sivas katliamının ilk olmadığı gibi son da olmayacağı vurgulandı.

Daha sonra katliamı anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Kitle sinevizyon gösterimini ilgiyle izledi. Sinevizyonun sonlarında kitle “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Sivasın hesabı sorulacak!” sloganlarını coşku ve öfkeyle attı. 3. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayımız Hüseyin Temiz etkinlikte bir konuşma yaptı. Temiz, “Katliamcılık bu devletin mayasında vardır. Bu devletin eli kanlıdır. Yıllardır ezilen halklara, işçilere, emekçilere bu devletin yoğun bir saldırısı bulunmaktadır. Grev yapan işçilere, anadilde eğitim isteyen öğrencilere, çifte sömüye karşı sokağa çıkan kadınlara saldırıyorlar. Bugün de, tüm bu katliamların ve saldırıların sorumlusu olan sermaye partileri sizlerden oy istiyorlar. Burjuva düzen partilerinin vaatlerine kanmayın. İstisnasız hepsi katliamcı, hepsi emekçi düşmanıdır. Çocuklarınızın katillerine oy vermeyin hesap sorun. Kurtuluşunuz devrimde ve sosyalizmedir” dedi.

Şiir dinletisiyle devam eden program, Fırat Avalır’ın müzikleriyle sona erdi. Kitle “Sivas’ın hesabı sorulacak!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganlarıyla dağıldı.

Baştan itibaren oldukça coşkulu bir atmosferde geçen anma etkinliğine 300 kişi katıldı.

BDSP Esenyurt

“Katil devlet hesap verecek!”

Sivas katliamının yıl dönümünde Adana Meydan Mahallesi’nde BDSP olarak bir yürüyüş ve etkinlik gerçekleştirdik. Yaklaşık bir haftadır hazırlığını yaptığımız etkinliğin ve yürüyüşün duyurusunu yaygın yaptık.

30 Haziran günü saat 17:30’da üzerlerinde çeşitli şiarlarımızın bulunduğu BDSP imzalı önlüklerimizle Meydan Caddesi boyunca ve ara sokaklarda gezerek ajitasyon konuşmaları eşliğinde el ilanlarımızı dağıttık. Mahalle sakinleri ve yoldan geçen emekçiler yapılan sesli ajitasyonu ilgi ile izlediler.

Saat 19:00’da eylemi gerçekleştireceğimiz Gülpınar Parkı’nın önünde “Düzen partilerine verilen her oy Sivas’ı unutmaktır! Unutturmayacağız!/BDSP” imzalı pankartımızı açarak coşkulu sloganlarımızla Meydan Caddesi üzerinde yolu tek taraflı trafiğe kapatarak yürüyüşe başladık. Oldukça ilgi gören yürüyüşümüz seçim bürosu önünde sona erdi. Basın açıklamamızı büromuzun önünde gerçekleştirdik.

Açıklamanın ardından sloganlarımızı attık. Daha sonra seçim bürosunda müzik dinletisi gerçekleştirdik.

Meydan Seçim Komisyonu

Dikmen’de 2 Temmuz etkinliği

29 Haziran Cuma günü yürüttüğümüz faaliyetin bir ayağı olarak dikmen’in merkezinde bulunan Ahmet Arif Parkı’nda 2 Temmuz Sivas şehitleri anma etkinliği gerçekleştirdik. Bir haftadan az bir süre duyurusunu yürütme şansımız olmasına rağmen etkinlik coşkulu ve kitlesel geçti.

Etkinlik “Pir Sultan’dan Madımak’a Asan da Yakan da Devlettir!” şiarının ön plana çıktığı bir açılış konuşması ve şiirlerle başladı. Ardından Mamak İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu 2 Temmuz anısına “Karanlığa meşale olanlar küllerinden yeniden doğarlar” adlı sokak tiyatrosunu oynadılar. Tiyatro büyük ilgi gördü.

Tiyatronun ardından BDSP Bağımsız Devrimci Sosyalist Milletvekili Adayı Evrim Erdoğan bir konuşma yaptı. Düzeni ve düzen partilerini teşhir etti.

Konuşması sık sık alkışlarla kesildi. Konuşmanın ardından iki arkadaşımız etkinlik için hazırladıkları Pir Sultan türküleriyle bizlerle birlikte oldu.

Etkinlikte “Gayrimuayyen” isimli belgesel gösterildi. Devletin gerçekleştirdiği katliamların anlatıldığı belgesel insanları çok etkiledi.

Dikmen’de gerçekleştirdiğimiz ilk park etkinliği olmasına rağmen 300 işçi ve emekçi katıldı. Sık sık sloganlar atıldı.

Dikmen BDSP

BDSP Sivas katliamını Taksim’de lanetledi

Sivas’ın hesabını soracağız!

Sivas katliamının yıldönümü ülke genelinde çeşitli eylemlere konu oldu. **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** katliamı Taksim’de lanetledi. Yükselen şoven dalganın seçim atmosferi içinde güç kazandığı sırada, Sivas’tan yükselen ateşin sönmediği, bu hesabın daha kapanmadığı Taksim’de bir kez daha gösterilmiş oldu.

BDSP’liler 1 Temmuz günü Beyoğlu İstiklal Caddesi üzerindeki Ağa Camii önünden Taksim Tramvay Durağı’na kadar yaptıkları yürüyüşle Sivas katliamının 14. yıldönümünde “Katliamların hesabını soracağız!” dediler.

Coşkulu sloganlar ve katliamcı sermaye devletine öfke...

“Maraş, Çorum, Gazi, Sivas... Katliamların hesabını soracağız!/BDSP” pankartının açıldığı yürüyüş boyunca atılan gür ve coşkulu sloganlara tarihi kirli ve alçak katliamlarla dolu sermaye devletine karşı öfke hakimdi. Yürüyüş boyunca; “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Tek yol devrim kurtuluş sosyalizm!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Sivas’ın hesabı sorulacak!”, “Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Emekçiler saflara hesap sormaya!” sloganları atıldı.

Yürüyüşe polis engeli ve devrimci kararlılık....

Saat 12.45’te Ağa Cami önünden flamaları ve kızıl bayraklarıyla yürüyüşe geçen BDSP kitlesinin özü Fransız Konsoloslugu önünde çevik kuvvet tarafından kesildi. Pankartın kaldırılmasını isteyen polise karşı tok bir tutum alan kitle ile polis arasında bir süre tatışma yaşandı. Kitlenin kararlılığı karşısında polis geri adım atarak barikatı açmak zorunda kaldı. Polisin pankart ve flamalarla yapılan yürüyüşü engelleme çabası “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Sivas’ın katili sermaye devleti!” sloganlarıyla karşılandı.

Taksim’de katliamcılardan hesap sorma çağrısı

Komünistlerin coşkusu Taksim Tramvay Durağı’na geldikten sonra da artarak devam etti. Alanda atılan sloganların ardından BDSP’nin 2 Temmuz Sivas Katliamı’na ilişkin hazırladığı basın metni Çetin Şimşek tarafından okudu.

Eylemde; İstanbul 2. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Fatma Ünsal da söz alarak 22 Temmuz’da yapılacak genel seçimlerle Sivas katliamı’nın 14. Yılında katliamcıların işçi emekçilerden utanmadan oy istediğini belirtti. “Sivas’ın katilleri bir

seçim döneminde daha karşımıza çıkıp bizden oy istiyorlar. Dün Sivas’ta aydınlarımız diri diri yakılırken bu katillerin hepsi meclisteydi. Hiçbirinden bu katliama karşı bir tek ses bile çıkmadı. Şimdi bu katiller sizden oy istiyorlar. Ben bağımsız sosyalist aday olarak diyorum ki; katillere oy vermeyin! Dün Maraş’ı, Çorum’u, Sivas’ı ülkenin dört bir yanını kana bulayanlar yarın başka yerleri de kana bulamaya devam edecekler. Çünkü kontrgerilla beslenmeye devam ediyor. Kontrgerillanın planları, hesapları CIA’dan Washington’dan çizilmeye devam ediyor. Buradaki masaların silah depoları sağdan soldan çıkmaya devam ederken açık ki bu depolar yeni katliamlar için hazırlanıyor. Oy vermeyin bu katillere! Katillerin besleyicilerine oy vermeyin! ‘Biz böyle bin operasyon yaptık!’ diyenlere oy vermeyin! Kendinize oy verin! Kendinize oy vermek sizi temsil eden sosyalistlere oy vermektir! Bu sizi iktidara taşımayacak belki ama sizin, katillerinize arkanızı döndüğünüzü gösterecek. Artık onları beslemeyeceğinizi kendi elinizle güçlendirmeyeceğinizi gösterecek önemli bir adım olacak. Yarın sizi iktidara doğru hazırlayacak bir adım olacak! Sivaslar’ın, Çorumlar’ın hesabını sormak üzere!”

Eylemin son bölümünde Sivas katliamını lanetleyen şiir okundu ve türküler Sivas şehitleri için söylendi. Eylem “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganıyla son buldu.

Kızıl Bayrak/İstanbul

2 Temmuz eylem ve etkinliklerinden...

“Sivas katliamını unutturmayacağız!”

Mamak'ta 2 Temmuz mitingi

1 Temmuz günü Mamak İşçi Kültür Evleri, Mamak ESP, EKD, HÖC ve Partizan tarafından Sivas katliamının 14. yılı nedeniyle bir miting gerçekleştirildi. Mitinge Alinteri de destek verdi.

Miting “Katliamların sorumlusu devlettir, hesap soralım!” şiarı ile düzenlendi. Miting öncesi toplanma yeri olan Tek Mezar Hacı Bektaş-ı Veli Parkı'na devrimci kurumların pankartları asıldı, ses yayını yapıldı. Saat 18:00'de kortejler oluşturularak miting alanı olan Tuzluca'yır Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. NATO Yolu trafiğe kapatılarak başlatılan yürüyüşte en önde Sivas'ta yaşamını yitirenlerin resimleri ve ortak pankart taşındı.

Yürüyüş boyunca kitle katliama ve katil devlete olan öfkesini sloganlarla haykırdı. Yürüyüşe 250 kişi katıldı. Bu sayı Tuzluca'yır'a gelindiğinde daha da arttı.

Kortejler Tuzluca'yır'a geldiğinde kürsünün etrafında çember oluşturuldu. Tuzluca'yır Meydanı'nın büyük bir kısmı trafiğe kapatıldı. Tüm kitle alana girdikten sonra açılış konuşması ile program başladı. Devrim ve sosyalizm şehitleri anısına saygı duruşuna geçildi. Mitingi düzenleyenlerin ortak hazırladığı metnin okunmasıyla eylem devam etti.

Daha sonra sahnede devrimci türküler ve marşlarıyla Cevahir Canpolat yer aldı. Kitlenin ilgi ile izlediği müzik dinletisinin ardından Dikmen Temel Haklar Derneği Semah Ekibi programdaki yerini aldı. Semah ekibinin sahne aldığı sırada mitinge katılım 400'ü aşmıştı. Ardından Mamak İşçi Kültür Evleri Tiyatro Topluluğu “Karanlığa meşale olanlar küllerinden yeniden doğarlar” isimli oyunlarını sahneledi. Faşizme karşı mücadeleyi anlatan oyun kitle tarafından ilgi ile izlendi. Tiyatro, coşkulu alkışlar eşliğinde ve “Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz!” sloganları ile sona erdi.

Daha sonra İdilcan Kültür Merkezi Müzik Topluluğu marşlarıyla, devrimci ezgileri ile etkinlikteki yerini aldı. Kitlenin de katılımı ile hep birlikte devrimci türküler söylendi. Miting müzik dinletisi ile sona erdi.

Mitingin sonunda kortejler oluşturularak mahallenin içerisine doğru yürüyüşe geçildi.

Komünistler olarak eyleme “Faşist katliamların hesabını işçi-emekçiler soracak!/ BDSP”, “Pir Sultan'dan Madımak'a asan da yakan da devlettir!/Mamak İşçi Kültür Evleri” şiarlı iki ayrı pankartla katıldık. 70 kişilik kortejimizle ve coşkuyla yürüyüş boyunca devletten hesap soran sloganlarımızı haykırdık. Yürüyüş sırasında katliamcı sermaye düzenini ve düzen partilerini teşhir eden ajitasyon konuşmaları yaptık. Emekçilere düzenin seçim oyununa kanmamaları için çağrıda bulunduk. Miting sonrasında komünistler olarak mahallenin ara sokaklarında yine düzeni teşhir eden ajitasyon konuşmaları eşliğinde devrim, sosyalizm sloganlarıyla ayrı bir yürüyüş gerçekleştirdik.

Ankara'dan komünistler

Gülsuyu'nda 2 Temmuz eylemi

3 Temmuz günü Gülsuyu Mahallesi'nde Sivas katliamı coşkulu bir etkinlikle anıldı. Eylemi BDSP, ESP, DHP, Partizan, PDD örgütledi. SDP ve HKM destek verdi.

Eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı.

Kitle Gülenüsü Mahallesi son durakta saat 21.00'de toplanmaya başladı. “Sivas'tan Şemdinli'ye katil devlet

Adana

hesap verecek!” pankartı açarak basın açıklamasının okunacağı Heykel'e doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca sloganlar coşkuyla atıldı.

Açıklamada Sivas katliamı teşhir edildi. İşçi ve emekçilere katliamların hesabını sormak için örgütlenme çağrısı yapıldı.

Açıklamanın ardından hep birlikte “Gün tutuşur” türküsü söylendi, şiir okundu.

Basın açıklaması katliamda yaşamını yitirenlerin isimlerinin okunması ve “Sivas'ı unutmak ihanettir!” sloganı ile son buldu.

BDSP Gülsuyu

İzmir'de meşaleli yürüyüş!

İzmir Kuruçeşme'de 2 Temmuz Pazartesi akşamı saat 21.30'da Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Ezilenlerin Sosyalist Platformu ve Demokratik Haklar Platformu tarafından Sivas katliamının 14. yıldönümü nedeniyle “Sivas şehitleri ölümsüzdür!” şiarlı meşaleli yürüyüş yapıldı.

Eylem öncesi siyasetler Kuruçeşme'de megafonla dolaşarak ajitasyon konuşmaları eşliğinde eyleme çağrı amaçlı el ilanı dağıttılar.

Saat 21.30'da Dilek Kaya Marketi'nin önünde toplanan kitle “Sivas katliamını unutma, unutturma!” ve şehitlerin fotoğraflarının olduğu pankart açtı. Buradan meşaleler yakarak, sloganlar ve marşlar eşliğinde Buca Koopertif Merkezi'ne doğru yürüyüşe geçti.

Mahalle halkı hem alkışlarla hem de katılarak eyleme destek verdi. Katliamı lanetleyen sloganlar öfkeyle atıldı. Merkeze ulaşıldığında, mahalle sakinlerinin de katılımıyla sayı 120'yi buldu.

BDSP, ESP, DHP imzalı basın açıklamasında devletin katliamcı kimliği teşhir edildi, mücadele çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

ÇAM-DER'de anma

İzmir Çamlıkule Kültür Sanat ve Dayanışma Derneği olarak Sivas katliamının 14. yıl dönümünde gerçekleştirdiğimiz anma etkinliği ile sermaye devletinin katliamcı yüzünü bir kez daha teşhir ettik.

Etkinliğe afişlerle, el ilanlarıyla hazırlandık.

1 Temmuz'da gerçekleştirdiğimiz etkinliğimiz Sivas'ta yitirdiklerimiz şahsında tüm devrim ve sosyalizm şehitleri anısına gerçekleştirdiğimiz saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından yapılan açılış konuşmasında yaşadığımız coğrafyanın Sivas gibi bir çok katliama tanıklık ettiği ve aslında her katliamın bizzat eli kanlı sermaye devleti tarafından

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

gerçekleştirildiği ifade edildi. Açılış konuşmasının ardından ÇAM-DER'in hazırlamış olduğu ve oyunlaştırılarak sunulan “Ateşte semaha dönenler” isimli şiir büyük bir ilgiyle izlendi. Oyunda Madımak'ta diri diri yakılan sanatçılarımızın şarkı ve şiirlerine de yer verildi.

Etkinliğe katılanlar tarafından ayakta alkışlanan oyun ‘Sivas’ın Işığı Sönmeyecek!’ şiarıyla son buldu.

Daha sonra İzmir Bornova PSAKD semah ekibi sahne aldı. Sinevizyon gösterimiyle sona eren etkinliğe yaklaşık 30 kişi katıldı.

CAM-DER

Menemen'de 2 Temmuz

1 Temmuz'da saat 18:00'de Menemen'de Sivas katliamı lanetlendi. Menemen PSAKD önünde toplanan kitle “Sivas şehitleri onurumuzdur unutmamak, unutturmayacağız!” pankartı açtı. Şehitlerin resimlerini taşıyarak sloganlar eşliğinde hükümet konağına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca sık sık “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Sivas şehitleri ölümsüzdür!”, “Katiller halka hesap verecek!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganlarını haykırdı.

Hükümet konağı önüne gelindiğinde PSAKD Menemen Şube Başkanı tarafından basın açıklaması okundu. Menemen PSAKD tarafından örgütlenen eyleme Çiğli PSAKD, Asarlık Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği, TKP ve ÖDP destek verdi.

Komünistler olarak eyleme BDSP imzalı dövizlerimizle katıldık.

Eyleme 60 kişi katıldı.

Basın açıklamasının ardından akşam 20:30'da Menemen PSAKD'da bir anma etkinliği gerçekleştirildi. Etkinliğe yaklaşık 70 kişi katıldı.

Menemen BDSP

“Sivas faşizme mezar olacak!”

Sivas katliamı 14. yılında Sivas'ta binlerce kişinin katıldığı bir yürüyüşle anıldı. Eyleme Avrupa'dan ve ülkenin dört bir yanından gelenlerin yanısıra Sivas'tan da güçlü bir katılım oldu. Yürüyüş oldukça coşkulu geçti. Katılım geçen seneyi fazlasıyla aştı. Yanısıra eylem organizasyon anlamıyla da başarılıydı. En büyük eksiklik yürüyüşün biraz erken başlaması oldu. Bu nedenle kimi kurumlar eyleme son anda yetiştiler.

Sabahın erken saatlerinde Sivas HBV Vakfı Pirsultan Cemevi önünde toplanmaya başlayan kitle kortej oluşturularak saat 11.30'da yürüyüşe başladı. Kitle Mevlana Caddesi'nden Madımak önüne bir sel gibi aktı.

Yürüyüş boyunca öfke dolu sloganlar atıldı.

Madımak Otelі önünde Pir Sultan Abdal Dernekleri Genel Başkanı Kazım Genç birçok kurum adına bir konuşma yaptı. Konuşmaların ardından Madımak Otelі önüne karanfiller bırakıldı. Eylem yürüyüş güzergahından Seyrantepe Pir Sultan Abdal Cemevi önüne sloganlarla yürünmesiyle son buldu.

Sivas/Kızıl Bayrak

“Katliamların hesabını soracağız!”

Adana'da devrimci kurumların ortak örgütlediği 2 Temmuz eylemi Çarşı Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Eylem 2 Temmuz'da saat 17.30'da Çakmak Caddesi

girişinde ortak pankartın açılmasıyla başladı. Yürüyüşe geçen kitle yolu tek taraflı trafiğe kapatarak devletin katliamcı yüzünü teşhir etti. Katliamların tekrar yaşanmaması için emekçiler mücadeleye çağrıldı. Yol boyunca katliamcıları teşhir eden sloganlar atıldı. Yürüyüş sırasında polisin provokasyon girişimi kararlı ve militan bir duruşla boşa düşürüldü.

Kitle İnönü Parkı’na geldiğinde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Okunan basın metninde Sivas katliamının ne ilk ne de son olduğu belirtildi. Son dönemde Genelkurmay merkezli kışkırtmalarla toplumda yaratılmaya çalışılan çatışma ortamının yeni katliamların habercisi olduğu ve buna izin verilmemesi gerektiği söylendi. Açıklama katliamları unutmama ve mücadele çağrısıyla sona erdi.

Eyleme 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/Adana

Adana’da Sivas anması

Sivas katliamı 2 Temmuz Pazartesi günü saat 12.30’da İnönü Parkı’nda sendikalar, dernekler ve çeşitli siyasi partilerin katıldığı bir basın açıklamasıyla protesto edildi.

Eylemde Sivas kaliamında ölenlerin resimlerinin bulunduğu ve “Onlar ateşte semaha durdular! Pir Sultan ölmez dirilir!” pankartı ile “Bir daha yaşanmasın diye Sivas, Maraş, Çorum, Gazi unutmadık, unutturmayacağız!” pankartı açıldı. Kitle adına açıklamayı Eğitim-Sen Adana Şube Başkanı Güven Boğa okudu. Boğa, “1 Mayıs, Maraş, Çorum, Gazi ve Sivas Madımak katliamlarını unutmadık unutturmayacağız. Unutmak ihanettir. Çünkü unutursak yeniden yaşatılır” dedi.

PSAKD, Alevi Bektaş Federasyonu, Hacı Bektaş Derneği, Tunceliler Derneği, KESK, DİSK Bölge, DİSK Genel-İş 1 ve 2 No’lu Şubeler, Halkevleri, ÇHKM, İHD, CHP, EMEP, ÖDP, TÖP, ESP’nin örgütlediği eyleme 150 kişi katıldı.

Adana BDSP

“Sivas’ı unutmak ihanettir!”

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Maltepe Şubesi 29 Haziran günü 2 Temmuz anma etkinliklerinin üçüncüsünü gerçekleştirdi. Akşam saat 20.00’de derneğin önünde toplanan dernek üyeleri sloganlarla yürüyüşe geçtiler. “Sivas’ın ışığı sönmeyecek!”, “Sivas’ı unutmak ihanettir!”, “Dün Maraş’ta, bugün Sivas’ta çözüm faşizme karşı savaşa!”, ”Sivas’ı unutma unutturma” sloganları atarak Heykel Meydanı’na geldiler.

Burada yapılan konuşmada Sivas katliamının unutulmadığı ve uutturulmayacağı vurgulandı. Etkinlik Sivas katliamı üzerine yazılmış şiir ve marşların söylenmesiyle devam etti.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Maltepe Şubesi’nin gerçekleştirdiği etkinliklerin sonuncusu 1 Temmuz Pazar akşamı gerçekleştirildi.

Etkinlik açılış konuşması ile başladı. Konuşmada, Sivas katliamının unutulmadığı ve unutturulmayacağı vurgulandı.

Etkinlik bir dostumuzun Sivas katliamına ilişkin yazmış olduğu şiirle devam etti. Ardından sahneyi PSAKD Maltepe Şubesi’nin çocuk korusu aldı. Çocuk korosunun hazırlamış olduğu müzik dinletisi ilgiyle izlendi. Hasan Hüseyin’in “Acıyı bal eyledik” şiirini ardından türkü ve deyişler seslendirildi. Etkinliğe yaklaşık 60 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/Maltepe

Sivas katliamı etkinliklerle lanetlendi...

Sivas katliamının 14. yılında sermaye düzeninin

katliamcı yüzü 1 Temmuz günü İstanbul’da gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerle lanetlendi. Zincirlikuyu ve Karacaahmet Mezarlığı’nda düzenlenen anma törenlerine yüzlerce kişi katıldı.

Divriği Kültür Derneği ilk olarak Zincirlikuyu Mezarlığı’nda anma etkinliği düzenledi. Asım Bezirci’nin mezarı başında toplanan dernek üyeleri adına konuşan Divriği Kültür Derneği Genel Başkanı Rıza Gürünlü, 14. yılında katliamın kimler tarafından yapıldığının bilindiği halde failerin hala yargılanmadıklarını belirtti. Grup Yorum bir dinleti sundu. Zincirlikuyu’nun ardından ikinci anma Karacaahmet Mezarlığı’nda gerçekleşti.

Türkiye Komünist Partisi, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Divriği Kültür Derneği’nin de aralarında bulunduğu çok sayıda parti, demokratik kitle örgütü, Alevi örgütleri ve devrimci yapılar Üsküdar’daki Selimiye Parkı’nda toplandılar. Kortejler eşliğinde Karacaahmet Mezarlığı’na kadar yürüyen kitle sloganlar attı. Nesimi Çimen’in mezarı başına gelen kitle burada Sivas’ta katledilenler anısına saygı duruşunda bulundu. Saygı duruşunun ardından konuşmalar yapıldı.

Açıklamayı Divriği Kültür Derneği İkinci Başkanı Mehpare Çolak okudu. Çolak’ın konuşmasından sonra Grup Yorum bir dinleti daha gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Adana: “Sivas katliamını unutmadık!”

Adana’da 29 Haziran günü 2 Temmuz Sivas katliamında hayatını kaybeden 35 aydını anmak ve Sivas’ta uygulanan faşist devlet terörünü lanetlemek için bir eylem gerçekleştirildi. Eylem öncesi ortak çıkartılan bildirlerin dağıtımı yapıldı. Saat 15:00’te ajitasyon konuşmaları eşliğinde Kıbrıs Caddesi’nin başından sonuna kadar dağıtılan bildiriler halkın ilgisini çekti.

Akşam saat 19.30’da Kıbrıs Caddesi girişinde toplanan kitle “Sivas katliamının hesabını sorduk, soracağız!” pankartı açarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca sloganlar atan kitleye halk da alkışlarla destek verdi.

Alinteri, BDSP, ÇHKM, DHP, ESP, HÖC, Mücadele Birliği, Partizan’ın örgütlediği eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/Adana

İzmir’de 2 Temmuz mitingi

İzmir’de 2 Temmuz Pazartesi günü Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Menemen Şubesi, Halkevleri, ÖDP, ESP, DTP, Köz, Yurtsever Cephe, Ege 78’liler Derneği, Tunceliler Derneği, KESK ve Alevi Bektaş Derneği tarafından miting gerçekleştirildi.

Kitle saat 16.30’da Alsancak Cumhuriyet Meydanı’nda toplanmaya başladı. En önde katledilenlerin fotoğraflarının bulunduğu ve “Sivas’ı unutmadık, unutturmayacağız!” yazılı pankart taşındı.

Kitlenin alana girmesinin ardından Sivas katliamında yaşamını yitirenlerin anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. “Sivasım” adlı şiir okundu.

Tertip komitesinden bir kişi günün anlam ve önemine dair bir konuşma yaptı. Semah gösterisi yapıldı.

Mitingde tertip komitesi adına kürsüden konuşma yapan kişi sık sık kürsüden bağımsız milletvekilleri adaylarına hoş geldiniz çağrısı yaptı.

Mitinge yaklaşık 600 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

Ankara’da Sivas mitingi

Ankara’da Pir Sultan Abdal Kültür Derneği,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://raney.org>

Kızılırmak Köy Dernekleri, Divriği Kültür Derneği, TMMOB, KESK, ÇHD, ESP, Halkevleri, Bin Umud Adayları (DTP, EMEP), ÖDP, CHP ve TKP’nin de içinde yer aldığı miting 2 Temmuz günü saat 17:00’de Toros Sokak’tan yürüyüşle başladı. Yürüyüş boyunca “Katil devlet hesap verecek!”, “Sivasın ışığı sönmeyecek!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları atıldı.

Kolej kavşağına ulaşılmasıyla başlayan miting saygı duruşunun ardından şehit aileleri adına Şehriban Metin, PSAKD Başkanı Önder Aydın ve Şair Mehmet Özer’in konuşmalarıyla devam etti. Yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı miting Emre Saltık ve Günyüzü’nün türküleriyle son buldu.

Önceki yıllarda yapılan mitinglerde ve anmalarda yer almayan CHP’nin seçimler nedeniyle mitinge kitlesel bir biçimde katıldığı gözlemlendi. Benzer bir yaklaşımı TKP de sergiledi.

Kızıl Bayrak/Ankara

Kadıköy’de 2 Temmuz mitingi

2 Temmuz günü Kadıköy’de gerçekleştirilen miting öncesinde Zincirlikuyu’daAsım Bezirci’nin, Karacaahmet Mezarlığı’nda ise Nesimi Çimen’in mezarı başında anmalar gerçekleştirildi.

Mitinge PSAKD, ABF, DİSK Genel Merkezi ve Şubeleri, KESK İstanbul Şubeler Platformu, İTO, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Diş Hekimleri Odası, ÇHD, İHD, İstanbul Halkevleri, DTP, Emep, ÖDP, SDP, TKP, ESP, DHP, Partizan, TÖP, EHP, TUDEF, Alevi örgütleri ve köy derneklerinin de içinde yer aldığı çok sayıda bileşen katıldı.

Saat 17.30’da başlayan yürüyüşte en önde PSAKD İstanbul Şubeleri kendi pankart ve flamalarıyla yürüdüler. Pir Sultan Şubeleri içinden PSAKD Maltepe Şubesi’nin “Karanlığı aydınlatanlar küllerinden yeniden doğarlar!” pankartı yürüyüşte göze çarpan pankartlar arasındaydı. Yürüyüşe 5 bini aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Sivas’ta yananlar Bursa’da anıldı

Sivas katliamı 18.00’de 2 Temmuz günü yapılan eylemle lanetlendi. Setbaşı-Mahfel önünde toplanan kitle buradan Heykel-Kent Müzesi önüne kadar yürüdü.

Eyleme Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, KESK, Halkevleri, SDP, Hacı Bektaş ve çeşitli Alevi dernekleri, İHD, ÇGD, ÇHD, İşçi Hakları Derneği, DİSK, BATİS, TMMOB, CHP, SHP, ÖDP, EMEP, DTP, DHP, ESP ve İşçi Köylü katıldı. CHP milletvekilli adaylarının eyleme katılmasına tepki gösterilmesi üzerine yaşanan arbeye zorlukla yatıştırılmasına rağmen gerginlik eylem boyunca devam etti. Okunan ortak metinde katliamın 14. yılında emperyalizme, faşizme, ırkçılığa, gericiğe ve yoksulluğa karşı mücadele çağrısı yapıldı. Semah dönülmesinin ardından program sona erdi. “Katil CHP!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Sivas’ın hesabı sorulacak!” sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 400 kişi katıldı.

Saat 19.30’da ise HÖC Sivas katliamını protesto etti. AVP-Tiyatro önünde yapılan basın açıklamasında katliamların hesabını sormak için bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine katılma ve katliamcılara oy vermeme çağrısı yapıldı. Açıklamanın ardından söylenen türkülerle eylem sona erdi. “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!”, “Kahrolsun faşizm yaşasın mücadelelerimiz!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak/Bursa

Bush-Putin görüşmesi...

Füze kalkanı krizi çözülemedi

ABD ile Rusya arasındaki ilişkiler giderek zayıflıyor. Son olarak ABD'nin kurmaya niyetlendiği füze kalkanı sistemi iki ülke arasındaki gerilimi gözle görülür ölçüde tırmandırdı.

Tam da bu süreçte Rusya Devlet Başkanı Putin geçtiğimiz günlerde ABD'yi ziyaret etti. Baba-oğul Bush'lar, Putin'i Beyaz Saray'da değil de Atlas Okyanusu kıyılarındaki evlerinde konuk ettiler. "Aileden biri gibi" ağırladılar. Birlikte istakoz yedikleri ve sürat teknesiyle geziye çıktıkları basında bolca haber konusu oldu.

Tüm bu seramoniler, "sıcak ilişki" görüntüleri aslında ortamı yumuşatmaya dönüktü. Medyaya haber malzemesi sağlama dışında bir faydası ise olmamış görünüyor. Yapılan açıklamalar, görüşmelere ilişkin yorumlar, iki taraf arasındaki görüşmelerin oldukça çetin geçtiğini, görüşülen temel sorunlarda kayda değer bir mesafenin ise alınmadığını gösteriyor.

Görüşmelerden sonra yapılan ortak açıklamada Bush, "Rusya, İran'ın nükleer programıyla ilgili kaygılarımızı paylaşıyor" diye konuştu. Görüşmelerin içeriğiyle ilgili bilgi aktaran kaynaklar, Bush'un BM Güvenlik Konseyi'nden İran'a dönük "daha sert" yaptırımları içerek bir karar çıkartılması için Putin'den destek istediği, Putin'in de bu öneriye sıcak yaklaştığı ifade ediliyor. Fakat bu yakınlaşmanın hiçbir somut karşılığının olmadığını, sözü edilen türden bir BM

Güvenlik Konseyi kararının oluşması için uzun bir süreç yaşanması gerektiğini, bu süreçte Rusya'nın elini bağlayacak, onu ABD'nin politikasına mahkum edecek nedenlerin ise pek az olduğunu herkes biliyor. Dolayısıyla Bush'un, "ABD ve Rusya aynı çizgide. Rusya'nın desteğini, İranlılara daha güçlü bir mesaj verileceği şeklinde değerlendiriyorum" demesi hiç değilse şimdilik hemen hiçbir şey ifade etmiyor. Putin'in "iki ülke ilişkileri her alanda yeni bir düzeye çıkabilir" gibi içi boş diplomatik terimlerle konuşmayı tercih etmesi de İran konusunda ciddiye alınacak düzeyde bir işbirliğinin söz konusu olmadığını ipucu

niteliğinde.

Bush-Putin görüşmesini asıl önemli kılan ise ABD'nin füze kalkanı projesi konusunda neler konuşulacağıydı. Yakın zaman önce Rusya bu konuda ABD'ye karşı çıkışlar yapmış, füze sisteminin Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne değil de Türkiye'ye yerleştirilmesini önermişti. Görüşmede Putin Rusya'nın bu konudaki önerilerini daha da ayrıntılı halde masaya getirdi. Moskova'da bir ortak istihbarat ve veri değişim merkezi ile Brüksel'de bir ortak karargah kurulabileceği önerisi getiren Rusya Devlet Başkanı, bu sisteme Rusya'nın güneyindeki radar erken uyarı tesisini hemen dahil etmeye hazır olduğunu belirtti. Azerbaycan'daki radar tesisinin de modernize edilerek ABD'nin kullanımına sunulabileceği önerisini yineledi.

Fakat bütün bu öneriler ABD tarafından kabul görmedi. Toplantı sonunda yapılan açıklamada Bush, düşüncelerinde bir değişiklik olmadığını, Rusya'nın karşı çıkmasına karşın, projenin belirli kısımlarının Çek ve Polonya'ya yerleştirilmesi sürecine devam edeceklerini belirtti.

Yansıyan bilgilere göre Bush-Putin görüşmesinin en somut sonucu 2009'da sona erecek Stratejik Silahların Azaltılması Antlaşması'nın (START) devamı konusunda hemfikir olunması ve bununla ilgili görüşmelerin başlatılması için bir anlaşmanın imzalanacak olması.

“Atom bombası komünizmden iyidir!”

Geçtiğimiz günlerde Japonya Savunma Bakanı bir açıklama yaptı. Japon Bakan konumunun gereği - Japonya'yı savunmak- ülkesini komünizmden kurtaran atom bombalarına duyduğu minneti ifade etti. Onurlarına düşkünlüğü ile ün yapmış Japonlar için kafalarına atılan ve yüzbinlerce insanlarının hayatına mal olan atom bombasına ne kadar duacıdır bilinmez ama Japon burjuvazisi açık ki kendilerini uzun süre ABD'nin sömürgesi yapan bombayı unutmamışlar. Yakın zaman içinde bombayı atan uçağı "elonagay"i müzeye kaldırıp "işte sizi ve doğayı katleden, binlerce bebeğin sakat doğmasına yol açan ve ilerde de yol açacak olan bombayı atıp bizi kurtaran uçak burada" diyerek sergilemelerini beklemek fazla olmayacaktır.

Japonya Savunma Bakanı Fumio Kyuma, İkinci Dünya Savaşı sonunda ülkesine atom bombası atmasından dolayı ABD'ye kızgın olmadığını, "bomba atılmasaydı, Japonya'nın Sovyet işgaline uğrayacağını" söyledi.

Hiroşima ve Nagazakiye atılan bombaların kurbanlarının tepkisini çeken Kyuma, başkent Tokyo yakınlarındaki bir üniversitede yaptığı konuşmada, "Nükleer bombalar savaşa son verdi. Bu,

kaçınılmazdı. ABD Hiroşima ve Nagazakiye Japonya'nın er ya da geç savaşı kaybedeceğini bile bile bomba attı. Ama Amerikalılar, atom bombası atmanın Japonya'nın teslim olmasını hızlandıracığını ve Sovyetler Birliği'nin Japonyaya savaş ilan etmesini önleyeceğini düşünüyordu. ABD'ye kızgın değilim" dedi.

İşin ilginç yanı sözkonusu bakan mecliste Nagazaki temsilcisi olarak oturuyordu. Oturuyordu çünkü söylediği sözlerin büyük tepki çekmesinin ardından istifa etmek zorunda kaldı. "Sıkıntı" yaratan sözlerinden dolayı özür dileyen Bakan'ın yarattığı sıkıntıdan dolayı istifa etmesi dikkat çekicidir. Bu sözler öyle veya böyle Japon burjuvazisinin konuya yaklaşımını göstermektedir. Atom bombasına duyulan bu mazoşistçe tutkunun arkasında Japon halkının değil Japon sermayesinin gelişme hikâyesi vardır. Çekilen acıların ve ABD işgalinin bu kadar çabuk unutulması, o dönem Sovyetler'den duyulan derin korkunun etkisi ile mümkün kılınmıştır. Japonya veya başka bir yer kapitalizmin yasaları ölümcüldür ve Japon Bakan'ın altını çizdiği gibi bunu değiştirecek güç atom bombasından daha sarsıcı olacaktır.

Hamburg'da Mercan anması

Sermayenin eli kanlı katilleri tarafından 17 haziran 2005'te Mercan'da katledilen 17 devrimcinin anısına Hamburg'da bir anma etkinliği yapıldı. Anma Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao gibi komünist önderlerin fotoğraflarının sinevizyonda gösterilmesiyle başladı. Bu sırada Denizler'den Mahirlere, Yusuf'lar'dan Hüseyinler'e, İbolar'dan Mercanlar'a kadar katledilen devrimciler anısına, devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşu yapıldı.

17'ler adına bir arkadaş kısa bir metin okudu. Metinde özellikle MKP'nin geçmişin değerlendirmesini yaparak, hata ve zaafılarından arınarak bugüne geldiği belirtildi. Vartnik'ten Mercan'a harlanarak süren mücadelenin daha büyütüleceği vurgulandı. Konuşmanın sonunda kitle "Yaşasın halk savaşı!", "Yaşasın Maoist Komünist Partisi!" sloganlarını attı. İkinci bölümde etkinliğe gönderilen mesajlar okundu.

Yapılan konuşmanın ardından Grup Dağlara Ezgi sahneye çıktı. Marşlarını devrim şehitleri anısına seslendirdi. Daha sonra Avrupalı demokratik kurumlar adına bir metin okundu. Daha sonra bir arkadaş kavalla müzik ziyafeti sundu. Ardından Grup Cem sahne aldı. Türkü ve marşlarla etkinliğe renk kattı. Avrupa Demokratik Konfederasyonu'nun mesajından sonra "Mercan şehitleri ölümsüzdür!", "Kahrolsun faşist diktatörlük!" sloganları atıldı.

Devrimci bir atmosferde gerçekleşen etkinlik başarı geçti. Etkinliğe 100 kişi katıldı.

Hamburg Bir-Kar

Demiryolları'nda uyarı grevine devam

3 Temmuz sabahı Alman Demiryolları'nda sendikaların çağrısı üzerine uyarı grevleri başladı. Sendikalar yarın sabah uyarı grevlerini yaygınlaştırarak devam edeceklerini açıkladılar. Lokomotif ve tren sürücülerini için ayrı sözleşme talep ettiği için görüşmelere katılmayan Lokomotif sürücüler sendikası GDL Salı sabahı saat 05.00 ile 09.00 arasında Almanya genelinde iş bırakacaklarını açıkladı.

Transnet ve GDBA sendikaları da GDL'in yaptığı açıklamadan bağımsız olarak uyarı grevine devam çağrısı

yaptılar. Yarın sabah devam edecek olan uyarı grevi şehirlerarası yolcu ve yük taşıma ile sınırlı kalmayacak. GDL-Başkanı Manfred Schell'in yaptığı açıklamaya göre Almanya'nın Hamburg, Berlin, München, Stuttgart ve Frankfurt am Main kentlerindeki Tramvaylar da çalışmayacak. Manfred Schell yaptığı açıklamada "Sabah saat 06.00'dan itibaren hiçbir teker dönmeyecek" dedi.

GDBA sendikası ise uyarı grevine gün boyu eylemlerini yoğunlaştırarak ve yaygınlaştırarak devam edeceğini açıkladı.

Yurtdışında Sivas anmalarından...

Berlin

Berlin: “Sivas şehitleri ölümsüzdür!”

Sivas katliamını lanetlemek için Berlin’de Anadolu Alevileri Kültür Merkezi Cemevi ve demokratik kurumlar tarafından 1 Temmuz günü bir yürüyüş düzenlendi. BİR-KAR, ADHK, AGİF, PDD’nin içinde yer aldığı demokratik kitle kurumları olarak yürüyüşe “Sivası unutmadık!” ortak pankartıyla katıldık.

Düzenlenen yürüyüşe yaklaşık 1000 kişi katıldı. Yürüyüş Hermann Platz’da saat 14:00’te başladı. Kortejler oldukça canlıydı. Kitle sık sık “Sivas şehitleri ölümsüzdür!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganlarını coşkuyla attı.

Eylemin canlı geçmesinden rahatsız olan Cemevi’ne rağmen sloganlarımız hiç susmadı. Miting alanına gelindiğinde alternatif kürsümüzü kurarak 1 dakikalık saygı duruşu gerçekleştirdik. Ardından Almanya demokratik kitle kurumları merkezi olarak hazırladığımız ortak bildirimizi okuduk.

Yürüyüşte ortak bildiriye ve Binali Soydan’la dayanışmak amacıyla 3 Temmuz Çarşamba günü saat 12:00’de Berlin İçişleri Bakanlığı önünde yapılacak olan basın açıklaması metnini yaygınca dağıttık.

Bir-Kar/Berlin

Wuppertal’de Sivas anması

1 Temmuz günü Sivas katliamında yitirdiklerimizi anmak amacıyla Almanya’nın Wuppertal kentinde bir etkinlik gerçekleştirildik.

Wuppertal Alevi Kültür Merkezi ile

birlikte organize ettiğimiz etkinliğe yaklaşık 70 kişi katıldı. Etkinliğimizin tatil dönemine denk gelmesi, katılımı etkiledi.

“Sivas katliamını unutmayacağız!” şiarı ile düzenlediğimiz etkinliğimiz açılış konuşması ve emeğin kurtuluşu mücadelesinde ölümsüzlüğe ulaşan şehitlerimiz için saygı duruşuyla başladı.

Sivas katliamını anlatan sinevizyon gösteriminin ardından bir yoldaşımız, günün anlamına ilişkin bir konuşma yaptı. “Sahnedeki pankartta yeralan ‘Sivas katliamını unutmayacağız!’ sloganı yerinde bir slogandır. Nedir ki, bu sloganın içi boş bir söz kalıbı olmamalıdır. Bunun böyle olmamasının yegane göstergesi ise, bu katliamın sorumlularının, yalnızca katliamda tetikçilik yapan Ortaçağ kalıntısı karanlık-gerici güçler olmayıp, gerçekte ve esas olarak faşist sermaye devleti olduğunun bilinmesi ve kavranmasıdır. Gerçek de budur” dedi. Başta Alevi kökenli emekçiler olmak üzere tüm emekçileri Türkiye’de “laiklik-şeriatçılık” üzerinden sahnelenen orta oyununa gelmemesi uyarısı yaptı. “Pir Sultan’dan Madımak’a asanın da, yakanın da devlet olduğu hiç ama hiç unutulmamalıdır” dedi.

Daha sonra, sırasıyla, Güney Dergisi temsilcisi ile genç bir arkadaş kısa birer konuşma yaptılar. Genç arkadaşın dile getirdiği “bu katliamı en çok gençler unutmamalıdır” vurgusu özellikle dikkat çekti ve kitle tarafından alkışlandı. Bu arada, bir Alevi emekçisi katliamda yaşamını yitirenlerin anısına bir şiir okudu.

Etkinliğimiz İsmail Güzel’in ağırlıklı olarak Pir Sultan’dan derlediği birbirinden güzel türkülerle sona erdi.

Etkinlik sırasında ayrıca, iade istemi ile Köln’de tutuklanan Binali soydan ile ilgili bilgilendirme yapıldı. Soydan’la dayanışma çabalarına aktif biçimde destek olunması istendi.

Wuppertal Bir-Kar Kardeşlik Kurulup...

Tahran’a doğru marş

Mumia Abu-Jamal

Washington’un İran İslam Cumhuriyeti’ne karşı havadan yürüteceği savaş için hazırlıkları

Geçen aylarda ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney sırtarak ortalıkta dolaşırken insan kendisine, onun strateji uzmanları ile birlikte yine ne planlar yapmakta olduğu sorusunu kaçınılmaz olarak soruyor. Neo-conlar’ın yayın organlarında yazılanların satır aralarını okumasını bilenler İran İslam Cumhuriyeti’ne askeri müdahalenin artık “kaçınılmaz” olduğu yönündeki işaretleri bu yılın başından itibaren bulabilirdi. Irak’taki başarısızlıktan dolayı ikinci bir savaş olanaksız gibi görünüyorsa da gerek ABD’de, gerekse de İsrail’de askeri müdahale taraftarlarının sayısı giderek artmakta.

Bu göstergelerden biri Irak’taki ABD birliklerinin aylardır öncelikli hedefleri olan, ABD yönetimi ve Irak Başbakanı Nuri Al Maliki için artan bir tehlike oluşturan Muktada El Sadr’ın Şii Mehdi milislerini yok etme çabasıdır.

Mehdi milislerine yönelik yoğunlaştırılan saldırılar, ABD ordu yönetiminin “İran’a saldırı durumunda Irak topraklarında durumu kontrol altında tutabilecek miyiz” kaygısından dolayıdır. İngiltere’nin bu yılın başında nüfusun çoğunluğu Şiiler’den oluşan Basra kentinin çevresindeki birliklerini kısmi olarak geri çekmiş olması, Irak savaşı için ABD halkının Bush yönetimine verdiği destekten daha az desteğe sahip olan İngiliz hükümetinin yeni bir savaşa daha katılmak istemediğini göstermektedir. İngiltere’de savaşın sonuçlarının önceden tahmin edilemeyeceği bilinmektedir.

Otuz yılı aşkın bir zaman dilimi içerisinde İran, Iraklı Şiiler için güvenli bir yerdi. Onlar için İran yeni bir vatan değil ama Saddam rejiminin en karanlık dönemlerinde sığınacakları bir ülkeydi. Bugün birçok Iraklı Şii kendisini gerek tarihsel gerekse de dini bakımdan İran’a bağlı hissetmektedir. İran’a yönelik bir saldırı Iraklı Şiileri ABD ve müttefiklerine karşı başkaldırmalarını ve söndürülmesi o kadar kolay olmayacak bir yangına yol açacaktır.

ABD’nin İran’a karşı savaş başlatma niyetini gösteren başka kanıtlar da mevcuttur. Bizzat kendisi CİA ve ABD güvenlik konseyi için çalışmış gizli servis uzmanı Vincent Cannistraro Şubat ayında kamuoyu önünde ABD Savunma Bakanı Robert Gates inkar etse de İran’a yönelik askeri müdahale için hazırlıkların tüm hızıyla devam etmekte olduğunu açıkladı. ABD hava saldırısı için İran atom sanayi ve araştırma merkezlerinin de aralarında bulunduğu hedefler seçildi. Bu planlar son derece geliştirilmiş durumda. Hava saldırısını gerçekleştirecek birlikler yerlerine yerleştirildi. Cannistraro bu adımları son derece tehlikeli olarak tanımladı.

Bu savaş havadan yürütülecek. İran ordusuna karşı doğrudan karadan savaşmak ABD ordusu için ağır kayıp vermek demektir ki, bunu da “ülkedeki cephe gerisine” anlatmak imkansız. İsrail’in Lübnan’a saldırdığı gibi havadan saldırmak kendi kuvvetleri için nispeten zararsızdır. Sonuç ise şöyledir: ABD yönetimi İran’a karşı hava saldırıları için cephe gerisini (Irak kastedilmekte Ç.N.) garantiye alabilmesi için Mehdi-Milisleri ve Irak direnişine karşı yetecek kadar kara birlikleri ülkeye (Irak’a) göndermeli. Son dönemler Irak’taki askeri hareketlilik İran’la birleşme ihtimali olan güçlere karşı saldırı savaşıdır.

Biz yakında duyacağımız argümanları zaten şimdiden biliyoruz. Irak savaşı öncesi George W. Bush ve sözcüleri sözkonusu olan “savaş” değil, sadece “cerrahi” müdahaledir yönünde döne döne kamuoyuna açıklamalar yaptılar. Richard Nixon, Ronald Reagan ve George W. Bush gibi politikacılar Başkanlık dönemleri boyunca ABD toplumundaki kökleşmiş savaş heveslerini kıskırtmayı ve kendi politik otoritelerini sağlamlaştırmayı ve hatta bundan dolayı alkışlanmayı çok iyi becerdiler. Bugün ABD halkının %70’i Irak savaşına karşıdır. Bundan dört yıl önce %80’i Bush ve hempalarının politikalarını desteklemekteydi. Bu şimdi insana sanki 30 yıl önceymiş gibi geliyor. Belki, Pentagon ve Beyaz Saray’daki strateji uzmanları tam da bundan dolayı “ya şimdi, ya da hiç” diyorlardır.

Çeviri: J. Özgür

(Almanca Junge Welt gazetesinin 30 Haziran-1 Temmuz tarihli sayısından alınmıştır...)

Avrupa'nın tüm ülkelerindeki ilerici kişi, kurum ve kuruluşlara!

Binali Soydan: Kısa bir özgeçmiş

Binali Soydan ile ilgili dayanışma kampanyası başlatmamızla birlikte, pek çok kişi ve kurumdan, Soydan ile ilgili somut ve nispeten ayrıntılı bilgi vermemiz istendi. "Binali Soydan: Kısa özgeçmiş" başlıklı yazı bu amaçla kaleme alınmıştır, yayınlıyoruz...

1- Binali Soydan, 05.02.1972 tarihinde, Elazığ/Karakoçan'da doğmuştur. Elazığ bir Kürt kentidir. Binali Soydan, Kürt ve Alevi kökenli emekçi bir ailenin çocuğudur. Doğum yeri olan Karakoçan, resmîyetle Elazığ iline bağlı olsa da, fiilen ve esas olarak, yine rejim muhalifi kimliği ile ünlü bir Kürt kenti olan Dersim ili ile ilişkilidir.

2- Türkiye'de, yalnızca Kürt ve Alevi olmak dahi, baskı altına alınmak ve takibata uğramak için yeterli bir sebeptir. O kadar ki, Türk rejimi, istisnasız tüm Kürtler'i ve Aleviler'i kendisi için potansiyel bir tehlike olarak görmektedir. Bu nedenle de, deyim uygunsu onları daha baştan "gözetim altında tutmakta"dır. Türkiye'de, neredeyse Tüm Kürtler ve Aleviler kesintisiz ve sistematik bir biçimde acımasız bir baskı altında tutulmaktadır. Binali Soydan gibi, bir de devrimci iseniz eğer, gözaltı, işkence ve son derece ağır koşullarda yıllarca cezaevlerine kapatılmak, haliyle kaçınılmaz hale gelir.

Nitekim Binali Soydan'ın yaşamı da neredeyse, işte bu tür uygulamalara maruz kalmakla geçmiştir.

3- Binali Soydan bir devrimcidir. O, toplumsal ve siyasal sorunlara karşı duyarlı biridir. Nitekim çok genç yaşta iken politik aktivitelerde bulunmuş, bu nedenle de, pek çok kez polis takibatına uğramış, birçok defa gözaltına alınmıştır. En son olarak, 1998 yılında gözaltına alınmış, bu kez daha ağır biçimde işkence görmüş, üç ay da cezaevinde tutuklu kalmıştır.

Binali Soydan, cezaevinden çıktıktan sonra da rahat bırakılmamış, kendisine dönük polis takibatı devam etmiştir. Sık sık keyfi nedenlerle gözaltına alınmış, baskı görmüştür. Sonuçta yurt dışında yaşamaya mahkum edilen her Türkiyeli rejim muhalifi gibi, o da, yurtdışına çıkmak ve burada yaşamak zorunda bırakılmıştır. Yani, Binali Soydan, Almanya'ya, tümüyle politik nedenlerle ve bir zorunluluk sonucu gelmiştir.

4- Türk devleti, Binali Soydan'ı (Avukatının verdiği bilgilere ve iade dosyasındaki yazılı iddialara göre) sözde, Türkiye'deyken gerçekleştirdiği terörist eylemleri nedeniyle istemektedir.

Türk devleti, Türkiye'de, işçi, emekçi, aydın, Kürt, Alevi vb. tüm rejim muhaliflerini terörist görmektedir. En küçük bir hak arama eylemini dahi, terör olarak değerlendirmektedir. Türk devletinin, düşünce özgürlüğü başta olmak üzere, demokrasi ve insan haklarına ilişkin tüm sözleri ise aşağılık bir yalandan ibarettir. Herşey bir yana, Kürtler'in varlığından söz ettiği ve Ermeni soykırımının bir gerçek olduğunu dile getirdiği için, Nobel ödülü almış bir aydın olan Orhan Pamuk'u bile yurt dışında yaşamak zorunda bırakmıştır.

Türk devleti insan hakları ihlalinde dünyada en ön sıralarda yer almaktadır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde en çok yargılanan ülkelerin de başını

çekmektedir. Bu nedenle pek çok davadan mahkum olmuş ve hala bunun utancını taşımaktadır.

Sonuç olarak, Türk devletinin, Binali Soydan hakkındaki tüm iddiaları asılsız, haksız, keyfi iddialardır ve tümüyle birer suçlama niteliği taşımaktadır.

5- Binali Soydan, yurt dışına çıktıktan sonra da, aktif siyasal yaşamın içinde olmuştur. Türkiye ve Almanya-Avrupa eksenli ilerici ve devrimci tüm demokratik-siyasi çalışma ve eylemlerin içinde bulunmuştur. O, **BİR-KAR (İşçilerin Birliği-Halkların Kardeşliği Platformu)**'nin aktif bir üyesidir. *Bir-Kar*, başta Almanya olmak üzere, Avrupa'nın hemen tüm ülkelerinde faaliyet yürütmektedir. Çok özet olarak, *Bir-Kar*, faaliyet yürüttüğü ülkelerdeki sorunları kendi sorunları olarak görmekte ve çözümü için ortaya konan çabalara katkı sunmayı, buralardaki ilerici ve devrimci güçlerle aktif enternasyonal bir dayanışma içinde olmayı esas alan bir anlayışı savunmaktadır. Somut olarak, *Bir-Kar*, işsizliğe, hak gasplarına, eğitimsizliğe, konutsuzluğa, doğanın tahribatına, ırkçılık ve yabancı düşmanlığına, yıllar sonra insanlık için yeniden bir tehlike haline gelen faşizme (ve Neo-Nazi çetelerine), dünya halklarına büyük acılar yaşatan emperyalist saldırganlık ve savaşa, kapitalist sistemin kadın ve çocuk bedenini bir meta olarak pazarlamasına, geleceğimiz olan gençliğin, tam bir geleceksizliğe mahkum edilip, uyuşturucu ve fuhuş sektöründe tüketilmesine karşı çalışmalar yapan, organizasyonlar gerçekleştiren, benzer çabalara katkı sunan politik bir platformdur.

Bir-Kar, kendisine, bütün uluslardan işçilerin birliğini ve halkların kardeşliğini temel şiar olarak belirlemiştir. Böylece daha güçlü olunacağı düşüncesindedir. Enternasyonalizm onun öncelikli ilkeleri arasındadır.

6- Basını ve kamuoyunu bilgilendirmeye dönük bildiri ve açıklamalar, Yabancılar Dairesi ve TC Konsoloslukları ve Binali Soydan'ın halihazırda tutuklu bulunduğu Köln-Ossendorf Cezaevi önünde bir basın toplantısı yapılmış, Binali Soydan'ın serbest

bırakılmasını talep etmek amaçlı imza kampanyası, NRW İçişleri Bakanlığı'na Binali Soydan'ın serbest bırakılması amacıyla protesto faksları göndermek, yerli ilerici ve demokrat kişi-kurum ve kuruluşların desteğini almak amaçlı faaliyetler, bugüne kadarki başlıca çalışmalarımız oldu.

Önümüzdeki günlerde ise yeni gelişmeleri de içeren yeni basın açıklamaları, kamuoyunu bilgilendirme amacıyla her yerde standlar açmak, toplanan imza metinlerini eyalet içişleri bakanlığına postalamak, ilticacılar sorunu, yeni göç yasası ve iade istemleri konusunda uzman kişilerin çağrılacağı bilgilendirme toplantıları düzenlemek, başta Uluslararası Af Örgütü olmak üzere uluslararası insan hakları kuruluşlarına ve tüm ilerici ve demokratik kurum ve kuruluşlara, konuya ilişkin dosyalar hazırlayıp vermek ve nihayet sorunu parlamentoya taşımak gibi çalışmalar yapacağız. Tüm bu çalışmalarda sizlerin katkılarını şiddetli bir ihtiyaç duyacağımız ve katkılarınızı beklediğimiz açıktır.

7- Binali Soydan 19 Haziran 2007 tarihinde, biten oturumunu uzatmak üzere, Köln'ün Kalk semtinde bulunan Merkezi Yabancılar Dairesi'ne gitmiş, burada gayri insani bir manzara ile karşı karşıya kalmıştır. O, oturum süresinin uzatılmasını beklerken, iki görevli memurun zile basmasıyla polisler içeri girmiş, Binali Soydan kelepçelenerek gözaltına alınmıştır. Kendisinin verdiği bilgilere göre, nöbetçi bir mahkemeye çıkartılmış, Türk devletinin iade istemi ve Alman yüksek mahkemesinin bu iade istemini gözeterek aldığı bir karar üzerine tutuklandığı kendisine bildirilmiştir. Ardından Köln-Ossendorf Cezaevi'ne konulmuştur.

8- Binali Soydan hala bu cezaevinde yatmaktadır. Tutuklu statüsünde olduğu gerekçesiyle pek çok haktan yoksun koşullarda yaşamak zorunda bırakılmıştır. Binali Soydan herşeyden önce politik bir tutsaktır ve bu kimliğine uygun olan koşullarda yaşamak istemesi onun en doğal ve meşru hakkıdır ve bunu beklemektedir.

Binali Soydan'ın iadesi durumunda karşılaçağı akıbeti tahmin etmek zor değildir. O halen haftalık siyasi bir yayın organı olan *Kızıl Bayrak* gazetesine yazı yazmaktan da yargılanmaktadır. Türkiye'deki avukatının verdiği bilgilere göre, halihazırda yargılandığı pek çok davadan ceza alması muhtemeldir. Dolayısıyla iadesi durumunda, bir kez daha işkencelerden geçirileceği ve adına F tipi denilen tabutluklara konacağı kesindir.

Bu nedenlerden dolayı, Binali Soydan derhal serbest bırakılmalı, politik iltica talebi kabul edilerek, süresiz oturum hakkı verilmelidir.

Tüm ilerici kişi, kurum ve kuruluşları, aşağıda vereceğimiz adres aracılığıyla Binali Soydan ile mektuplaşmaya, dayanışma kartları, kitap ve yayın göndererek dayanışmada bulunmaya çağırıyoruz.

Dost ve dayanışmacı duygularımızla...

Adres: Binali Soydan

Köln-Ossendorf Cezaevi

Rochusstr. 350 50827 Köln

BİR-KAR

(İşçilerin Birliği-Halkların Kardeşliği Platformu)

e-mail: birkar_koeln@hotmail.de

Binali Soydan'la dayanışma eylemlerinden....

Berlin: Binali Soydan'a özgürlük!

Alman devleti tarafından tutuklanan Binali Soydan'ın serbest bırakılması için 4 Temmuz günü Berlin İşçileri Bakanlığı önünde BİR-KAR, AGIF, PDD, ADHK olarak, ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdik.

Gerçekleştirdiğimiz basın açıklamasının ön çalışmaları çerçevesinde birçok yerli kuruma ulaştık. E-mail'ler üzerinden binlerce kişiyi haberdar ettik. Yanısıra 2 Temmuz yürüyüşünde basın açıklamasına çağrı metnini yaygınca dağıttık.

Almanca ve Türkçe yazılı "Binali Soydan'a özgürlük!" pankartımızı açarak çıkardığımız metni okuduk. "Binali Soydan'a özgürlük!", "Tüm politik tutsaklara özgürlük!" sloganlarımızı haykırdık. Yaklaşık bir saat süren protestomuzu yağın yağmur olumsuz etkiledi.

Protestolarımızı bölgemizde devam ettireceğiz. Binali Soydan yalnız değildir.

Bir-Kar Berlin

Paris'te Soydan için eylem

Almanya'da oturumunu uzatmak için gittiği yabancılar bürosunda tutuklanan Binali Soydan'la dayanışmak ve Türk devletinin iade istemini protesto etmek için 1 Temmuz günü Paris'te ortak bir eylem gerçekleştirildi. Kızıl Bayrak, Atılım, Devrimci Demokrasi, İşçi Köylü ve Yürüyüş dergileri okurları olarak ortak bir basın açıklaması ve eylem kararı aldık.

Paris'te Türkiyeliler'in işyerlerinin bulunduğu Stg Saint Denis Mahallesi'nde 30 Haziran günü gerçekleşen eyleme 70 kişi katıldı. Alanda Türkçe ve Fransızca "Binali Soydan'a özgürlük!" yazılı dövizler taşındı, bildiriler dağıtıldı. Dağıtılan bildiriler alanda okundu. Bildiride, ilerici, devrimci ve demokrat kişilere yönelik saldırı olan iadeler teşhir edildi. Binali Soydan'ın bir devrimci olduğu vurgulandı. Soydan'ın serbest bırakılması talebiyle yapılan eylemlere katılma çağrısı yapıldı. Türkçe ve Fransızca sloganların ardından eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak/Paris

Basel: "Soydan'la dayanışmaya!"

Alman devleti tarafından tutuklanan devrimci Binali Soydan'ın serbest bırakılması talebiyle 30 Haziran günü Basel'de Clara Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdik. Eylem öncesinde, tutuklama kararını protesto eden açıklama metinlerini dünya ölçeğinde kuruluşlara Amnesty International'a, Birleşmiş Milletler'in ilgili kuruluşlarına, insan hakları örgütlerine, ilerici parti ve sendikalara yüzlerce e-mail olarak gönderdik. İsviçre'de konuyla ilgilenen ve destekleyeceklerini söyleyen Parlamentodaki BASTA ve SP ile konu hakkında görüştük. Ayrıca İsviçre UNIA Sendikası ile görüşmeler yaptık. Bu kurum ve kuruluşlar konuyla ilgilenenlerini ve protesto faksları

göndereceklerini söylediler.

Basel Clara Meydanı'nda yaptığımız gösteriye 30 kişi katıldı. Dost kurumlar İGİF ve İTİF eyleme katılarak destek sundular. Etkinliklerimiz Binali Soydan serbest bırakılana kadar sürecek. Önümüzdeki günlerde İsviçre'nin başkenti Bern'de 5 temmuz Perşembe günü Alman Başkonsolosluğu önünde bir eylem daha düzenleyeceğiz. Tüm dostlarımızı gösteriye katılmaya ve bize destek vermeye çağırıyoruz.

Bir-Kar Basel

Köln: Binali Soydan serbest bırakılsın!

Faşist sermaye devletinin iade istemi ve Alman Yüksek Mahkemesi'nin bu istemi onaylaması sonucu, 19 Haziran'da tutuklanan Binali Soydan'ın, derhal serbest bırakılması amacıyla, şu an tutuklu olarak bulunduğu Köln-Ossendorf cezaevi önünde 30 Haziran günü yeni bir basın açıklaması yapıldı.

Köln Bir-Kar'ın organize ettiği eylem, Bir-Kar temsilcisinin, Binali Soydan'nın durumu ile ilgili kısa

bir bilgilendirme yapmasıyla başladı. Ardından, Türkiyeli demokratik kurumların Türkçe ve Almanca olarak hazırladıkları ortak açıklama metni okundu. Sık sık, "Binali Soydan'a özgürlük!", "Binali Soydan derhal serbest bırakılsın!" ve "Tüm politik tutsaklara özgürlük!" sloganları atıldı. Bu arada yoldan geçenlere konu ile ilgili basın bildirileri dağıtıldı.

Bir-Kar temsilcisi yeniden söz alarak, Binali Soydan'ın şahsında yaşanan saldırıyı bundan böyle yenilerinin izleyeceğine dikkat çekti, eylemli sürecin devamlılığının önemini vurguladı. Bir-Kar temsilcisi, sözlerini "Politik iltica hakkı, geçmişten günümüze, ilerici ve devrimci güçlerin uluslararası düzeyde verdikleri mücadelelerle kazanılmış meşru bir haktır. Bu hakkımız sermayenin faşist devleti ve Alman devletinin, ortaklaşa korsanca saldırıları ile gasp edilmeye çalışılıyor, buna izin vermeyelim, dayanışmayı daha da artıralım." diyerek bitirdi.

ATİK, Yaşanacak Dünya, Anadolu Fedarasyonu ve Almanya'dan MLPD'nin destekçi olarak katıldığı eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı. Eylem çekilen halaylarla son buldu.

Köln Bir-Kar çalışanları

Yaşasın halkların kardeşliği!

30 Haziran Cumartesi günü saat 13.00'te Taksim Tramvay durağında Genelkurmayın son açıklamalarını hedef alan bir basın açıklaması gerçekleştirildi. "Kışkırtmalara, provokasyonlara, linçlere, katliamlara son! Yaşasın Kürt ve Türk halklarının birleşik mücadelesi" pankartının açıldığı açıklamada "Baskılar bizi yıldıramaz", "Yaşasın halkların kardeşliği" "Yaşasın Kürt ve Türk halklarının birleşik mücadelesi" dövizleri taşındı.

"Yaşasın halkların kardeşliği" ve "Biji bratiya gelan" sloganlarıyla başlayan açıklamada ilk önce bir konuşma yapıldı. Genelkurmayın yeni bir muhtıra niteliğindeki son açıklamaları üzerine biraraya gelindiğinin belirtildiği konuşmada, "Ancak geline yerde polis yetkisinin genişletilmesinin sonucu artan baskının kendisine de değinmek kaçınılmaz" dendi. DHP'lilerin Ankara'da ev baskınlarıyla göz altına alınmaları ve 6'sının tutuklanmasına değinilen konuşmada bu uygulamaların Genelkurmayın açıklamasıyla

bağımsız olmadığı belirtildi.

Konuşmanın ardından basın açıklamasına geçildi. Ali Ekşi tarafından sözlü yapılan açıklamada Genelkurmayın açıklamaları ile seçim süreci arasındaki bağ vurgulandı ve Kürt halkına özgürlük talebinin yükseltilmesi gerektiği ifade edildi.

BDSP, DHP, EHP, ESP, Odak, ÖMP, HÖC, Partizan, HKM, PDD ve Devrimci Hareket'in örgütlediği eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı. Eylem "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları ile bitirildi.

Eylemin sona ermesinin ardından Ali Ekşi İzmir 7. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılandığı bir dava gerekçe gösterilerek gözaltına alındı. Ali Ekşi beraat ettiğini belirtmesine, beraat kararının teyidinin yapılmasına olanak bulunmasına ve avukatların müdahalesine karşın polislerin keyfi tutumu sürdü ve gözaltına alındı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Bir kez daha TC’nin Güney Kürdistan operasyonu üzerine...

M. Can Yüce

Genelkurmay Başkanı, bir kez daha Güney Kürdistan’a operasyon yapmanın gerekli ve yararlı olduğunu söyledi. Aynı konuşmasında bir tek operasyonla PKK sorununun çözülemeyeceğini, ama kendisine darbe vurulacağını belirtti. Dışişleri Bakanı, Güney operasyonu için her türlü askeri hazırlığın tamam olduğunu vurguladı. TC Başbakanı da daha önce söylediklerinin tersine bunları doğrulayan ve destekleyen sözler söyledi. Güney operasyonu tartışmaları Genelkurmay ile hükümet arasında sıklaşan diyalog sonrasında yeniden alevlendi. Bu tartışmanın sürekli canlı tutulması ve pratikte askeri yığınak ve hazırlıkların yapılması boşuna değil, salt bir iç politika manevrası veya Güney ve Irak’a ilişkin dış politika aracı olarak değerlendirilmemelidir. Güney operasyonu bağlamında yapılan askeri hazırlıklar, sürdürülen diplomatik çabalar ve yürütülen psikolojik savaşın kısa ve uzun vadeli hedefleri olduğu çok açık...

ABD emperyalizminin genel işgali ve denetimi altındaki Irak’a ve Güneye operasyon yapmanın zorlukları biliniyor ve bu, sürekli tekrarlanıyor. Yine Güney Kürdistan yönetimi de böyle bir işgal hareketine karşı olduğunu ve buna karşı direneceğini açıkça vurgulamıştır. Bu iki etken TC açısından çok önemli engeller olarak durmaktadır. Avrupa Birliği de Güney’e yapılacak bir operasyona karşı olduğunu vurgulamıştır. Bunlar biliniyor, ama bunlara rağmen Türk Genelkurmayı ısrarla bir askeri operasyonun gerekli ve yararlı olduğundan söz etmektedir. Pratikte de sınıra ağır silahlarla donanımlı, en vurucu ve eğitilmiş askeri birlikler yığılmaktadır. Bütün bunların bir blöf olduğu, kimi iç ve dış politika hesaplarından kaynaklandığı söylenebilir mi?

Kuşkusuz hayır. TC ve onun esas iktidar odağı, Güney Kürdistan’ın mevcut varlığından son derece rahatsız olmakta ve bu rahatsızlığını da her defasında tekrarlamaktan geri durmamaktadır. Güneydeki devletleşme süreci TC tarafından stratejik bir tehdit ve yakın tehlike olarak algılanmaktadır. Güneydeki devletleşmenin oturmasını, uluslararası zeminde kabul görmesini, bu yılın sonlarına doğru yapılacak referandumla Kerkük’ün Kürdistan’a resmen bağlanması sürecinin kazasız sonuçlanmasını TC, neredeyse yaşamsal bir sorun olarak görmektedir. Resmi çizgi açısından bu algılamının kendi içinde bir mantığı olduğu açıktır. Yani inkâr, yok sayma ve imha etme üzerine oturtulan Kürt ve Kürdistan politikası, Güney Kürdistan’daki devletleşme ile yırtılmaktadır. Bu, Kuzey’deki inkâr ve imha sisteminin salt bu nedenle de olsa tutmayacağını göstermektedir. Kaldı ki sorun salt bu değil. İmralı tasfiyeciliğine rağmen Kuzey’deki Kürt dinamiği varlığını ve canlılığını sürdürmektedir. Bu ikisinin karşılıklı etkileşimi, TC’nin korkularını somut güncel olgulara oturtmaktadır.

Peki, stratejik tehdit ve tehlike olarak algıladığı Güney Kürdistan gerçeğini, TC’nin, yakın gelecekte ve mevcut Ortadoğu denklemine, özellikle ABD’ye rağmen, ortadan kaldırma olanağı var mı?

Çok zor, ama bunu sonuna kadar zorlamak istediğini, bütün çabasının da bu hedefe dönük olduğunu vurgulamak durumundayız. Yürütülen psikolojik savaşta hedeflenen salt PKK ve Güney’deki varlığı değildir. Güney Kürdistan, Kerkük, Güney Kürdistan yönetiminde yer alan partiler ve liderleri, politik ve psikolojik savaşın hedefleridir... Irak’taki dengeler,

ABD’nin mevcut Irak politikası ve genelde Ortadoğu stratejisi değişmeden TC’nin Güney’e işgal ve Güney Kürdistan’ın varlığına son verme amacıyla girmesi, girse dahi başarı şansı son derece zayıftır. Hatta bunun sonun başlangıcı olduğunu telaffuz edenler de az değil... Bunu kendileri de biliyor, en azından tahmin ediyorlar. Ama buna rağmen “böyle bir operasyonda başarılı oluruz” demekten de geri durmuyorlar... Bu, büyük bir paradoks... “Çözümü” de kendileri açısından karmaşık ve sayısız zorlukla örülüdür.

Uzun vadede Irak ve Ortadoğu dengelerinin değişebileceğini, ABD’nin bu süreçten yenilgiyle çıkabileceğini ve kendi tezlerine yakınlaşmak durumunda kalabileceğini var sayarak Güneyi işgal seçeneğini hep el altında ve pratik olarak hazır tutmak istiyorlar. Yine ABD’nin olası İran ve Suriye müdahalelerinin ortaya çıkarabileceği yeni gelişmeler karşısında hazırlıksız yakalanmak istemiyorlar. Bu olasılıklara ve sonuçlarına doğrudan müdahale etme seçeneğini elde tutmak istiyorlar. Bunlar stratejik değerlendirmelerin askeri cepheye ve hazırlıklarına yansıyan yönleridir...

Ama öte yandan kısa ve güncel planda beklentileri var, ulaşmak istedikleri hedefler var. Askeri operasyon tehdidiyle Güneyi baskı altında tutmak, Güney ile bağlantılı gelişmeleri etkilemek ve aleyhindeki sonuçları sınırlandırmak istedikleri çok açık... Baskı altına alınmış bir Güney Kürdistan’ın Kerkük başta olmak üzere daha birçok önemli konuda geri adım atabileceğini hesaplıyorlar. Aynı durumun ABD ve diğerleri için de geçerli olabileceğini düşünüyorlar. Böylece Irak ve Güney Kürdistan politikasında daha etkin ve söz sahibi bir taraf konumunu yakalamak istedikleri çok açık... Bu, kısa vadede varmak istedikleri bir hedeftir.

Bununla birlikte ve bağlantılı olarak, içte baskı ve şiddeti daha da tırmandırma, Kürdistan eksensiz gelişmeleri kontrol altında tutma hedefleri de var... Öteden beri sürmekte olan “iç iktidar” çekişmesinde

politik ve psikolojik üstünlüğü elde tutma hedefini gözardı etmemek gerekiyor. Zaten bu alanda da önemli bir mesafe kaydettiler. Kürdistan’ın birkaç ilini “Güvenlik Bölgesi” ilan ettiler. Polisin yetkilerini arttıran yasayı meclisten geçirdiler. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ilk raundu kazandılar; politik ve psikolojik gerçek iktidar odağı olduğunu iç ve dış güçlere göstermeyi başardılar...

İzlenen bu politikada, politik bir program ve askeri stratejiden yoksun olan, tek derdi kendisini devlete kabul ettirmek olan İmralı eksensiz çizgi ve çatışmaların çok önemli bir bahane ve zemin sunduğunu bir kez daha vurgulamak gerekiyor.

Kuzeydeki gelişmeleri kontrol altında tutmanın bir yolu olarak yukarda kısaca niteliğini vurguladığımız çatışmaların yaratılan yanılsamalı durumun sürmesini derinleştirdiği diğer bir gerçektir. Yaratılan yanılsama şu: “Haklarımızı kazanmak için savaşıyoruz!” Bu, aynı zamanda İmralı tasfiyeciliğinin yarattığı bilinç katliamı sürecinin başka bir yönüyle derinleşmesi sonucunu doğuruyor...

Ama öte yandan İmralı Partisi’nin gelişmelerin peşinden sürüklendiğini de kaydetmek gerekiyor. Bu, “dışarıdakilerin” İmralı’dan görece bağımsızlaşması veya inisiyatif kazanması gibi bir görüntü verse de bu görüntü yanıltıcı olmamalıdır. Yanıltmaya neden olan genel olarak bazı gelişmelerin İmralı Partisi’ni aştığı, gelişmelerin ardında sürüklenmenin önemli bir etken olarak ortaya çıktığı söylenebilir. Bağımsız bir politik program ve askeri bir stratejiden yoksunluğun bundan başka bir sonuç doğurması da mümkün değildir.

Kısacası Kuzey’in handikabı İmralı tasfiyeciliğinin denetimi ile buna karşı politik bir seçeneğin olmaması paradokstur! Yoksa gelişmelerin yönü ve sonuçları başka türlü olabilirdi... Bu durum önümüzdeki süreçte daha net ortaya çıkacaktır...

2 Temmuz 2007

Diyarbakır’da zorunlu göç!

Kürdistan’da seçime gidilirken ayak oyunları devam ediyor. Birleşik oy pusulasının icat edilmesi yetmeyince, seçmenler göç ettirmeye başladı. Zorunlu göçe alışık olan Kürtler karşılaştıkları olay karşısında şaşkına döndüler. Kürt seçmenler zaten resmi olarak göç ettirildiklerini seçim vesilesiyle öğrenmiş oldular. İşte burjuvazinin bir seçim oyunu daha ortaya çıktı.

Diyarbakır’da, aralarında muhtarların da bulunduğu binlerce kişinin oy kullanacakları adres, ikamet ettikleri bölgenin dışında çıktı. Bu seçmenlerden bazılarının, hiç görmediği illerde oy kullanması gerekecek. Örneğin, hayatı boyunca Diyarbakır’dan başka bir yerde yaşamamış olan Hanife Salman’ın seçmen kağıdında, İstanbul Mustafa Kemal Mahallesi’ndeki Necatibey İlköğretim Okulu’nda, 1379 no’lu sandıkta oy kullanacağı belirtildi.

Ofis Kooperatifler Mahallesi muhtarı Abdulkadir Aydın, yapılan hatalardan dolayı kendisinin ve eşinin oylarının mükerrer olarak görüldüğünü belirtti. 27 bin seçmeni bulunan Ofis semtinde, seçmen bilgi kağıtlarındaki tahrifatlar nedeniyle 2 bin 800 kişinin oy kullanamayacağını belirttiğini kaydeden Aydın, geçen seçimlerde bilgi kağıtlarının dağıtımında sorun yaşanmadığını bildirdi. Aydın

şunları söyledi:

“Birçok seçmen kâğıdında bina adı yok, bina olsa bile o isme ait kimse ikamet etmiyor. Ben ve eşimin bile oyu mükerrer çıktı. 5-6 yıl önce evini başka yere taşıyan vatandaşlarımızın isimleri bu seçimde çıktı. Semtimde ikamet eden bazı vatandaşların oy kullanma adresi de merkeze bağlı köylere çıktı. Geçmiş dönemlerde postayla evlere gönderilen seçmen kâğıtları bu yıl bize verildi ancak biz dağıtmıyoruz. 27 bin seçmene nasıl tek tek ulaşabiliriz. Bunu düşünen yok. Seçmen kâğıtlarının bir kısmını zabıtabaya verdik, onlar dağıtımında yardımcı oluyor.”

Huzurevleri Mahallesi muhtar yardımcısı Şaban Bingöl, iki dönemdir Diyarbakır’da oy kullanan vatandaşların başka illerdeki sandıklarda kayıtlı görüldüğüne dikkat çekerek, şöyle dedi:

“Mahalle muhtarımız, ömründe görmediği bir köyde oy kullanacak. Bu işin bilinçli yapıldığını düşünüyoruz. Anlam veremiyorum. Benim mahalleimde oturan birçok vatandaş il dışına verilmiş. Ömründe Ankara’ya gitmeyen bir vatandaşımıza oy yeri Ankara geldi. Hayretler içindeyiz. Liste ilk asıldığı sırada ismi görünen bazı vatandaşlarımızın ikinci kez asılan listede ismi yok. 26 bin 500 seçmen var ama büyük çoğunluğu karışık.”

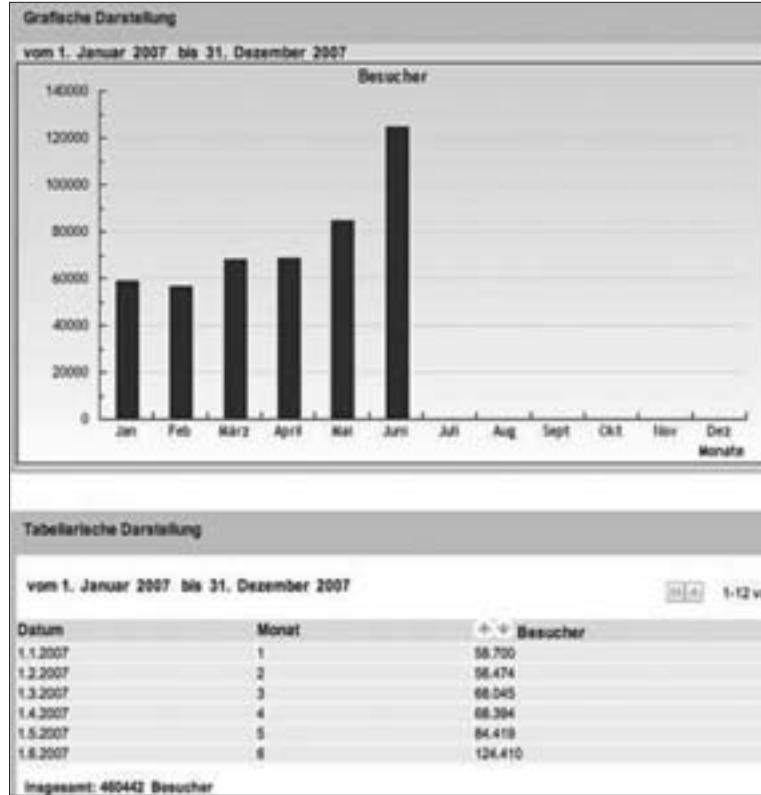
Kızıl Bayrak sitesi Haziran ayı rakamları...

Sitemizin aylık izlenme rakamlarını, öteki aylarla karşılaştırmaları da içerecek biçimde, okurlarımıza sunmayı sürdürüyoruz...

Sitemizin izlenmesinde gerek ziyaretçi sayısında ve gerekse bakılan sayfa sayısında belirgin bir artış var, geride bıraktığımız ay içerisinde. **Mayıs** ayının aylık toplam ziyaretçi sayısı **84.419** iken, bu sayı **Haziran** ayında **124.409**'a ulaşmış durumda. Buna göre **Mayıs** ayında **2.723** olan günlük ortalama ziyaretçi sayısı, **Haziran** ayında **4.147** kişi olarak gerçekleşti.

Haziran ayında bakılan sayfa sayısında da bir önceki aya göre belli bir artış var. **Haziran** ayında, aylık toplam bakılan sayfa sayısı **513.870** oldu. Bu rakam **Mayıs** ayında **456.336** idi. Buna göre, **Mayıs** ayında günlük ortalama bakılan sayfa sayısı **14.721** iken, bu sayı **Haziran** ayında günlük ortalama olarak **17.125**'e yükseldi.

Bu bilgilerin ardından Haziran ayına ilişkin tabloların sunuşuna geçiyoruz. Bu tabloların sunuşunu her zamanki gibi tüm bir yayın dönemimize ilişkin tabloların karşılaştırmalı sunumu izleyecek.

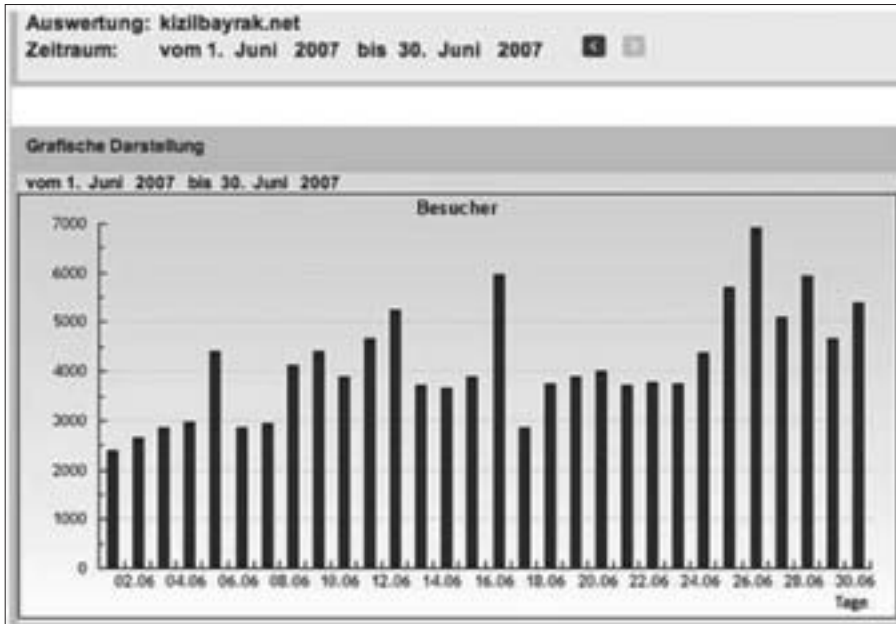
Bir yıllık (Haz. 2006-Haz. 2007) toplu sonuçlar (Günlük ortalama)

Aylar	Ziyaretçi	Bakılan sayfa
Haziran (7-30 Haz.):	750	10.860
Temmuz (2006):	710	8.500
Ağustos:	770	9.500
Eylül:	1.000	12.700
Ekim:	1.200	11.500
Kasım:	1.588	21.000
Aralık:	1.827	16.200
Ocak (2007):	1.894	12.650
Şubat (2007):	2.017	11.100
Mart (2007):	2.195	14.640
Nisan (2007):	2.380	12.400
Mayıs (2007):	2.723	14.721
Haziran (2007):	4.147	17.125

Bir yıllık (Haz. 2006-Haz. 2007) ziyaretçi ve bakılan sayfa tablosu (günlük ortalama)

Aylar	Ziyaretçi	Bakılan sayfa
Haziran (7-30 Haz.):	17.212	227.306
Temmuz:	22.011	262.639
Ağustos:	23.833	294.809
Eylül:	30.180	386.348
Ekim:	36.909	356.804
Kasım:	47.646	421.644
Aralık:	56.821	501.213
Ocak (2007):	58.700	383.666
Şubat (2007):	56.474	318.548
Mart (2007):	68.045	453.843
Nisan (2007):	68.394	372.031
Mayıs (2007):	84.419	456.336
Haziran (2007):	124.409	513.870

Haziran (2007) ayı günlük ziyaretçi tablosu (Grafik olarak):

Haziran (2007) ayı günlük ziyaretçi tablosu (Rakam olarak):

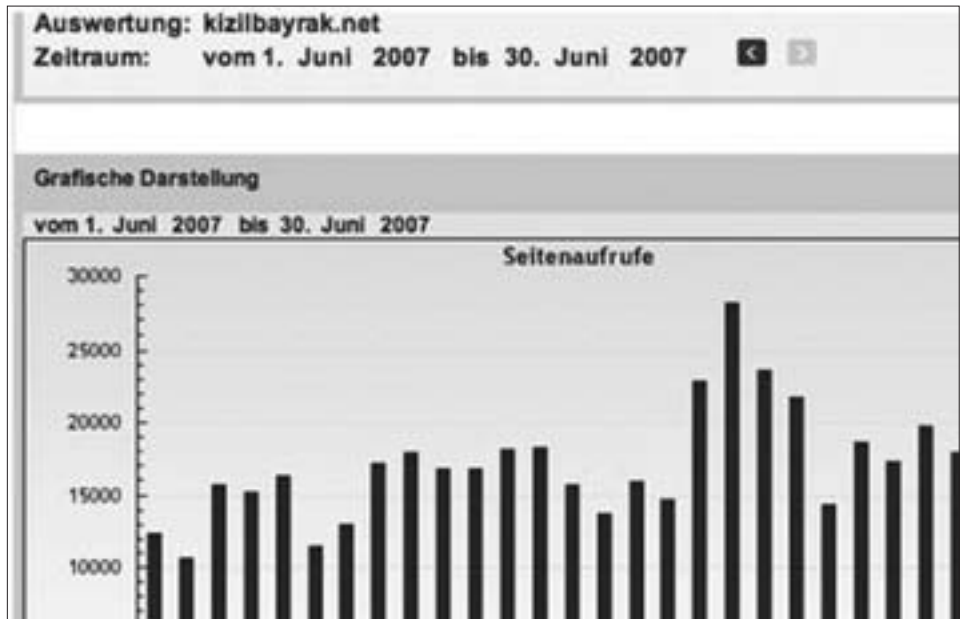
Tabellarische Darstellung

vom 1. Juni 2007 bis 30. Juni 2007

Datum	KW	Tag	Besucher
1.6.2007	22	Freitag	2.402
2.6.2007	22	Samstag	2.649
3.6.2007	22	Sonntag	2.843
4.6.2007	23	Montag	2.969
5.6.2007	23	Dienstag	4.398
6.6.2007	23	Mittwoch	2.944
7.6.2007	23	Donnerstag	2.936
8.6.2007	23	Freitag	4.114
9.6.2007	23	Samstag	4.419
10.6.2007	23	Sonntag	3.893
11.6.2007	24	Montag	4.681
12.6.2007	24	Dienstag	5.248
13.6.2007	24	Mittwoch	3.717
14.6.2007	24	Donnerstag	3.656
15.6.2007	24	Freitag	3.883
16.6.2007	24	Samstag	5.953
17.6.2007	24	Sonntag	2.853
18.6.2007	25	Montag	3.736
19.6.2007	25	Dienstag	3.888
20.6.2007	25	Mittwoch	3.991
21.6.2007	25	Donnerstag	3.717
22.6.2007	25	Freitag	3.787
23.6.2007	25	Samstag	3.743
24.6.2007	25	Sonntag	4.373
25.6.2007	26	Montag	5.703
26.6.2007	26	Dienstag	6.904
27.6.2007	26	Mittwoch	5.103
28.6.2007	26	Donnerstag	5.939
29.6.2007	26	Freitag	4.668
30.6.2007	26	Samstag	5.399

Insgesamt: 124409 Besucher

Haziran (2007) ayı günlük bakılan sayfa tablosu (Grafik olarak):

Haziran (2007) ayı günlük bakılan sayfa tablosu (Rakam olarak):

Tabellarische Darstellung

vom 1. Juni 2007 bis 30. Juni 2007

Datum	KW	Tag	Seitenaufrufe
1.6.2007	22	Freitag	12.309
2.6.2007	22	Samstag	10.628
3.6.2007	22	Sonntag	15.688
4.6.2007	23	Montag	15.172
5.6.2007	23	Dienstag	16.242
6.6.2007	23	Mittwoch	11.518
7.6.2007	23	Donnerstag	12.997
8.6.2007	23	Freitag	17.162
9.6.2007	23	Samstag	17.697
10.6.2007	23	Sonntag	16.782
11.6.2007	24	Montag	16.733
12.6.2007	24	Dienstag	18.197
13.6.2007	24	Mittwoch	16.264
14.6.2007	24	Donnerstag	15.665
15.6.2007	24	Freitag	13.746
16.6.2007	24	Samstag	15.867
17.6.2007	24	Sonntag	14.743
18.6.2007	25	Montag	22.864
19.6.2007	25	Dienstag	28.174
20.6.2007	25	Mittwoch	23.532
21.6.2007	25	Donnerstag	21.740
22.6.2007	25	Freitag	14.379
23.6.2007	25	Samstag	18.665
24.6.2007	25	Sonntag	17.241
25.6.2007	26	Montag	19.717
26.6.2007	26	Dienstag	17.923
27.6.2007	26	Mittwoch	16.422
28.6.2007	26	Donnerstag	17.488
29.6.2007	26	Freitag	17.771
30.6.2007	26	Samstag	18.344

Insgesamt: 543723 Seitenaufrufe

Mücadele Postası

“Hepimiz tanıgız, adalet istiyoruz!”

Ocak ayında uğradığı silahlı saldırı sonucu katledilen Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink’in ilk duruşması Beşiktaş 14. Asliye Ceza Mahkemesi’nde 2 Temmuz günü görüldü. Basının yoğun ilgi gösterdiği duruşmaya destek amacıyla DİSK, KESK, TMMOB ve TTB’ye bağlı yöneticiler, çok sayıda aydın, sanatçı, siyasi parti temsilcisi katıldı. Yurt dışından gelen konukların destek amacıyla katıldığı duruşmada Dink için 450 avukat davaya müdahil olarak katılacak.

Duruşmaya yüzlerce kişi destek verdi...

Dink’in duruşmasını izlemek için Beşiktaş Meydanı’na gelen yüzlerce kişi “Hepimiz tanıgız, adalet isiyoruz!” diyerek katliamın aydınlatılmasını, sorumluların ortaya çıkarılmasını istedi. Sabah saatlerinde Beşiktaş’ta toplanmaya başlayan kitle saat 10.30’a geldiğinde “Hepimiz tanıgız adalet istiyoruz!/Dink Davası İzleme Koordinasyonu” pankartı arkasında toplandı. Kitlenin pankart arkasında toplanmasıyla Hrant’ın eşi Rakel Dink, Dink’in çocukları ve dava avukatlarından Fethiye Çetin alanda toplanan kitleyi selamladılar. Dink ailesi kitle tarafından atılan “Hepimiz Hrant’ız, hepimiz Ermeniyiz!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganlarıyla karşılandı ve duruşma salonuna kadar yüründü.

“Umudun kazanması için buradayız!”

Dink ailesinin ve dava avukatlarının salona girmesinin ardında Dink Davasını İzleme Koordinasyonu adına bir basın açıklaması yapıldı. TMMOB İKK Başkanı Tores Dinçöz’ün okuduğu açıklamada “Onun cenazesinde olduğu gibi sessiz bir çılgıktır duruşumuz. Bu toplumun vicdanı olacağız. Toplumu bölen milliyetçiliğe, nefret üreten ırkçılığa karşı barışın, kardeşliğin, farklılıklarımızla birlikte yaşamının sesi olacağız!” ifadelerine yer verildi. Açıklama; “Hrant’ı öldürenler bu ülkeye barışı, huzuru çok görenlerdir. Onlar korku ve vicdansızlık her yere hakim olsun istiyorlar. Umudu bize çok görüyorlar. Biz umudun kazanmasını istediğimiz biz halkların kardeşliğini savunduğumuz için buradayız.” cümleleriyle sona erdi.

Kızıl Bayrak/ İstanbul

Orhan Doğan’ın cenazesine saldırı!

Orhan Doğan geçtiğimiz hafta geçirdiği kalp krizi sonucu hayatını kaybetti. Cenazesi Cizre’ye getirilirken onbinler eşlik etti. Orhan Doğan’ın cenazesi Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma Hastanesi’nden yaklaşık 15 bin kişi tarafından alındı. Kürt halkının mücadelesinde önemli bir kesiti ifade eden DEP sürecinin öne çıkan isimlerinden olan Doğan’ın cenazesinin hastaneden alınışı sırasında polisin cenazeyi almaya gelen kitleye dönük provokasyonu üzerine çatışma çıktı.

Bir kadına polisin dipçikle vurmasıyla başlayan olaylarda polis gaz bombasıyla kitleye müdahale etti. Açık bir provokasyon ile başlayan polis saldırısı, faşist devletin her zaman yarattığı alışıldık sahnelerin Van sokaklarında yaşanmasına neden oldu. Tahammülsüzlüğün dozunu hızla artıran polis silahına sarılırken çatışmalar bir süre ara sokaklarda da devam etti. Cenaze Van’ı terkedene kadar süren çatışmada çok sayıda kişi polisin azgınca saldırısından nasibini aldı.

Seçim meydanlarına hakim şoven hava bir yandan intikam yeminleri ile oya çevrilmeye çalışılırken, kan isteyen düzene Orhan Doğan’ın ölümü bile yetmedi. Yıllarca, burjuva adaletinin oyunları ile hapisanede çürümeye bırakılan Doğan’ın cenazesi dahi faşist devletin hedefi oldu. Ancak Kürt halkı Kürdistan’ı baştanbaşa geçen cenaze konvoyuna katılarak baskılara boyun eğmeyeceğini göstermiş oldu.

Sınırötesi operasyon kartıyla ince seçim hesapları yapanlar, sağa sola urgan fırlatıp vahşi hayvanlar gibi kan isteyenler, bir kez daha Kürt halkının iradesine çarpmış oldular. Yıllardır,

dışardan gelen azgın teröre, içerdeki tasfiyeciliğe rağmen mücadeleden vazgeçmeyeceğini gösteren Kürt halkı devletin tüm baskı ve terörüne, üzerlerine doğrultulan bütün silahlara rağmen Cizre’deydi. Cenaze konvoyunun Cizre’ye girişi ile birlikte ilçede tüm hayat durdu. Esnaf kepenklerini indirirken tüm Cizre sokaklara döküldü.

Cenaze törenine kalabalık halk kitlesiyle birlikte, Celal Talabani ve Mesud Barzani adına, Kürdistan Yurtseverler Birliği Ankara Temsilcisi Behroz Galali, Barış Girişimcileri’nden Büşra Ertan, Osman Kavala, Mebusa Tekay, Metin Balkaner, İHD Genel Başkanı Reyhan Yalçındağ, SDP ve EMEP Genel Başkanları, Baskın Oran, Hakkâri Bağımsız Milletvekili Esat Canan, eski Devlet Bakanı Ziya Halis, DTP’li il ve ilçe belediye başkanları da katıldı.

Törende, İlk konuşmayı yapan Doğan’ın kızı Ayşegül Doğan, “Babamın bu halkın ve bizim üzerinde büyük emekleri vardı. Biz ona minnet borçluyuz. Bizim bu minnetti kaldırmamız gerçekten çok zordur. Bu halkın şehididir. Kürt halkının başı sağ olsun” dedi.

DEP eski milletvekili Leyla Zana da bir konuşma yaptı. Konuşmaların ardından Doğan’ın cenazesi Cizre Asri Mezarlığı’nda törenle toprağa verildi.

Kürt halkı bugüne kadar ortaya koyduğu mücadele ile kolay kolay yok edilemeyecek bir bilince sahip oldu. Herşeye rağmen özgürlüğü için mücadele edenler, sömürgeci devletin tüm baskılarına ve terörüne rağmen yarınlara sahip çıkmaya devam ediyor.

Esenyurt’ta çeteleşmeye karşı yürüyüş

İki hafta önce Esenyurt Balıkyolu’nda iki ÖDP’li genç işçi, faşistler tarafından saldırı uğramıştı. Bu olayın ardından da bu iki işçi MHP’li patronları tarafından işten atıldılar.

Bu olayın ardından uyuşturucu satışı ve çeteleşmenin arttığı Balıkyolu’nda yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı 30 Haziran Cumartesi günü bir yürüyüş gerçekleştirdik. Balıkyolu köprüsünden başlayarak Yeşilcamı’ye kadar “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Yozlaşmaya ve çeteleşmeye hayır!” sloganlarıyla yürüdük.

Basın açıklamasında, “Milliyetçi-faşist zihniyet ve politikalar farklı olana, farklılığını ifade edene tahammülsüzlüğü geliştirmekte, çok kimlikli yapıyı tahrip etmekte, etnik temelli kavgaların gelişme zeminlerini güçlendirmektedir. Kürt sorununda çözümsüzlük ve şiddette başvurulmasını ve linç kültürünü yaygınlaştırılması karşısında halkın birliğini ve örgütlülüğünü güçlendirmeliyiz. Bunun içinde her renkten, inançtan, kimlikten emekçiler ve Türkiye halkları olarak bizi parçalamak isteyenlere, bizi birbirimize düşman etmek isteyenlere inat eşit, özgür, demokratik bir bağımsız Türkiye’de halkların kardeşliğinin savunucusu olduğumuzu ve halkı çembere almaya çalışan neo-liberal politikalara ve faşizme karşı sokağımızı, mahallemizi ve ülkemizi korumanın hep birlikte mücadeleden geçtiğini bir kez daha haykırıyoruz” denilerek işçi ve emekçiler yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı saflara çağırıldı.

BDSP, DTP, Esenyurt Temel Haklar, ESP ve ÖDP’nin örgütlediği eyleme yaklaşık 80 kişi katıldı.

Esenyurt BDSP

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İstanbul (0 216 353 35 82)

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 232 29 10

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Silifke Cd. Çavdaroğlu Çarşısı 2/93
MERSİN

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Saadetdere Mah. Fırın Sok. No: 37/25 (Depo durağı)
Esenyurt/İSTANBUL

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık	Yurt içi	30.000 000 TL	Yurt dışı	100 Euro
1 Yıllık	Yurt içi	60.000 000 TL	Yurt dışı	200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

Bu da bir özgürlük şiiri

*1944 yılındasın yanlısın yok,
Doğrudur dağıldığı esir pazarlarının,
Tek forsa kalmadı kalyonlara çakılı,
Roma sirklerinde atılmıyor köleler
Aç aslanların ağzına,
Çoktan yerle bir ettiler Bastil'i
Kenar mahalleliler. Özgürlük şarkısıdır
söylenen Volga boylarında.
Ne Taif'tesin, ne Magosa zindanında
Yalnız namı kalmıştır kaleme alanın
"Vatan Kasidesi"ni.
Seviyoruz her zamandan fazla Fikret'i
Yeni anlaşıldı manâsı "Millet Şarkısı"nın,
Aynı "Sis"tir memleketin üzerindeki.
Bugün de vaktinde çıktı gazeteler
Geçti ilk sayfalara Beşiktaş cinayeti;
Ismarlama yazıları üstât kalemlerin
Taksim'deki ziyafetten resimler...
Çeyrek saat uzaktasın çok değil,
O meşhur Babıali'den.
Tek satır yok sayfalarda
Bu zincirleme tutsaklık üstüne.
Çekildi dış kapıdan demir sürgüler,
Tuttu süngülüler yolları
Topyekûn himayesindeyiz zincirlerin.*

**Devrimci sanatçımız Rıfat
Ilgaz'ı ölümünün 14. yılında
saygıyla anıyoruz...**